

தமிழ் இலக்கியத்

தொகுப்பு

தரம் 10 - 11

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களாம்



சகல பாட நூல்களையும் இலத்திரனியல் ஊடாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு
www.edupub.gov.lk வலைத்தளத்தை நாடுங்கள்.

முதலாம் பதிப்பு	- 2014
இரண்டாம் பதிப்பு	- 2015
மூன்றாம் பதிப்பு	- 2016
நான்காம் பதிப்பு	- 2017
ஐந்தாம் பதிப்பு	- 2018
ஆற்றாம் பதிப்பு	- 2019
ஏழாம் பதிப்பு	- 2020

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

ISBN 978-955-25-0182-1

இந்நால், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திற்காக,
 இல. 90, வசனவத்தா, மத்தேகோடா
 விஸ்வா கிராபிக்ஸ் அச்சகத்தினால்
 அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Published by : Educational Publications Department
 Printed by : Vishwa Graphics (Pvt) Ltd.

தேசிய கீதம்

சிறீ லங்கா தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி லங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் லங்கா
நமதுறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நினதி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ஆனாய்
நவை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனையோட்டே
அமைவுறும் அறிவுடனே
அடல் செறி துணிவருளே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒனி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அனைபயந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வுறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

ஓரு தாய் மக்கள் நாமாவோம்
ஓன்றே நாம் வாழும் இல்லம்
நன்றே உடலில் ஒடும்
ஓன்றே நம் குருதி நிறம்

அதனால் சகோதரர் நாமாவோம்
ஓன்றாய் வாழும் வளரும் நாம்
நன்றாய் இவ் இல்லினிலே
நலமே வாழ்தல் வேண்டுமன்றோ

யாவரும் அன்பு கருணையுடன்
ஒற்றுமை சிறக்க வாழ்ந்திடுதல்
பொன்னும் மணியும் முத்துமல்ல - அதுவே
யான்று மழியாச் செல்வமன்றோ.

ஆனந்த சமரக்கோன்
கவிதையின் பெயர்ப்பு.

മുൻ്നുത്തര

A ഓഃ zv° ഭ Ealzou ÷ |ōUQa ഓ\A^{3/4}® CβθÓ- E» QØS ^a P |ĀÚ PÀĀ • θÓ÷- AĀ] - ©ōÚuōS®. CuÚoÀ ©Û u'' Es |® vÓBPÐ® ^a UP ©on Á° Fµ®Eøµö- oßøÓ E, ÁoUQUÖPøÓÍ • i ²®, C®©PzuöU Eo US Á^{3/4}Ami E» P \AöAPÐUSz ou> - ©ōP • P®ÖPøk UPUTi - ©on Á° Fµ®Eøµö- oßøÓ E, ÁoUSÁuØS EuÄÁx G©x Phø©- oS®. G©x |ömi ß ©on Áa ഓ\AÁ[P̄ ß AÔøÁ ÷©®EkzxÁuØPøP÷A PØÓA \ouÚ[PøÍ z u- ö> zx ÁC[S® |hÁi UøP° A G©x vøn UPÍ ® Dk EmkØÍ x.

Föhj » ôÚx K° AÔÄ öEmhP©oÁxhß G®ø© CµøÚ ^a UP÷uö° E» QØS AøÇzx® ô\AQÐÓx. Azxhß C'' Föhj APÍ ôÚx E[Pí x FszuôøÁ AvP> US® K° J̄ - öP C, cx F» vÓBPøÍ Aøh- EuÄQÐÓx. C'' Föhj APÍ ôÚx Föh\oø» U Pø» ® • i Áøh¢u øBÚ, ® AÍ Á Á» ö { øUÄPøÍ z u¢x G'' ÷Föox® E[PÐhß øP÷Pøözx Pøn '' Fk® öEöUQ\ [Pí öS®. C'' Föhj APÍ ß %» ® } [Pø ÷©^{3/4}® F» AÔÄ'' F> ©on [PøÍ Aøh- A°'' Fø '' | hß ö\ ØEh ÷Ás k®.

C» Á\U PÀĀ ° ß öEÖ©v^a UP J, F>\oP C'' Föhj A E[P̄ ß Pµ[PÐUS ÁC[P'' FkQÓx. Aµ\o[P® Föhj APÐUPøPa ö\» ÁkQÐÓ öF, FöuôøP'' Fñ zvØs> - öEÖ©vø- ©on Á°Pí öQ- E[Pí öA ©mk ÷© ÁC[P • i ²®, C'' Föhj APøÍ '' F- ß Fkzv AÔÄ® Es |® ^a S¢u |øøµøáPí öP C¢u E» PzøuJ̄ - ©- ©oUSÁuØS |ömi ß AøÚzx ©on Á°PÐUS® ÷uøA- öÚ F» • ® Á^{1/4}ø©²® QøhUP ÷Ás k©Ú EÍ ©oÓ ÁöI zxQÐ÷Óß.

C'' Föhj » ôUPzvØS Gs n ØÓ ÁÍ '' F[P̄ '' øF ÁC[Q- GÊ zuöÍ °, Fv'' Fö] > - ° SÉ A[PzuÁ°PÐUS® PÀĀ öAÍ ±mkz vøn UPÍ Ezv÷- öPzu°PÐUS® GÚx EÍ ® { øO¢u |ßÖPøÍ z öu> Ázxu öPøÖQÐ÷Óß.

എ. എൻ. അധിലപ്പെട്ടു

PÀĀ öAÍ ±mk Bøn - öí ° |ö- P®

PÀĀ öAÍ ±mkz vøn UPÍ ®

C-, Fö-

Fzup• A»

2020.06.26

கண்காணிப்பும் மேற்பார்வையும்

பி. என். அயிலப்பெரும்
 கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் நாயகம்,
 கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.

வழிகாட்டல்

டபிள்யூ. ஏ. நிர்மலா பியசீலி
 கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் (அபிவிருத்தி),
 கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.

இணைப்பாக்கம்

லெனின் மதிவானம்
 பிரதிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்,
 கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.

ஐ. எல். உவைஸ்
 உதவிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்,
 கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.

எழுத்தாளர் குழு

கலாநிதி ந. இரவீந்திரன்
 சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
 ஆசிரியர் கலாசாலை, மஹரகம்.

எஸ். கணபதிப்பிள்ளை
 ஆசிரிய ஆலோசகர்,
 வலயக் கல்வி அலுவலகம், ஹட்டன்.

எம்.ஜே.எம். நூருல் பாக்கியா
 பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (ஓய்வு).

கே. உதயகுமார்
 உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், வலயக் கல்வி அலுவலகம்,
 வவுனியா.

ஆர். சதாத்
 ஆசிரியர்,
 தி/ தாருல் உலூம் ம.வி, கிண்ணியா.

பதிப்பாசிரியர் குழு

பேராசிரியர் செ. யோகராசா
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

என். அருளானந்தம்
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலயக் கல்வி அலுவலகம், மாத்தளை.

ஜி. போல் என்டனி
பிரதிப் பர்ட்சை ஆணையாளர் (ஒய்வு).

வ. விஜயலெட்சுமி
பணிப்பாளர், தமிழ் மொழித் துறை,
தேசிய கல்வி நிறுவகம், மகரகம்.

லெனின் மதிவானம்
பிரதிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்.

பதிப்பாசிரியர் (மோழி)

எஸ். சேதுரட்னம்
ஆசிரியர்,
ப/ பண்டாரவளை தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்,
பண்டாரவளை.

சரவை நோக்கு

என். சகிலா
அபிவிருத்தி அலுவலர்,
கல்வி அமைச்சர்.

ஓவியங்கள்

கனிவுமதி

அட்டைப்படம், தளக்கோலம், கணினி தட்டெழுத்து

எச்.எஃப். ரிஸ்னா
கணினி வடிவமைப்பாளர்,
கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன் மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

- சுப்பிரமணிய பாரதியார் -

உள்ளடக்கம்

1. நீதிப் பாடல்கள்	1
2. நாவலர் எழுந்தார்	6
3. சயசரிதை	11
4. தனிப் பாடல்கள்	14
5. கம்பியூட்டர்	17
6. குற்றாலக் குறவுஞ்சி	29
7. நாட்டார் பாடல்கள்	35
8. குகப் படலம்	40
9. எது நல்ல சினிமா?	45
10. திருக்குறள் (பேதைமை)	50
11. சங்கப் பாடல்கள்	53
12. இலட்சியமும் சமநோக்கும்	57
13. முத்தம்மா	64
14. தற்காலக் கவிதைகள்	72
15. அற்றைத் திங்கள்	78
16. கிருட்டினன் தூதுச் சருக்கம்	83
17. தத்தைவிடு தூது	92
18. தமிழ்ப் பண்பாடு	97

வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்கும் சீரிய நற்கருத்துக்களைக் கொண்டவை நீதிப் பாடல்களாகும்.

விவேக சிந்தாமணி

இந்நுலினை இயற்றியவர், தொகுத்தவர் பற்றிய விபரங்கள் அறியக் கிடைக்கவில்லை. விஜய நகர நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.

தண்டா மரையி னுடன் பிறந்தும் தண்டேன்
 நுகரா மண்டுகம்
 வண்டோ கானத் திடையிருந்து வந்து
 கமல மதுவுண்ணும்
 பண்டே பழகியிருந்தாலும் அறியார்
 புல்லர் நல்லோரைக்
 கண்டே களித்தங் குறவாடித் தம்மிற்
 கலப்பர் கற்றோரே

போருள் - தாமரைத் தடாகத்துக்குள் தாமரையோடு தவளை வசித்தாலும் தாமரையின் சிறப்பை அது அறிவுதில்லை. ஆனால் வண்டானது காட்டில் இருந்தபோதும் தாமரையின் சிறப்பை அறிந்துவந்து அதன் தேனை உண்ணும். அதுபோல நீண்ட காலம் பழகி வந்தாலும் அறிவில்லாதவர்கள் நல்லவர்களின் உயர் குணங்களைக் கண்டுகொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் அறிவுள்ளவர்கள் அவர்களைக் கண்டவுடனேயே அவர்களின் நல்ல குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களை நாடி வந்து உறவாடி மகிழ்வர்.

அரும்பதங்கள்

மண்டுகம் - தவளை, புல்லர் - அறிவிலார்

வெற்றிவேற்கை

தேம்படுபணையின் றிரான்பழத்தொருவிதை
 வானுறவோங்கி வளம்பெ றவளானினும்
 ஒருவற்கிருக்க நிழலாகாதே

தெள்ளியவாலின் சிறுபழத்தொருவிதை
 தெண்ணீர் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினும்

நுண்ணிதேயாயினும் அண்ணல்யானை
அணிதேர்புரவி யாட்பெரும்படையொடு
மன்னர்க்கிருக்க நிழலாகும்மே

அதனால்
பெரியோரெல்லாம் பெரியருமல்லர்
சிறியோரெல்லாம்
சிறியருமல்லர்

பொருள் - பனை மரத்தினுடைய இனிமை மிக்க திரண்ட பழத்திலுள்ள ஒரு பெரிய கொட்டை, ஆகாயத்தைப் பொருந்த உயர்ந்து (மரமாக) செழுமையற வளர்ந்தாலும் அம்மரம் ஒருவன் இருப்பதற்கு நிழல் தராது.

தெளிவாகத் தெரிகின்ற ஆலமரத்தின் சிறிய பழத்தினது ஒரு விதை, தெளிந்த நீர் நிறைந்த குளத்திலே உள்ள சிறிய மீனின் சினையை விடவும் சிறியதேயானாலும் தலைமைத்துவம் உடைய யானைப்படை, வரிசையாக உள்ள தேர் குதிரை, பெரிய காலாட் படை என்பவற்றோடு மன்னவர் வந்து தங்கியிருக்க பெரும் நிழலைத் தருமே.

அந்நியாயத்தால் பெரியோரெல்லாம் பெரியவருமல்லர். (உருவில்) சிறியவரெல்லாம் (அறிவில்) சிறியவருமல்லர்.

அரும்பதங்கள்

தேம்படு - இனிமையுடைய, திரள் - திரண்ட, வானுற - ஆகாயத்தைப் பொருந்த, வளம்பெற - செழுமையற, தெள்ளிய - தெளிவாகத் தெரிகின்ற, தெண்ணீர் - தெளிந்த நீர், கயம் - குளம்/ பொய்கை, அண்ணல் யானை - தலைமைத்துவம் உடைய யானை, புரவி - குதிரை.

வாக்குண்டாம்

இதற்கு முதுரை என்னும் இன்னொரு பெயரும் உண்டு. இந்நூலில் முப்பது பாடல்கள் உள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் அரிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. ஒளவையார் இதைப் பாடியுள்ளார்.

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர் என்று எண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு

பொருள் - கொக்கு என்ற பறவை நீர் ஓடும் வாய்க்காலில் ஓடும் சிறிய மீன்களை ஓடவிட்டு தன் உணவுக்கு ஏற்ற மீன் வரும் வரையிலும் காத்துக் கொண்டிருக்கும். அதுபோல் தக்க நேரம் வரும் வரை பணிவடக்கத்துடன் இருப்பவரை அறிவற்றவர் எனக்கருதி அவரை வெல்வதற்கு நினைக்கவும் வேண்டாம்.

அரும்பதங்கள்

மடைத்தலை - நீர் ஓடும் வாய்க்கால், **உறுமீன்** - பெரிய மீன், **வாடியிருக்கும்** - காத்து இருக்கும், **கடக்க** - வெல்வதற்கு

திரிகடுகம்

திரிகடுகம் என்பது (சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய) மூன்று மருந்துச் சரக்குகளின் கூட்டுச் சேர்க்கையாகும். இவை உடல் நலம் பேணுவது போன்று ஒவ்வொரு பாடலிலும் இடம்பெற்றுள்ள முழுமூன்று அறங்களும் மனநலம் பேணுவனவாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்நாலின் ஆசிரியர் நல்லாதனார். இந்நால் 101 வெண்பாக்களைக் கொண்டது.

கணக்காய் ரில்லாத வூரும் பிணக்கறுக்கு
முத்தோரை யில்லா வவைக்களனும் - பாத்துண்ணுந்
தன்மையிலாள ரயலிருப்பு மிம்மூன்று
நன்மை பயத்த லில.

பொருள் - ஒதுவிப்பார் (ஆசிரியர்) இல்லாத ஊரும் பிணக்கினைக் கெடுக்கும் அறிவுடையோரை இல்லாத சபையும் பகுத்துக் கொடுத்துண்ணும் குணமில்லாதவர் பக்கத்திலிருப்பும் ஆகிய இம்மூன்றும் ஒருவனுக்கு நன்மை தருவனவல்லாம்.

அரும்பதங்கள்

பிணக்கு - முரண்பாடு, **பாத்துண்ணும்** - பகிர்ந்து உண்ணும்

முதுமொழி வெண்பா

மருதமுனையைச் சேர்ந்த புலவர்மணி ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் (1909 - 2001) அவர்கள் இந்நாலை இயற்றினார். இவர் ஆசிரியர் - அதிபர் - புலவர் என பன்முகங்களைக் கொண்டவர். இவரது முக்கியமான நூல்களாக முதுமொழி வெண்பா, சூறாவளி படைப்போர், புலவர் மணி செய்கு ‘புதுகுஷ்ணாம்’ முதலியற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

உப்பிலாக் கஞ்சியினை யுண்ணு மறுசுவைபோல்
தப்பிய கந்தையீ தாம்பரம்போல் - ஓப்பும்
பனையோலைப் பாயிற் படுத்துறங்கும் வாழ்வார்
மனங்கொண் டதுமா எளைகை

போருள் - உப்பில்லாத கஞ்சியை அறுசுவை உணவுபோல விரும்பி உண்பார்கள். அடித்துத் துவைத்து கிழிந்த ஆடையைப் பட்டுப் பீதாம்பரம் போல நினைத்து உடுத்திருப்பார்கள். பனையோலையாற் பின்னப்பட்ட பாய் என்றாலும் சுகமாகப் படுத்துறங்குவார்கள். இவ்வாறு வாழ்பவர்கள் உலகிலுள்ளனர். மனம் கொண்டது தான் மாளிகை.

அரும்பதங்கள்

தப்பிய - தோய்த்த, கந்தை - துணி/ ஆடை, **பீதாம்பரம்** - பட்டுத்துணி

நாலடியார்

இந்நால் பல புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு என்பர். பதுமனார் இப்பாடல்களைத் தொகுத்து உரையெழுதியவராகக் கருதப்படுகின்றார். திருக்குறள் போன்று அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று இயல்களைக் கொண்டுள்ளது.

யானை அனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழிலீக் கொள்வேண்டும் - யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் ஏறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய்

போருள் - யானை போன்றவர்களது நட்பை நீக்கி, நாயைப் போன்றவர்களது நட்பை தழுவிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஏனெனில் யானை பல காலம் பயின்றிருந்தும் தனக்கு உணவு கொடுத்துக் காக்கும் பாகனையே கொல்லும். நாய் தன்னை வளர்த்தவன் தன்மேல் சினந்து எறிந்த ஆயுதம் தன் உடம்பில் தைத்திருக்கையிலும் அன்பின் குறியாக வாலை வளைத்து ஆட்டும்.

அரும்பதங்கள்

ஒரிஇ - நீக்கி, அனையவர் - போன்றவர், கேண்மை - நட்பு, கெழிலீ - தழுவி, குழைக்கும் - வளைத்தாட்டும்

இனியவை நாற்பது

பூதந்தேவனாரால் பாடப்பட்டது. இது ஒரு அறநூலாகும்.

கற்றார் முன் கல்வி உரைத்தல் மிக இனிதே
மிககாரைச் சோதல் மிகமாண முன் இனிதே
எட்டுணை யானும் இரவாது தான் ஈதல்
எத்துணையும் ஆற்றல் இனிது

பொருள் - கற்றவர்களுக்கு முன்பு தாம் கற்ற கல்வியை எடுத்துக் கூறுதல் மிகவும் இனிது. அறிவிற் சிறந்தவரை அடைதல் மிகவும் இனிது. தான் பிறரிடம் என் அளவும் யாசிக்காமல் எல்லா வகையிலும் பிறருக்குக் கொடுத்து வாழ்தல் மிகவும் இனிது.

அரும்பதங்கள்

மிக்கார் - அறிவுடையார், **ஆற்ற** - மிக, மாண - சிறப்புடைய, எட்டுணை - (எண்+துணை) எண் அளவு

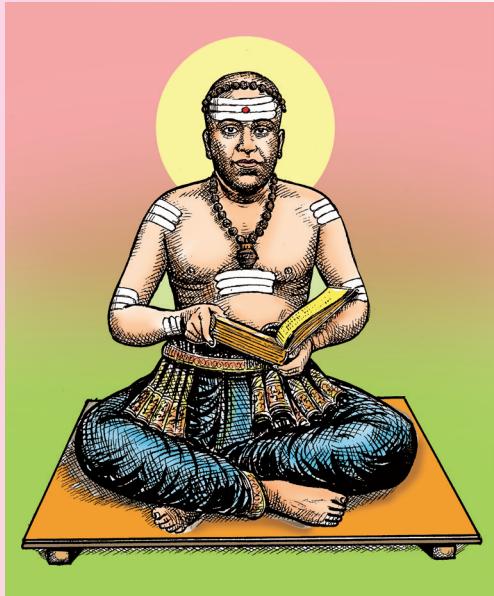
வினாக்கள்

1. வாக்குண்டாம் பாடவில் கொக்கின் இயல்பாகக் கூறப்படுவது யாது?
2. திரிகுகம் பாடவில் நன்மை பயக்காதவை எனக் குறிப்பிடப்படும் மூன்று விடயங்கள் யாவை?
3. நாலடியார் பாடவில் யானையின் நட்பை விட நாயின் நட்பு சிறந்ததெனக் கூறப்படுவது ஏன்?
4. இனியவை நாற்பது பாடவில் இனிதான செயல்களாகக் கூறப்படுபவை எவை?
5. அடக்கமுடைமையின் அவசியம் பற்றி எழுதுக.
6. மனங்கொண்டது மாளிகை எனும் தலைப்பில் சிறுக்கதை ஒன்று எழுதுக.
7. அறிவுடையோருடன் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்வது பல்வேறு பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கு கால்கோளாகும். குழுக் கலந்துரையாடல் வாயிலாக இந்த அம்சத்தை வெளிப்படுத்தும் சான்றாக அமையத்தக்க சம்பவங்களை உள்ளடக்கியதான் கட்டுரை வரைக.
8. கூடா நட்பு பற்றி கட்டுரை வரைக.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை (1899 - 1986)

இவர் பிறந்த ஊர் மட்டுவில் தனக்கிளப்பு. இவர் திருநெல்வேலி சௌகரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் விரிவரையாளர். ஈமுந்து இரசனை முறைத் திறனாய்வில் முதன்மையானவர். இலக்கியவழி, கம்பராமாயனக் காட்சிகள், கந்தபுராணம்- தஷ்ண காண்டவரை முதலான பல நூல்களின் ஆசிரியராவார்.

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் இறைபதம் அடைந்த ஆண்டு ஆயிரத்தெண்ணாற் றெழுபத்தொன்பது (1879). அதற்கு முதல் ஆண்டு ஒரு மாபெருங் கூட்டம் நாவலர் அவர்களுடைய வண்ணார் பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே நடந்தது. இப்பொழுது நாவலர் வித்தியாசாலை வண்ணார் பண்ணைச் சந்திக்கு வடகிழக்குக் கோணத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் அது மேற்படி சந்திக்குத் தென்மேற்குக் கோணத்தில் இருந்தது. அதிலேதான் அந்தக்கூட்டம் நடந்தது.



கல்விமான்கள், பிரபுக்கள், பிராமண சைவக் குருமார்கள், உபாத்தியாயர்கள், இன்னும் பல்வேறு பிரபல்யமானவர்கள் திரள் திரளாய் வந்து தம்முன் வாதப் பிரதி வாதங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். யாழ் ப்பாணத்துச் சட்ட நிபுணர்களான வழக்கறிஞர்கள் அத்தனைப் பேரும் வந்திருக்கிறார்கள். கொழும்பிலிருந்தும் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சட்ட நிபுணர்கள் சமுகங் செய்திருக்கிறார்கள். முன்பின் காணாத, கேளாத கூட்டம் அது.

அன்றி, அக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டியவர்கள் ஆறு முகநாவலர் அவர்கள். ஆனால் அன்று அவர் தலைமை வகிக்க வில்லை. அந்த வித்தியாசாலை

மண்டபத்தில் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு தூணுக்கு அருகிலே திண்டுத் தலையணை ஒன்றில் அடிக்கடி சாய்ந்து கொண்டும், மயிலும் பச்சகளிலும் அடுக்கிய தலையணைகளில் முழங்கைகளை ஊன்றி உள்ளங்கைகளினால் நெற்றிகளைத்

தாங்கிக் கொண்டு கூட்ட நடைமுறைகளை அவதானித்தபடி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொய்வு வருத்தம். குளிர் காலத்திலே இடையிடையே வருகின்ற ஒருவகைக் காசம் அது. மூச்சவிட முடியாது. பேசவியலாது. வயிற்றைக் கொய்து வாங்குகின்ற பொல்லாத வருத்தம் காச வருத்தம்.

சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் முதன் முதல் நடாத்திய பி.ஏ. பரீட்சையில் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் இருவர் இப்பரீட்சை எடுத்துச் சித்தி எய்தியவர்கள். ஒருவர் வை. விசுவநாதபிள்ளை மற்றவர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை. விசுவநாத பிள்ளை மகாவிவேகி; கணித மேதை; தாமோதரம் பிள்ளைக்கு ஆசிரியர்; வாதஞ் செய்வதில் பெரிய சாமர்த்தியவான். நாவலர் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகள் மூத்தவர். நாவலர் அவர்களும் பிள்ளையும் இளமை தொடக்கம் பத்திரிகை வாயிலாகப் பல விஷயங்களில் வாதஞ் செய்து வந்தவர்கள். நாவலர் அவர்களை எதிர்த்து நின்று பல கண்டனப் பத்திரிகைகள் பதித்து வெளியிட்டவர், இந்த விசுவநாதபிள்ளை. இவர் ஒருமுறை சிதம்பரத்திலே நாவலர் அவர்களோடு நேரில் வாதஞ் செய்து நாவலரின் கொள்கை களுக்கு இணங்கி அவர்களிடம் மதிப்பு வைத்து அன்று தொடக்கம் நாவலர் அவர்களை குருவாகக் கொண்டவர். இப்படிப்பட்ட வை. விசுவநாதபிள்ளையின் தலைமையில் அன்று அக்கூட்டம் நடந்தது.

சேர். பொன். இராமநாதன்துரைக்கு அப்போது இருபத்தைந்து வயசு. சிரித்த முகம்; தங்க சொருபம்; அப்பொழுதுதான் சென்னைப் பட்டணத்திலிருந்து படித்து விட்டு வந்தவர். யாழ்ப்பாணத்தவரேயாயினும் யாழ்ப்பாணத்தவர்க்கு அவரைப் பற்றி ஒன்றுந் தெரியாது. யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கின்றார்.

பிறிற்றோ என்பவர் பிரசித்திபெற்ற பழுத் வழக்கறிஞர். அக்காலத்து சட்ட நிபுணர்களுள்ளே தலைசிறந்தவர் அவர். இலங்கையிலேயுள்ள எல்லாரும் அவரை அறிவர். கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அவருக்கு பெரிய பேர். பாரிய வழக்கு களுக்கும் அப்பீல்களுக்கும் அவரை நியமிப்பது வழக்கம். அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் அளவுகடந்த செல்வாக்கு அந்த நாட்களில் இருந்தது.

இந்த இருவரும் இலங்கைச் சட்டசபையில் இலங்கைப் பிரதிநிதித்துவத்திற்குப் போட்டியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சர்வசன வாக்குரிமையைப் பற்றி அந்தக் காலத்திற் பேசுவதுங்கிடையாது. உரிமை உள்ளவர்களும் குறித்த ஓரிடத்துக்குப்போய்த் தமது வாக்கை இன்னாருக்கென்று வழங்குவதும் இல்லை. கல்விமான்கள், பிரபுக்கள் கூட்டங்கூடித் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கத்தார்க்கு தெரிவிப்பது வழக்கம். இந்த இருவரில் தக்கவர் இன்னாரென்று வாதிப்பதற்குத்தான் அந்தப் பாரிய கூட்டம், விசுவநாதபிள்ளையின் தலைமையில் நடக்கின்றது. அந்தக்கூட்டத்திற்கு ‘வாதமகா சபை’ என்றும் பெயர் வைத்துக் கொள்ளலாம். நாவலர் அவர்கள் கூட்ட நடை முறைகளை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வாதப்பிரதிவாத மின்னல்கள், முழுக்கங்கள் நடக்கின்றன.

கைவேல் - எறிகிறவேல் - இறகுள்ள அம்பு - இல்லாத அம்பு - வாள் - சக்கரம் - இவற்றிற்கு மேலே தெய்வப் படைகளிலுங் கைவைக்கின்ற சமயம்; அந்தச் சமயம் பிறிற்றோகட்சிக்குப் பேசுவந்தவர்கள் எல்லோரும் யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் உள்ள பிரபல வழக்கறிஞர்கள், வாதம் இல்லா இடத்திலும் வாதம் வருவிக்கக் கூடியவர்கள், நாவலர் அவர்களின் காசம் அவர்களுக்கு எதிர்பாராத அனுகூலம் அளித்தது, பிறிற்றோவை ஆகாசத்திலே தூக்கிக்கொண்டு போய் வைத்துவிட்டார்கள் அவர்கள். இராமநாதன் கட்சி சோந்து போய்விட்டது. விசுவநாதபிள்ளையும் நிலை தளர்ந்து போனார். அவருடைய பார்வை நாவலர் அவர்கள் முகத்தில் விழுந்தது. சனங்களும் அங்கேதான் பார்க்கிறார்கள்.

தலையணைகள் அங்கும் இங்கும் சிதறின

பொழிந்தநெய் யாகுதி வாய்வழி பொங்கி
எழுந்த கொழுங்கன லென்ன எழுந்தார்
மாகம டங்கலும் மால்விடை யும்பொன்
னுடகமமும் நாண நடந்தார்.

புலவர்களுடைய பாட்டுக்களில் அவர்கள்கருதாத கருத்துக்கள் அமைகிறதுண்டு. கம்பருடைய சில அடிகளில் அன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட பொருள் அமைந்து கிடந்தது. ‘‘விலகு பிள்ளை’’ என்று வழக்கமாக சொல்லுவதைச் சொல்லுமுன்னமே விசுவநாதபிள்ளை மேடையில் விலகி இடம்கொடுத்தார். நாவலர் அவர்களின் நிலை - கம்பீரமான தோற்றம் - வீறுகொண்ட பார்வை - எண்ணங்களின் வேகம் - இவற்றை வருணிக்க அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கம்பர் இல்லை. ‘‘அது கிடக்க எடுத்துக்கொண்டு வா, தந்தி தபாற் கட்டுக்களை’’ என்றார் நாவலர் அவர்கள். எல்லோரும் பிரமித்துப் போனார்கள்.

பிரசண்ட மாருதத்திற்குப் பிறகு என்று சொல்கின்ற ‘பிறகு’ அந்த சபையில் நிலவியது. பேச்சு மூச்சு ஒன்றும் இல்லை. மேலே கிளம்பின பிறிற்றோ கட்சியினர் மெல்ல மெல்லக் கீழே இறங்கித் தரைமட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். தபால் தந்திக்கட்டுக்கள் நாவலர் அவர்களின் முன்னிலைக்கு வந்து சேர்ந்தன. ‘‘ஒருவர் ஒருவராகவோ, இருவர் இருவராகவோ அன்றிப் பலர் கூட்டங் கூட்டமாகவோ வாதத்திற்கு வரலாம்’’ என்றார் நாவலர் அவர்கள்.

அந்த நாட்களில் நல்லூர் கந்தசுவாமிக் கோயிலாருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் பாரிய வழக்கு நடந்தது. கோயிலாருக்கு ஏற்பாட்டாளராக பிறிற்றோ. பிராமணரை ஆதரிப்பவர் நாவலர் அவர்கள். அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் செல்வாக்கைப் பிறிற்றோ அறிவார். பிறிற்றோ, நாவலர் அவர்கள் தமக்குச் சார்பாயிருந்தால் தாம் பிராமணர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கத்தக்க வகையில் வழக்கை நடாத்தி வைப்பார் என்று தமது அந்தரங்க நண்பர்கள் மூலம் நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துத் தாமே நேரிற் சில கடிதங்களில் - தந்திகளில் - ஒருவாறு குறிப்பிட்டும்

இருந்தார் போலும். இந்த நேர்மையற்ற செயல் நாவலரவர்கள் இருதயத்திற் பெரு நெருப்பைக் கொஞ்சத்திவிட்டது. அந்தக் கடிதங்களும், தந்திகளும் இந்தத் தபால், தந்திக் கட்டுகளுக்குள் இருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

வாதத்துக்கென்று வந்திருந்தவர்களில் இருந்தவர்கள் இருந்தே விட்டார்கள். எழுந்தவர்கள் வேறு வியாசம் பண்ணிக்கொண்டு வெளியிலே போய்விட்டார்கள். போனவர்கள் பின் உள்ளே வரவில்லை. தப்பித்துக்கொள்ள வழிவகைகளின்றித் தம்மை அறியாமலே வாய்க்குழறி அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள் தமது உடல் நடுங்க நாத் தழுதழுத்து, 'பிறிற்றோ தக்கவர் அல்லர்' என்று தாமே சொல்லிச் சமாதானப் பட்டுக்கொண்டார்கள். அன்று நடந்த கூட்ட நிகழ்ச்சியோடு பிறிற்றோவின் பிரதிநிதித்துவக் கதை நின்றுவிட்டது.

ஆஹுமகநாவலர் அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தால் சேர். பொன். இராமநாதன்துரை அன்று தொடக்கம் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் இலங்கைச் சட்டசபையில் ஓரிலங்கைச் சிவப்பாயிருந்து விளங்கினார். இது இருக்க,

அருணந்தி சிவாசாரியர் ஒரு பெரிய மகான். அவருக்கு ஒருவகை வயிற்றுவலி இருந்தது. அவர் அந்த வலியை மாற்றாமல் தமது பிராரத்தம் என்று கருதி அதை அநுபவித்துக்கொண்டு வந்தார். மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்கிறபோது மாத்திரம், அவர் தமது வலியை அங்கவஸ்திரத்தில், ஆவாகனம் பண்ணிப் பக்கத்தில் வைத்து விட்டு பாடஞ் சொல்வது வழக்கம். அந்த வஸ்திரமும் அதுவரை துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கும். பாடஞ்சொன்ன பிறகு பழையபடி அந்த வலியை எடுத்து வயிற்றில் விட்டுவிடுவார் என்று ஒரு கதை.

மேலே கூறிய சபை நடந்த அன்று நாவலர் அவர்களின் காசம் - எத்தனையோ வைத்தியர்களுக்கு எடுப்பாமலிருந்தது. இந்தக் காசம் - நாவலர் அவர்கள், ஆவே சங்கொண்டு எழுந்த அந்த சந்தர்ப்பத்தில் 'வருகிறேன்', 'போகிறேன்' என்று சொல்லாமலே பறந்துவிட்டது.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.

ஒரே ஒரு சூறிப்பு - எனக்கிந்தக் கதையை ஆயிரம் முறை சொன்னவர்கள்- கூட்டத்தை நேரிற் கண்ணால் கண்டவர்களும், அக்கூட்டத்தோடு தொடர்பு பட்டவர்களும், நாவலர் அவர்களின் தமையனார் புத்திரரும், அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதியுள்ளவர்களும், என் ஆசிரியருமாயுள்ளவர்கள். டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் கதையைச் சொல்லி முடிக்கிற மாதிரி முடிக்கிறதற்காக நானும் எனக்கிந்தக் கதை வந்த கதையைச் சொல்லியிருக்கின்றேன்.

வினாக்கள்

1. 'நாவலர் எழுந்தார்' என்னும் கட்டுரையில் யார் யார் கூட்டத்துக்கு வருகை தந்தார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது?
2. சென்னை சர்வகலாசாலையால் முதன்முதலில் நடாத்தப்பட்ட பி.ஏ பரீட்சையில் சித்தியடைந்த யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இருவர் யாவர்? அவர்கள் எத்தகைய சிறப்புடையவர்கள்?
3. வை. விசுவநாதம்பிள்ளையின் ஆளுமை எத்தகையது?
4. விசுவநாதம்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறுகின்ற கூட்டத்திற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று கூறப்படுகின்றது?
5. விவாதம் செய்ய எழுந்த ஆறுமுக நாவலரின் தோற்றப் பொலிவு எவ்வாறு காட்டப்படுவது?
6. நாவலரின் திறமை, நேர்மை ஆகிய குணாம்சங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றினைச் சுருக்கமாக விபரிக்குக.
7. இப்பாடத்தை வாசித்து முடித்ததும் ஆறுமுகநாவலர் பற்றி உங்கள் மனதில் தோன்றும் என்னங்களை வைத்து 'அவைத் தலைவர்' எனும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதுக.
8. நாவலர் எழுந்தார் என்ற தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு பற்றி விளக்குக.

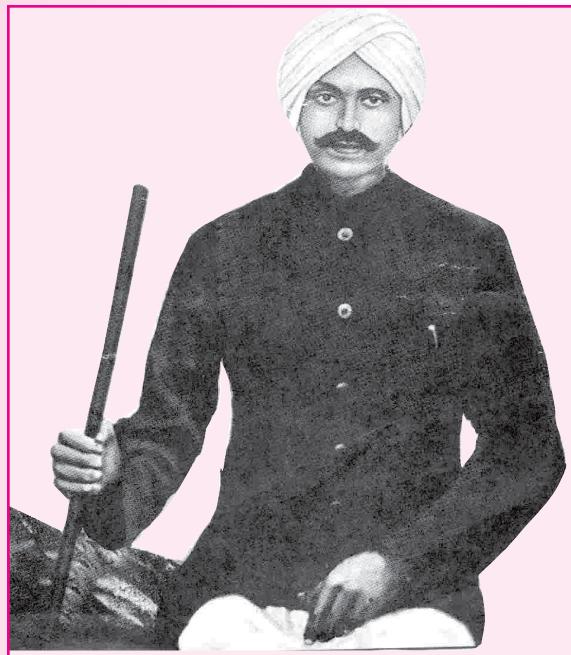
குழச் செயற்பாடு

இச்சம்பவத்தை நாடக உருவில் வடிவமைத்து மாணவர்களை நடிக்க ஏற்பாடு செய்க.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் (1882 - 1921)

சுப்பிரமணிய பாரதியார் எட்டயபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடி என அழைக்கப்படுகின்றார். பல பத்திரிகைகளின் ஆசிரியரான இவர் நாவாசிரியர், சிறந்த கட்டுரையாளர், உரைநடையாளர் என்பதுடன் சிறுக்கை முன்னோடிகளில் முக்கியமானவரும் ஆவார்.

பாடநூலில் இடம்பெற்றுள்ள சுயசரிதை 1910 இல் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. பாரதியாரால் பாடப்பட்ட நெடும்பாடல்களின் ஒன்றாக ‘சுயசரிதை’யைக் குறிப்பிடலாம். இது பிள்ளைக் காதல் எனும் தலைப்பின் கீழ் உள்ள பகுதியாகும். தமிழில் முதன்முதலாக வெளிவந்த பிள்ளைக் காதலும் இதுவேயாகும்.



நீரெட்டு வருதற் கவள்மணி
 நித்தி லப்புன் னகைசுடர் வீசிடப்
 போரெட்டு வருமதன் முன்செலப்
 போகும் வேளை யதற்குத் தினந்தொறும்
 வேரெட்டுச் சுதந்திர நற்பயிர்
 வீந்திடச் செய்தல் வேண்டிய மன்னர் தம்
 சீரெட்டத் புலையியற் சாரர் கள்
 தேச பக்தர் வரவினைக் காத்தர் போல்.

காத்தி ருந்தவள் போம்வழி முற்றிலும்
 கண்கள் பின்னழ கார் ந்து களித்திட
 யாத்த தேரூரு ளைப்படு மேழைதான்
 யாண்டு தேர் செலு மாங்கிழுப் புற்றெனக்
 கோத்த சிந்தனையோ டேகி யதில்மகிழ்
 கொண்டு நாட்கள் பலகழித் திட்டனன்
 பூத்த ஜோதி வதனம் திரும்புமேல்
 புலன ழிந்தொரு புத்துயி ரெய்துவேன்.

புலங்க ளோடு கரணமும் ஆவியும்
 போந்து நின்ற விருப்புடன் மானிடன்
 நலங்க ளோது விரும்புவன் அங்கவை
 நண்ணு றப்பெறல் தின்னம தாமென,
 இலங்கு நூலுணர் ஞானியர் கூறுவர்
 யானும் மற்றது மெய்யெனத் தேர் ந்துளேன்;
 விலங்கி யற்கை யிவையெயனில் யாமெலாம்
 விரும்பு மட்டினில் விண்ணுற லாகுமே.

சூழ மாய வுலகினிற் காணுறுந்
 தோற்றம் யாவையும் மானத மாகூமால்;
 ஆழ நெஞ்சகத் தாசையின் றுள்ளதேல்,
 அதனு டைப்பொருள் நாளை விளைந்திடும்,
 தாழு முள்ளத்தர், சோர் வினர், ஆடுபோல்
 தாவித் தாவிப் பலபொருள் நாடுவோர்,
 வீழு மோரிடை யூற்றினுக் கஞ்சவோர்,
 விரும்பும் யாவும் பெறாரிவர் தாமன்றே.

விதியை நோவர், தம் நண்பரைத் தாற்றுவர்.

வெகுளி பொங்கிப் பகைவரை நிந்திப்பர்,
 சதிகள் செய்வர், பொய்ச்சாத்திரம் பேசுவர்,
 சாதகங்கள் புரட்டுவர் பொய்மைசேர்
 மதியி னிற்புலை நாத்திகங் கூறுவர்,
 மாய்ந்தி டாத நிறைந்த விருப்பமே
 கதிகள் யாவும் தருமென லோர் ந்திடார்.
 கண்ணி லாதவர் போலத் திகைப்பர் காண்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

வினாக்கள்

1. இலக்கிய உலகில் பாரதிக்கு தனிச் சிறப்பை பெற்றுக் கொடுத்தவை எவை?
2. ஒருவர் தாம் விரும்பும் நலன்களை அடைவதற்கு எவ்வாறு முயற்சிக்க வேண்டும் என பாரதி இங்கு கூறியுள்ளார்?
3. ஒருவர் தாம் விரும்பியவற்றை அடைய இயலாமல் போவதற்கு பாரதியார் கூறுகின்ற காரணங்கள் யாவை?
4. இப்பாடல் பகுதியில் வந்துள்ள இரண்டு உவமைகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் சிறப்புகளையும் விளக்குக.
5. இவ்வடிகளின் பொருளை எழுதுக:
 ஆழு நெஞ்சத் தாசையின் றுளதேல்
 அதனுடைப் பொருள் நாளை விளைந்திடும்
6. எனக்குப் பிடித்த பாரதி பாடல் எனும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதுக.

குழுச் செயற்பாடு

மாணவர்களை குழுக்களாகப் பிரித்து பாரதியின் ஏனைய பாடல்களாகிய பாப்பாப் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு போன்ற பாடப் பகுதிகளில் இருந்து சில பாடல்களை திரட்டி சிறு தொகுப்பாக்குமாறு ஊக்கப்படுத்துக.

புகழேந்திப் புலவர்

சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர் புகழேந்தி. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனிப்பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடிய புலவராகப் புகழேந்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

பங்கப் பழனத் துழுமுழவர்
 பலவின் கனியைப் பறித்ததென்று
 சங்கிட டெறியக் குரங்கிளாநீர்
 தனைக்கொண் டெறியுந் தமிழ்நாடா
 கொங்கர் க் கமரா பதியளித்த
 கோவே யிராச் குலதிலகா
 வெங்கட் பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கும்
 மெலிந்தப் பிறைக்கும் விழிவேலே

பொருள் - சேறு நிறைந்த வயலில் உழும் உழவர்கள் குரங்குகள் அயலிலே உள்ள பலாக் கனிகளைப் பறித்து அழிக்கின்றன என்று, வயலிலே கிடக்கும் சங்குகளினாலே அந்தக் குரங்குகளுக்கு ஏறிய குரங்குகள் தென்னை மரத்திலிருந்து இளநீர்களைப் பறித்து ஏறியும் வளம் மிக்க சோழ நாட்டின் அரசனே, பகையரசாகிய கொங்க நாட்டவர்க்கு யுத்தத்தில் சுவர்க்கம் கொடுத்த அரசு குலத் தலைவனே, இந்தப் பெண்ணுடைய வேல் போன்ற கண்கள் பிரிந்தவர்களை வருத்துகின்ற சந்திரனுக்கும், கரும்பு வில் பிடித்த இறைவனாகிய மன்மதனுக்கும் மெலிவு அடைந்து நீரைச் சொரிந்து நிற்கும் (அவள் நிலை இரங்கத் தக்கது).

அரும்பதங்கள்

பங்கம் - சேறு
 கரும்பிறை - மன்மதன்
 பழனம் - வயல்
 சுப்பு - நீர்
 வெங்கட் பிறை - தறுகண்மையுடைய பாலச்சந்திரன்

படிக்காசப் புலவர்

தொண்டை மண்டல சதகத்தைப் பாடிய படிக்காசப் புலவர் புகழ்பெற்ற கவிஞர். சந்தப்பாட்டு இயற்றுவதிலும் வல்லவர். சீதக்காதி என்னும் முஸ்லிம் வள்ளலின் காலத்தில் வாழ்ந்து அவருடைய அன்புக்கு உரியவராக விளங்கினார். வள்ளல் இறந்தபோது அவர் பாடிய பாட்டில், கொடிய பஞ்சகாலத்திலும் அந்த வள்ளல் ஏழை மக்களுக்கு அன்னதானம் செய்து காப்பாற்றிய பேருதவியைப் பாராட்டியுள்ளார்.

ஓர் தட்டி லேபொன்னும் ஓர் தட்டி லேநெல்லும் ஒக்கவிற்கும்
கார்த்தட் டியபஞ்ச காலத்திலே தங்கள் காரியப்பேர்
ஆர்த்தட் டினும்தட்டு வாராமலே அன்ன தானத்துக்கு
மார்த்தட் டியதுரை மால்சீதக் காதி வரோதயனே

பொருள் - மழை அற்று விளைச்சல் சுருங்கிப் போனதால் நெல்லிற்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அந்தப் பஞ்சத்தின்போது தராசிலே ஒரு தட்டில் பொன்னும், இன்னொரு தட்டில் நெல்லும் வைத்துச் சமப்படுத்தி விற்றனர். அவ்வாறு நெல்லின் மதிப்பு மிகவும் கூடி இருந்த காலத்தில் வீட்டுக்கு இரப்போர் வந்து கதவைத் தட்டியபோது, இரப்பவரின் தட்டு நீட்டப்படுமுன்னரே அன்னம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்து மார்த்தடிய வள்ளல் சீதக்காதி.

அரும்பதம்

கார் தட்டிய - மழை அற்றுப்போன

காளமேகப் புலவர்

விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இக்காலத்தில் தனிப்பாடல்கள் எழுதிய புலவர்களுள் தலைசிறந்தவர். வசை கவி, ஆசு கவி, சிலேடைக் கவி, அங்கதக் கவி போன்றன பாடுவதில் வல்லவர்.

கழியும் பிழைபொருட் டள்ளிநன்னூலாங் கடலினுண்டு
வழியும் பொதிகை வரையினிற் கால்கொண்டு வண்கவிதை
மொழியும் புலவர் மனத்தே யிடித்து முழங்கியின்னிப்
பொழியும் படிக்குக் கவிகாள மேகம் புறப்பட்டதே

பொருள் - கழிக்கத்தக்க பிழைகளையெல்லாம் விலக்கி, கடல் போன்ற நல்ல நூல்களை அறிவுக்கு உணவாக உண்டு, பொதிகை மனையிலே தவழ்கின்ற தென்றலைத் துணைகொண்டு, வனப்பு மிக்க கவிதைகளைப் பாடுகின்ற புலவர்களுடைய மனமாகிய வானத்திலே ஏறிக்கொண்டு இடிபோல இடித்து, மின்னலைப்போல் மின்னி, மழையொத்து கவிமழையைப் பொழியவே இந்தக் காளமேகம் புறப்பட்டு

விட்டது தெரிந்துகொள்.

அரும்பதங்கள்

கழியும் - நீங்கும்

வரை - மலை

பாம்பிற்கும் சேக்கில் இட்டு ஆட்டப்படும் என்னுக்குமான சிலேகை

ஆடிக் குடத்தடையு மாடும்போ தேஇரையும்
மூடித் திறக்கின் முகங்காட்டும் - ஓடிமண்டை
பற்றிற் பரபரெனும் பாரிற்பின் ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிபொம் பெள்ளெனவே யோது

போருள் - பாம்பானது படமெடுத்து ஆடியபடி குடத்திற்குள்ளே சென்று அடைந்துவிடும்; பிண்ணாக்கு சேக்கிலே ஆடிகுடத்தினுள்ளே எடுத்து வைக்கப்படும். பாம்பு, படமெடுத்து ஆடும்போது இரையும்; என்னு சேக்கில் இட்டு ஆட்டப்படும் போது இரைந்து சுத்தம் பிறக்கும். குடத்தின் மூடியைத் திறந்தால் பாம்பு தலையைத் தூக்கி முகம்காட்டும்; குடத்தைத் திறந்தால் நல்லெண்ணெய் எமது முகத்தைக் காட்டும். பாம்பு தீண்டினால் விஷம் உடலில் ஓடித் தலைக்கேறி தலை பரபர எனும் உணர்வை அடையும்; அதே போல நல்லெண்ணெய் தலையில் தடவப்பட்டால் தலை பரபரக்கும். உலகில் பாம்பிற்கு பிண்ணாக்கு (பிள் - நாக்கு, பிளங்க நாக்கு) உண்டு; என்னுக்கும் பிண்ணாக்கு உண்டு. எனவே பாம்பும் என்னும் ஒன்றை ஒன்று ஒத்திடும் எனக்கூறு.

அரும்பதம்

பிண்ணாக்கு - பிளவுண்ட நாக்கு / புண்ணாக்கு

வினாக்கள்

1. படிக்காசப் புலவர் பாடிய நூலின் பெயர் யாது?
2. கொடிய பஞ்ச காலத்திலும் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் வழங்கிய வள்ளல் யார்?
3. காளமேகப் புலவர் பாடல் இயற்றும் வேகம் எத்தகையது?
4. ஆடிக் குடத்தடையும்.. எனத் தொடங்கும் பாடவின் பொருளை உமது நடையில் விளக்கி அதன் நயங்களை விபரிக்குக.

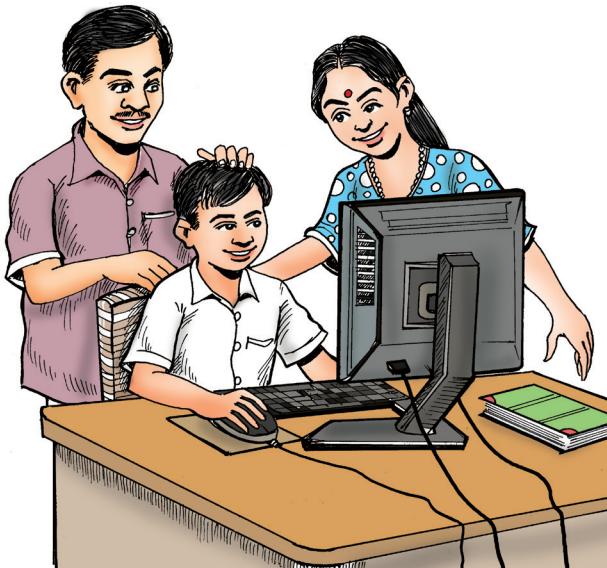
குழுச் செயற்பாடு

காளமேகப் புலவர் பற்றிய தகவல்கள், படங்களை சேகரித்து ஒரு சுவரொட்டியைத் தயாரிக்கும்படி மாணவர் குழுக்களை ஊக்குவித்தல்.

அ. முத்துவிங்கம்

இவர் கொக்குவில்லை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தற்போது புலம்பெயர்ந்து கண்டாவில் வசிக்கின்றார். சிறுகதை மற்றும் பத்தி எழுத்துக்களினுடாக நன்கு அறியப்பட்ட எழுத்தாளராவார்.

அதனுடைய பார்வை எனக்கு துண்டாய்ப் பிடிக்கவில்லை. அது இருந்த விதமும், தோற்றமும் வெறுப்பைக் கூட்டியது. மேசை மேல் சவடாலாகப் பரப்பிக் கொண்டு கல்லூனி மங்கன் போல சப்பளிந்துபோய் இருந்தது.



ஆணா? பெண்ணா? என்றுகூட சரியாகத் தெரியவில்லை. கம்பியூட்டர்களில் ஆண், பெண் பேதம் இருப்பது எனக்கு கணநாளாகத் தெரியாது. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு என்ன குறுக்குவழி என்பதையும் அப்போது யாரும் சொல்லித் தந்திருக்கவில்லை. சில நிபுணர்கள் பார்த்த வாக்கிலேயே சொல்லிவிடுவார்களாம். பெண்ணென்றால் வழிக்குக் கொண்டு வர கணநாள் ஆகும். பிரதி செய்துகொண்டே இருக்குமாம். ஆனால் அனைந்துவிட்டால் உயிர் உள்ளவரை விசுவாசமாக செயற்படும். ஆண் அப்படியில்லையாம். ஆரம்பத்தில் அளவுக்கதிகமாக

ஒத்துழைக்கும்; நான் போகப்போக காலை வாரி விட்டுவிடுமாம். முன்பின் தெரியாத விவகாரத்தில் இப்படி வந்து மாட்டிக்கொண்டோமே என்று நொந்து கொண்டேன். ஒரு திடீர் உந்துதலால்தான் கம்பியூட்டர் ஒன்று வாங்குவதாக முதல்நாள் இரவு எங்கள் வீட்டில் முடிவாகியது. என் ஒன்பது வயது மகன் அரவிந்தன் தன்னுடைய சிநேகிதர்கள் எல்லாரிடமும் கம்பியூட்டர் இருப்பதாக அளந்தான். என் ஆசை மனைவியோ ஆர்மோனியப் பெட்டிபோல இதையும் வளைத்துவிடலாம் என்று ஆர்வமான கனவுகளுடன் காத்திருந்தாள். இது என்ன வெண்டைக்காயா, நுனியை முறித்துப் பார்த்து வாங்க? கம்பியூட்டர் முந்திப்பிந்தி வாங்கியும் அனுபவமில்லை. கடைக்காரனுடைய முகலாவண்யம் கடைப்பதற்கு ஆசையூட்டுவதாகவும் இல்லை. வீர்யம் நிறைந்தவன் போலக் காணப்பட்டான். அவன் தலையில் இருக்கவேண்டிய முடியெல்லாம் மூக்கு வழியாகவும் காது வழியாகவும் வந்து கொண்டிருந்தன. எனக்கு அவன் சொன்ன விளக்கங்களும், கேட்ட கேள்விகளும் தலைகால் புரியவில்லை. நான் நியூயோர்க்கில் பட்டபாடு இங்கேயும் படவேண்டி வந்துவிட்டதே என்று யோசித்தேன்.

அமெரிக்காவுக்கு நான் முதன்முதலாகப் போனபோது வாய்விட்டு கேளாத நண்பர் ஒருவர் தூண்டில் ஒன்று வாங்கி வரும்படி கூறியிருந்தார். தூண்டிலில் மீனைப் பிடிப்பது தலையிலா, வாலிலா என்பது போன்ற அடிப்படை விஷயம்கூட எனக்கு தெரியாது. நண்பருக்கு சரி என்று வாக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். அமெரிக்காவில் தூண்டில் வாங்குவதற்காக ஒரு கடைக்குப் போனபோதுதான் எனக்கு பிரச்சனையின் பிரம்மாண்டம் வெளிச்சமானது. கடையென்றால் அது சாதாரண கடையல்ல. ஒரு கிரிக்கட் மைதானம் அளவில் மிகப்பெரிய சமாச்சாரம். இதிலே விசேஷம் என்ன வென்றால் இந்தக் கடையிலே தூண்டில் மட்டும்தான் விற்பனை செய்தார்கள். மீன்பிடி சாதனங்களுக்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரத்தியேகமான நிலையம். எத்தனையோ விதமான உபகரணங்கள்; முன்பின் பார்த்திராத வினோதமான தூண்டில்கள் சிறிதும் பெரிதுமாக கடையை நிறைத்துக் கிடந்தன. நான் அங்குமிங்கும் அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டு அநாதையாகத் திரிந்தபோது, ஏங்க வைக்கும் வனப்புள்ள பணிப்பெண் ஒருத்தி தென்பட்டாள். குதி உயர் காலணியில் நறுக் நறுக்கென்று அவள் கத்தரிக்கோல் வெட்டுவதுபோல நடந்து வந்து “உங்களுக்கு ஏதும் உதவி தேவையா?” என்று மழுலையில் கேட்டாள். நான் வந்த விஷயத்தை விளக்கினேன்.

அவனுடைய முதல் கேள்வி “உங்களுக்கு எப்படி வேண்டும்? வலது கை தூண்டிலா? அல்லது இடது கையா?” என்றாள். ஹஹா! அப்படியா சங்கதி? என்று நான் “வலது கை” என்று பதில் சொன்னதும், இரண்டாவது கேள்வி எழுந்தது. “ஆற்றிலேயா? கடலிலேயா?” என்றாள். இது என்னடா வில்லங்கம்? என்று நான் யோசிப்பதற்கிடையில் அடுத்த கேள்வி வந்து விழுந்தது. “ஆழ்கடலா? கரை ஓரத்திலா?” என்றாள். தூண்டிலிலே இத்தனை விசயங்கள் இருக்கா? என்று நான் தியானத்தில் இருந்தபோது மிகவும் முக்கியமான ஒரு கேள்விக்கணையை வீசினாள். “சிறுவனா? இளைஞனா? அல்லது முழு மனிதனா?” என்றாள். நான் என்னுடைய நண்பருடைய உடல்வாகை மனத் தினால் அளவெடுக்க முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தேன்.

இப்படியாக அவள் கேள்விக்கு மேல் கேள்வியாக கேட்டாள். “நின்று கொண்டு பிடிப்பதற்கா? இருந்து பிடிப்பதற்கா?” “படகில் போய் பிடிப்பதற்கா? படுத்திருந்து பிடிப்பதற்கா?” என்றாள் (மரியாதை கருதி சிறுநீர் பெய்து கொண்டு பிடிப்பதற்கா? என்பதைக் கேட்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்). “சிறிய மீனா? பெரிய மீனா? என்ன எடை தாங்கும் தூண்டில் தேவை?” இது மாதிரியாக இம்மென்னும் முன்னே எழுதாறும் என்னுறைம், அம்மென்றால் ஆயிரம் கேள்விகள் வந்து விழுந்தன. தலை சுற்றிவிட்டது. “டிக்கட் வேண்டாம் கையை விடு” என்று ஆகிவிட்டது (யாழ்ப்பாணம் வெலிங்டன் தியேட்டரில் கவுண்டர் ஓட்டடைக்குள் கையை நீட்டினால் டிக்கட் கொடுப்பவர் கையைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்வார். பின்னுக்கு சனம் நெருக்கியபடியே இருக்கும். டிக்கட் கேட்டவருடைய கையோ முறிந்துபோகும் நிலை. அப்போது இவர் “டிக்கட் வேண்டாம் கையைவிடு” என்று கத்துவது வழக்கம்). கட்டுச்சோறு கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்று பட்டது எனக்கு. அடுத்தமுறை வரும்போது இவருடைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலை ஒரு புத்தகமாக அடித்துக்கொண்டு வருவது என்று மனதிற்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

இப்படியாக சந்தி பிரிக்காத பாடல்போல தலை சுற்றியது விவகாரம். மறுபடியும் நான் அந்தக் கடைக்கு கம்பியூட்டரை கொத்துக்கொத்தாக ஆராய்ச்சி செய்து வித்துவான் பட்டம்பெற்ற ஒரு நண்பரோடு படையெடுத்தேன். நண்பர் கம்பியூட்டருக்கு தலபுராணம் எழுதியவர். விடுவாரா? இப்போது வட்டியும் முதலுமாக அவர்களைப்போட்டு குடை குடையென்று குடைந்தார். அவர்களுடைய சம்பாஷணை முற்றிலும் ஒரு புதிய பாஷையில் நடைபெற்றது. எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. இரண்டு பேருடைய வாயையும் மாறி மாறிப் பார்த்தேன். ஹார்ட் ட்ரைவ், ப்ளொப்பி, மெகா பைட், சொப்ட்வேர், இண்டர்பேஸ், யூபினஸ் என்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் எனக்கு சிதம்பர சக்கரமாக இருந்தன.

ஒருமுறை கவி காளமேகம் பெயர் தெரியாத ஒரு ஊரில், பாஷை தெரியாத திம்மி என்கிற தாசியுடன் இரவைக் கழிக்கவேண்டி வந்ததாம். இரவு முழுக்க தாசி “எமிரோ வோரி”, “எந்துண்டி வஸ்தி” என்றெல்லாம் இவரிடம் சரசம் செய்தாள். அவள் சொன்னது இவருக்குப் புரியவில்லை. இவர் சொன்னது அவருக்கு விளங்கவில்லை. ‘எமன் கையில் பட்டபாடு பட்டேன்’ என்கிறார் காளமேகம்.

“எமிரோ வோரி” என்பாள்
“எந்துண்டி வஸ்தி” என்பாள்

தாம் இராச் சொன்னதெல்லாம்
தலைகடை தெரிந்ததில்லை

போம் இராச் சூழம் சோலைப்
பொருகொண்டைத் திம்மி கையில்

நாம் இராப் பட்ட பாடு யமன் கையில் பாடுதானே

அந்தக் கஷ்டம்தான் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அவர்களுடைய கதையில் அடிக்கடி ‘ராம், ராம்’ என்ற வார்த்தை அடிப்பட்டது. நான் மேலே இருப்பது ‘ராம்’ என்றும் கீழே இருப்பது ‘லட்சுமணன்’ என்றும் எனக்கே உரிய சாதுரயத்துடன் ஊகித்துக்கொண்டேன்.

இவர்கள் இந்தச் சந்தடியில் இருக்கும்போது நான் எனக்குத் தோதாக ஒருவரைக் கண்டுபிடித்தேன். அவருடைய கெமிஸ்ரி எனக்கு சரிவரும்போல் தோன்றியது. விஷயம் தெரிந்தவர் போலக் காணப்பட்டார். அவரிடம் போய் மெல்லப்பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

“கம்பியூட்டர் வாங்கும்போது நாங்கள் என்ன பாவிப்புக்கு அதை வாங்குகிறோம் என்பதை நிச்சயிக்க வேண்டும்” என்றார். “ஒரு நெல்லுழுட்டை மாத்திரம் கொண்டுபோவதற்கு ஒரு திருக்கல் வண்டிபோதும், நூறு மூட்டை என்றால் ஒரு லொறி தேவைப்படும். குடும்பத்தோடு சுகமாகப் பயணம்செய்ய கார் வசதியாக இருக்கும். இல்லை, விசையாகப் போவதுதான் நோக்கம் என்றால் ரேஸிங்கார் தான் வாங்கவேண்டும்” என்றார். இது என்னை யோசிக்க வைத்ததோடு குட்டையை மேலும் குழப்பிவிட்டது.

இது தவிர இராட்ச கம்பியூட்டர்களும், தனித்தியங்கும் கம்பியூட்டர்களும் இருந்தன. மேசையில் வைப்பது, மடியில் வைப்பது (இது பெண்ணாகத்தான் இருக்க வேண்டும்), கக்கத்தில் வைப்பது இப்படியாகப் பல. தலையில் வைப்பது இன்னமும் வரவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். அது வந்துவிட்டால், பெண்கள் தலையில் மல்விகைப்பூ வைப்பதற்கு பதிலாக இதை வைத்துக்கொண்டு போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

கடைசியில் நண்பருடைய ஆசைப்படி 486 கம்பியூட்டர் வாங்குவதென்று தீர்மானமாகியது. கம்பியூட்டர் என்றால் அதை மாத்திரம் தூக்கிக்கொண்டு வர முடியுமா? அதற்கென்று சில உபகரணங்கள் இருக்கின்றன. நான் கணக்குப்போடும் போது அதை மனதில் எடுக்கவில்லை. மெளஸ், மெளஸ் பாட், டிஸ்குகள், பேப்பர், ரிப்பன் என்று ஊருப்பட்ட சாமான்கள். பில் போடும்போது கணக்கு எக்கச் சக்கமாகிவிட்டது. பொங்கல் பானை வாங்கும்போது அதற்கென்று திருகணி, இஞ்சி இலை, கரும்பு என்று வாங்குவதில்லையா? அப்படித்தான் இதுவும் என்று என்னைத் தேற்றிக்கொண்டேன்.

நாங்கள் எல்லாவற்றையும் காரிலே ஏற்றி திரும்பி வரும்போது நண்பர் 486 கம்பியூட்டர், 486 கம்பியூட்டர் என்று உச்சாடனம் செய்தவாறே அதன் வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றி ஒரு பரணி பாடினார். எங்கள் ஊர் சிவக்கொழுந்து 1008 வேட்டி

வாங்க வண்டில் கட்டி பெரிய கடைக்கு போனதைப்போல் நானும் ‘எனக்கு 486 கம்பியூட்டர்கள் கிடைக்கப் போகிறது’ என்று மடத்தனமாக ஒரு கணம் கணக்குப் போட்டதை என்னி வெட்கினேன். ஆலத்தி எடுக்க நிற்பதுபோல் ஆவலோடு வாச லி ல் காத்திருந்தாள் என் மனைவி மேகலா. அவருக்கு பக்கத்தில் என் மகன். நிறை பொங்கல் பானையை இறக்குவதுபோல மெத்த மெதுவாக கம்பியூட்டரை இறக்கி உள்ளே கொண்டுபோய் ராகுகாலம் தவிர்த்த நல்ல வேளையில் ஒரு மேசையில் இருக்கினோம். முதல் வேலையாக சாமிக்கு தீபம் காட்டிவிட்டு வந்து கணிப் பொறியின் நெற்றியில் ஒரு குங்குமப் பொட்டு வைத்தாள் என் மனைவி. கையகலத்துக்கு அரவிந்தன் அதில் ‘ஓம் ஸ்ரீராம்’ எழுதினான். இப்படி ஒவ்வொருத்தரும் ஒரு பரபரப்புடன் கம்பியூட்டரை இயக்கிப் பார்த்தோம்; தட்டிப் பார்த்தோம்; அதன் புது மணத்தை நுகர்ந்தோம். அது கிர்க், கிர்க் என்று உயிர்பெறும் அதிசயத்தை வாய் திறந்து பார்த்து ரசித்தோம். அன்று முதல் அந்த கம்பியூட்டர் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒன்றாகிவிட்டது.

முதல் நாளே நான் ஒரு பெரிய உண்மையைக் கண்டுபிடித்தேன். கணிப்பொறி என்பது ஒரு இராட்ச வேலைக்காரன். சொல்லும் வேலைகளை எல்லாம் கச்சிதமாகச் செய்யும், ஆனால் தவறான கட்டளைகளைப் பிறப்பித்து விட்டாலோ தானே எஜமானன் ஆகிவிடும். பிறகு நீங்கள் அதற்கு அடிமைதான். இன்னொன்று, பயந்து பயந்து இதை அணுகினால் அது எட்ட எட்டப் போய்விடும். எனது ஒன்பது வயது மகன் மீன் குஞ்சு நீந்துவதுபோல உற்சாகமாக அதனோடு ஒட்டிப் பழகிவிட்டான். கணிப்பொறியை அவனுக்கு நிரம்பவும் பிடித்துக் கொண்டது. அதுவும் தன்னுடைய இரகசியக் கதவுகளை அவனுக்கு தங்கு தடையின்றி திறந்துவிடத் தயாராகிவிட்டது.

எல்லோருக்கும் அவசரமாகச் செய்வதற்கு அதில் கனவேலைகள் இருந்தன. என் மனைவிக்கு வீட்டுக் கணக்குகளும், சீட்டுக் கணக்குகளும் காத்திருந்தன. அரவிந்தனுக்கு பள்ளிக்கூடத்தில் கொஞ்சம் பயிற்சி ஏற்கனவே இருந்தது. படங்கள் கீறவும், கேம்ஸ் விளையாடுவதற்கும் அவன் பறந்தான்.

அரவிந்தனுடைய நண்பர்கள் இப்பவெல்லாம் அடிக்கடி வந்து போகத் தொடங்கினார்கள். கம்பியூட்டருடன் அவர்கள் பொழுது முக்காலும் கழிந்தது. புது கேம்ஸ்களை பண்டமாற்று செய்து பாவித்தார்கள். கைதேர்ந்த நிபுணர்கள்போல் புதிய தலைமுறை கணிப்பொறி பற்றி நீண்ட விவாதங்களும், பட்டிமன்றமும் நடத்தினார்கள்.

என் மனைவியின் பொழுதுபோக்கு திசை மாறிவிட்டது. வீட்டுக் கணக்கு விவரங்களை எல்லாம் கணிப்பொறியில் நுணுக்கமாக பதித்து வந்தாள். அடிக்கடி அவருக்கு தொலைபேசி வரும். ஒருமுறை சிநேகிதி ஒருத்தி என்னவோ கேட்க “கொஞ்சம் இரு; எனக்கு ஞாபகத்தில் இல்லை. கம்பியூட்டரைப் பார்த்து சொல்லுறன்” என்று இவள் பெருமையாகச் சொன்னாள்.

புதிதாய் பிறந்த குழந்தை வீட்டை அடியோடு மாற்றுவதுபோல இந்தக்

கணிப்பொறி எங்கள் வாழ்க்கையில் பெரிய திருப்பத்தை கொண்டுவந்தது. நாங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் கம்பியூட்டர் பரிபாஷையிலேயே பேசப் பழகிக் கொண்டோம். பள்ளிக்கு எடுத்துப்போக மகனுக்கு சாப்பாடு தரும்போது அவன் “அம்மா, Give me a Mega Byte” என்று கத்துவான்.

மனைவியிடம் இது வேறுவிதமாக வெளிப்படும். ‘மேகலா’ என்ற பெயரை அவள் இப்போதெல்லாம் ‘Mega’ என்றே எழுதுகிறாள். காரணம் தெரியாமல் இதயத்தில் சந்தோசம் பொங்கும். அந்த நேரங்களில் என் விரல்கள் சில்லென்று குளிர்ந்திருக்கும் அவள் இடையைப் போய்த் தொட்டுவிடும். நளிப்புகாட்டிக்கொண்டே மெல்ல விலகிவிடுவாள். எட்டத்தில் நின்று ‘Press any key to Enter’ என்று சொல்லிவிட்டு ஒடுவதற்கு தயாராக நிற்பாள். நான் எட்டிப் பிடித்து ‘If you want to Escape press here’ என்று என் உட்டைத் தொட்டுக் காட்டுவேன். இந்த நேரங்களில் எல்லாம் ஒரு புதிய அன்னியோன்னியம் எங்கள் குடும்பத்துள் வந்து பரவியதுபோல எனக்குப்பட்டது.

சமயங்களில் “அரவிந்தா! அரவிந்தா! இஞ்சு வா!” என்று யானை ஆதிமூலத்தை கூப்பிட்டது போல ஒலமிடுவாள் என் மனைவி. “கம்பியூட்டர் இந்தக் கூட்டலை தப்பு தப்பாய் போட்டிருக்கு. இதை ஒருக்கா பார்” என்பாள். என்னுடைய மகனும் “என்னம்மா, நீங்கள் சம்மா, சும்மா கூப்பிட்டு ட்ரபிள் கொடுக்கிறீங்கள்” என்று நடப்பு விட்டுக்கொண்டே போய் அந்தச் சில்லறை தகராறை சரிசெய்துவிட்டு வருவான். இப்படியாக அந்தக் கணிப்பொறியின் வருகைக்குப் பிறகு எங்கள் வீடு ஒரு விஞ்ஞானத் துள்ளல் துள்ளி வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருந்தது.

கன நாளாக ஒரு சிறுகதை என் மனதிலே ஊறப்போட்டுக் கிடந்தது. இப்போது முட்டியில் கள்ளுப்பொங்குவது போல அது பொங்கிக்கொண்டு வந்தது. இனியும் எழுதாமல் தாமதிக்க ஏலாது என்ற நிலைமை.

இரண்டு காதலர்களைப் பற்றியது அந்தக்கதை. காதலிக்கு மாற்றல் கிடைத்து இன்னொரு ஊருக்கு போய்விடுகிறாள். தொலை தூரத்துக்கு போனாலும் அவருடைய காதல், கடிதம் மூலமும் தொலைபேசி மூலமும் சூடு குறையாமல் வளருகிறது. புது ஊரில் காதலிக்கு இன்னொருவனிடத்தில் மையல் ஏற்படுகிறது. பழைய காதலன் அவளை நம்பி, தபால் நிலையத்துக்கும், தொலைபேசி அலுவலகத்துக்குமாக காசை விரயம் செய்து கொண்டு இருக்கிறான். அவர்களுடைய தொலைதூரக் காதல் தொலைந்துவிடும் அபாயத்தில் இருந்தது. கதைக்கும் நான் ‘தொலை’ என்றே தலைப்பு கொடுத்திருந்தேன்.

சிறுகதையாகத் தொடங்கி நெடுங்கதையாக அது வளர்ந்துவிட்டது. ஆறாயிரம் வார்த்தைகளுக்கிடையில் அதை மடக்கி வைத்திருந்தேன். நான் நினைத்ததிலும் பார்க்க கதை நல்லாக வந்திருந்தது. காதல் வர்ணனை ஒரு புதுப் புயலைக் கிளப்பிவிடும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

இதிலே ஒரு வசதி என்னவென்றால் கணிப்பொறியில் காகிதம் மிச்சப்படுகிறது. சுற்றுச்சூழலுக்கும் எவ்வளவோ நன்மை. கையினால் எழுதுவதுபோல அடித்து அடித்து எழுதி, திருத்தங்கள் செய்து காகிதத்தை விரயமாக்கத் தேவையில்லை. எல்லா திருத்தங்களையும் கம்பியூட்டரில் ஒரேடியாகச் செய்துவிடலாம். எத்தனை மரங்கள் நிம்மதிப் பெருமுச்சவிடும்!

ஒரு நாள் ஒரே மூச்சில் எட்டு பக்கங்களை அடித்து முடித்திருந்தேன். வேண்டிய திருத்தங்களை கணிப்பொறியிலேயே செய்துகொண்டேன். எழுதி, அடித்து அடித்து கைமுறியும் அவசியம் இப்போதெல்லாம் இல்லை. வேலையை முடித்து கைகளைத் தூக்கி, நாரியை நிமிர்த்தியபோது மின்சாரம் நின்றுவிட்டது. அடித்த அவ்வளவும் பாழாகி என்னுடைய ஆர்வம் கசங்கிப்போனது. முதலில் இருந்து திரும்பவும் இன்னொரு முறை அடிக்க வேண்டும்.

அடுத்த நாள் நண்பர் வந்தபோது இதைச்சொல்லி அழுதேன். எனக்கு சாதகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. கும்பராசிக்காரர் எல்லாம் அப்படித்தான். இருந்தும் என்னுடைய சாதகத்தில் ‘கம்பியூட்டர் தத்து’ இருப்பதாக சுதுமலை சாத்திரியார் சொன்னது என்னைக் கொஞ்சம் கவலைப்பட வைத்தது. அப்போது நண்பர் எனக்கு இரண்டு புத்திமதிகள் சொன்னார்.

ஒன்று, தலைபோகிற காரியம் என்றாலும் ஒவ்வொரு ஐங்கு நிமிடமும் டைப்செய்வதை சேமித்து வைக்க வேண்டும். இரண்டு, எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு டைரக்டரி உண்டாக்கி அதிலே எங்கள் வேலைகளை சேமித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். இதை எப்படிச்செய்ய வேண்டுமென்பதையும் விபரமாக விளக்கினார்.

அன்றிலிருந்து புகையிலைக் கண்றுக்கு பாத்தி கட்டுவதுபோல கணிப்பொறி தளத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒரு பகுதியில் நானும், இன்னொரு பகுதியில் மனைவியும், மீதியில் அரவிந்தனுமாகப் பயிர் செய்தோம். எங்கள் படைப்புகளை இந்த வரப்புக்குள் வைத்துக் கொண்டோம். இதற்குப் பிறகு ஒரு ஒழுங்குமுறை வந்தது. ஆரம்பத்தில் எனக்கு கம்பியூட்டருடன் ஏற்பட்ட பிணக்கு நீங்கி ஒரு இணக்கம் ஏற்பட்டது. அது தன்னிடமுள்ள சூட்சமத்தை எல்லாம் மெல்ல மெல்ல அவிழ்த்து விடத்தொடங்கியது. என்னுடைய வேலையை வெசு சலபமாக்கியது. அந்த மாயா விநோதங்களில் நான் என்னுடைய மனதைப் பறிகொடுத்தேன்.

உருக்கி எடுத்த இரும்பினால் செய்த ‘ரெமிங்டன்’ தட்டெடுமுத்து பொறியில் நான் ஆரம்பகாலத் தீட்சை பெற்றவன். அதைக் தூக்கி இரண்டுபேரும், வைக்க நாலு பேரும் வேணும். நகல் எடுக்கும் மெசின்கள் வருவதற்கு முன்னரான ஒரு காலம் அது. ஏழு கார்பன் தாள் வைத்து, கைகளை தலை உயர்த்துக்கு தூக்கி, மூச்சைப் பிடித்து ‘தேடிக் குத்தி’ டைப் செய்வதில் நான் ஒரு விண்ணன் என்று பேர் வாங்கியவன்.

இப்படி ஒரு ஆழ்ந்த பரவசத்தோடு நான் தட்டெழுத்து லீலகள் செய்யும்போது அம்மி பொளிவதுபோல ஒரு விதமான சத்தம் வரும் என்று சொல்வார்கள்.

என்னுடைய மகன் அப்படியல்ல. அவனுடைய விரல்கள் பட்டுத் துணியில் படுவதுபோல் மெல்லப்பட்டு நகரும். விசைக் கட்டைகளில் அவன் விரல்கள் வண்ணத்துப்பூச்சி பறப்பதுபோல தொட்டுத் தொட்டு பறந்தபடியே இருக்கும். எழுத்துகள் திரையிலே மின்னி மின்னிக் கை கோர்த்துக் கொண்டு வரும்போது பார்க்க கொள்ளள அழகாக இருக்கும்.

இதில் பல ரகச்ச பாதைகளை என் மகனே கண்டு பிடித்துக்கொடுத்தான். நான் முன்பே அவற்றை அறிந்திருந்தது போல ஓர் அலட்சியத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டேன். எப்படி நகல் எடுப்பது, கத்தரித்து ஒட்டுவது, தேடுவது, அழிப்பது, எழுத்துகளை பெரிதாக்குவது, சிறிதாக்குவது போன்ற நுணுக்கங்களை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டேன்.

சொற்பிழைகளைக் கண்டுபிடிக்கவும், மு, ஓமயக்கங்களை நீக்கவும் சீக்கிரத்தில் பழகிக் கொண்டேன். ஆனால் என்னை ஆச்சரியத்தில் அடித்தது ஒரு வார்த்தையைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதும், பிறகு அதை மாற்றுவதும்தான். கதாநாயகனுடைய பெயர் சந்திரன் என்று இருந்தது. ரமேஷ் என்று அதை மாற்ற முடிவு செய்தேன். கணிப் பொறியில் அந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்தும் அது முப்பத்தாறு பக்கங்களையும் தேடித்துருவி சந்திரன் என்றபேர் வரும் இடங்களில் எல்லாம் அதை ரமேஷ் என்று ஒரு கணத்தில் மாற்றிவிட்டது.

இதிலும் பார்க்க இன்னொரு அதிசயம் காத்துக் கிடந்தது. கதை ஆறாயிரம் வார்த்தைகளுக்கு மேல் நீடிக்கக்கூடாது. கணிப்பொறியில் கட்டளை கொடுத்ததும் அது நொடியில் வார்த்தைகளை எண்ணிக் கூறிவிடும். அது மாத்திரமல்ல, எத்தனை பக்கம், எத்தனை வரிகள், எத்தனை பராக்கள் என்று கச்சிதமாகச் சொல்லிவிடும். இது எனக்கு நல்ல வசதியாக இருந்தது.

இருதுபர்ணன் என்ற அரசன் தமயந்தியுடைய இரண்டாம் சுயம்வரத்தில் கலந்து கொள்ள தேரில் விரைகிறான். தேரை நளன் ஓட்டியபடியால் அது மின்னல் வேகத் தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தேர் ஒரு சம தரையைக் கடக்கும்போது அங்கே தான்றிக் காய்கள் கூடை கூடையாகக் காய்த்திருப்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது இருதுபர்ணன் தலையைத் திருப்பி ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு ‘பத்தாயிரம் கோடி காய்கள்’ என்று சரிகணக்காகச் சொன்னானாம். அவன் ஒரு பார்வையில் எண்ணும் ‘அட்ச இருதயம்’ என்ற கலையைப் படித்து இருந்தான். இந்தக் கம்பியூட்டரும் அப்படித்தான் அட்ச இருதயக் கலையில் கைதேர்ந்ததாக இருந்தது. ஆனால் இதையெல்லாத்தையும் சாப்பிடக்கூடிய ஓர் அதிசயத்தை அது எனக்காக அந்தரங்கமாக வைக்கிறந்து. அப்போது நான் அதனுடைய வஞ்சகத்தையும், சூழ்சியையும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

நான் அந்த நெடுங்கதையை எழுதி முடிக்கும்போது இரவு இரண்டு மணி இருக்கும். திருத்தங்களுக்கு மேலாக திருத்தங்கள் செய்து கதை ஓர் அபூர்வ அழகுடன் வந்திருந்தது. இப்படியான கதைகள் ஆயிரம் வருடத்திற்கு ஒரு முறையே பிறக்கும் என்று சொல்வார்கள். மனைவியைப் பார்த்தேன். அவள் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். மகன், பால் வடியும் முகத்தைக் காட்டியபடி ஏதேதோ கனவில் மிதந்து கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது அச்சித்தால், பிரின்டர் ‘கர்க், கர்க்’ என்று ஊரையே கூட்டிவிடும். நாளை காலை அதைச் செய்யலாம் என்று நினைத்து கணிப் பொறியை முடிவிட்டு படுத்துக்கொண்டேன். ஹா! என்ன மடத்தனமான முடிவு அது?

அடுத்தநாள் அதிகாலையில் எழும்பி கணிப் பொறிக்கும், பிரின்டருக்கும் இணைப்பு கொடுத்தேன். கம்பியூட்டரை எழுப்பினேன். நல்ல பாம்பை உசப்பி விடுவதுபோல ஸ், ஸ் என்ற அது உயிர்த்து. அந்தச் சத்தத்தை கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதே ஒரு தனி ஆனந்தம். கதை சேமித்து வைத்த பைலைக் கூப்பிட்டேன். அது பேசாமல் கம்மென்று இருந்தது. இன்னொரு முறை விளித்தேன். அதற்கு கோபம் வந்துவிட்டது. ‘அப்படி ஒரு கோப்பே இல்லை!’ என்று ஒரே போடாகப் போட்டது. இந்த கம்பியூட்டரில் ஒரு சனியன் என்னவென்றால் சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும். ஒருவரும் இல்லாத நேரமாகப் பார்த்து ஒரு நண்பர் வந்து நூறு ரூபா உங்களிடம் கடனாக வாங்குகிறார். அடுத்த நாள் உங்களைப் பார்த்ததேயில்லை என்கிறார். உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? அப்படித்தான் எனக்கும் இருந்தது.

முப்பத்தாறு பக்கத்தையும் சாப்பிட்டு ஏப்பம் விட்டுவிட்டு ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவிபோல என்னைப் பார்த்தது. எனக்கு சாட்சிக்கூட ஒருவருமில்லை. துருவித் துருவி தேடினேன். என்னுடைய யுக்தி ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. அந்த கோபப் போய்விட்டு சிலமண்கூட இல்லை. எனக்கு அழுகை வந்துவிடும் போல் இருந்தது. ‘தொலை’என்ற தலைப்பில் நான் கணிப் பொறியில் எழுதிய முதல் கதை உண்மையிலேயே தொலைந்து போய்விட்டது. ஒரு ஏழைப்புலவர் அவருடைய பரம்பரைச் சொத்து ஒரு பாக்குவெட்டி. உயிருக்கு அடுத்தபடி அவருக்கு அதுதான் எல்லாம். விறகு வெட்ட, கறி நறுக்க, பாக்குச்சீவ என்று எல்லாத்துக்கும் அதைத்தான் நம்பியிருந்தார். ஒருநாள் அதைக் காணவில்லை. புலவருக்கு கையும் ஒடவில்லை. காலும் ஒடவில்லை. தேடு தேடு என்று தேடினார்.

விறகு தறிக்க, கறி நறுக்க, வெண் சோற்றுப்புக்கு அடகு வைக்க, பிறகு பிளவு கிடைத்ததென்றால் நாலாறாகப் பிளக்க, பிறகு பிறகென்றே சொறியைப் பதமாயிருந்த பாக்கு வெட்டி இறகு முளைத்துப் பறந்ததுவோ? எடுத்தீராயிற் கொடுப்பீரோ!

இந்தகதிதான் எனக்கும். பக்குவமாகப்பணியாரம் செய்து பனைநார்ப்பெட்டியில் மூடி மாடாவில் மறைத்து வைத்ததுபோல இவ்வளவு கவனமாக இந்தக் கதையை கோப்பிலே செருகி வைத்தேனே! எங்கே போனது. இறக்கை முளைத்து பறந்துவிட்டதா? பனி மூடிய அந்த அதிகாலையிலும் நான் நண்பரைத் தேடிக்கொண்டு ஒடினேன். ஆத்திரத்தோடு நண்பர் அவுக்கென எழும்பி இரண்டில் ஒன்று பார்ப்பது

என்று பாய்ந்து வந்தார். அவர் கொடுத்த அந்தரங்கக் கட்டளைகளையெல்லாம் அது அதிவேகத்தில் நிராகரித்தது. நண்பர் தனக்குத் தெரிந்த மந்திர வித்தையெல்லாம் செய்து பார்த்தார். அது அசையவில்லை. குழையடிப்பது ஒன்றுதான் பாக்கி. எல்லாத்தையும் விழுங்கிவிட்டு ஒரு கெப்பரோடு இருந்தது. இறுதியில் பெண் கம்பியூட்டர் என்றும் பார்க்காமல் நண்பர் குலுக்கல் முறையில் தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டினார். அது அப்போது ஓர் அசிங்கமான பார்வையை அவர் பக்கம் வீசியது.

நான் அந்தச் சம்பவத்திற்கு பிறகு கணிப் பொறியை நிமிர்ந்தும் பார்ப்பதில்லை. அதைப் பார்த்தால் கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற கடமை உணர்வு எனக்கு வந்துவிடும். முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டு போய்விடுவேன். அது செய்த நம்பிக்கைத் துரோகத்தை என்னால் மன்னிக்கவே முடியாது.

பவித்திரமான எங்கள் குடும்ப சந்தோஷத்திலும், அன்னியோன்னியத்திலும் இப்படியாக ஒரு கீறல் விழுந்து விட்டதே என்று எனக்கு வேதனையாக இருந்தது. தொன்றுதொட்டு வந்த பாரம்பரியப்படி கதையை திரும்பவும் கையினால் எழுதுவதென்று தீர்மானித்தேன். ஆனால் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் கதை ‘வர மாட்டேன்’ என்றது. கம்பியூட்டரைப் படைப்பதற்கு முன்பாகவே கடவுள் கைகளைப் படைத்திருக்கிறார் என்பது என் நம்பிக்கை. இருந்தும் எனக்கு கையினால் எழுத முடியவில்லை. கம்பியூட்டர் தான் தேவைப்பட்டது. அது இப்படிக் காலை வாரியும் எனக்கு புத்திவரவில்லை.

முந்திய கதை முற்றிலும் மறந்துவிட்டது. எழுத எழுத கரு மாறிக்கொண்டே போனது. என்ன எழுதுகிறோம் என்று எனக்கே புரியவில்லை. இப்படியாக என்னுடைய எழுத்து ஊழியம் கடவுளின் காருண்யத்தாலும், வாசகர்கள் முற்பிறவியில் செய்த நற்பயணாலும், அவசரத்தில் இழுத்த ‘ஸிப்’ போல தடைப்பட்டு அந்தரத்தில் நின்று போனது.

இந்தக் கஷ்டகாலத்திலும் என் மகன் அதனுடன் மிகவும் வாஞ்சையாகப் பழகினான். மணிக்கணக்காக விளையாடிக் கொண்டிருப்பான். நீல நிற யானையும், சிவப்பு நிறக் குதிரையும் வரைவான். பள்ளியில் கொடுக்கும் வீட்டு வேலைகளை கணிப் பொறியில் செய்வான். கதை சொல்லும் போது ‘ம்’ சொல்லுவதுபோல, கம்பியூட்டரும் ‘ங்ம், ங்ம்’ என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும். அவன் ஏதாவது தப்பாகச் செய்யும் போதுதான் அப்படி எச்சரிக்கும். என் மகன் அந்த நேரங்களில் “கோவிக்காதே, கோவிக்காதே” என்று சொல்லி அதைச் சமாளிப்பான்.

ஒருநாள் நான் வழக்கம் போல தொலைக்காட்சி பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மகன் கணிப்பொறியுடன் சல்லாபம் செய்து கொண்டிருந்தான். விளையாடுவதும், அடிக்கடி சிரிப்பதுமாக சம வயது நண்பர்கள் இருவர் பழகுவதுபோல இருந்தது இந்தக் காட்சி. தொலைக்காட்சி கதாநாயகியின் தொப்புள் பிரதேசத்தில் மெய்மறந்து இருந்த நான் திரும்பி மகனுடைய கம்பியூட்டர் திரையைப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டேன்.

என் கண்களை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நீத்துப் பூசணிக்காய் போல கொழுத்து திரை முழுக்க அடைத்துக்கொண்டு கிடந்தது என்னுடைய கதை. குண்டு குண்டான எழுத்து; தடித்த தலைப்பு. அதேதான். என்னுடைய கதைதான்.

நான் இரண்டு தரம் வாயைத் திறந்து திறந்து மூடினேன். காற்றுத்தான் வந்தது. “விட்டிர்ராதே! விட்டிர்ராதே! பிடி” என்று கத்தினேன். ஏதோ கன்றுக்குட்டி ஒன்று அறுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறது போலவும் ‘தும்பைப் பிடி’ என்று நான் கத்துகிறது போலவும் அது இருந்தது. என்னுடைய மகன் குவளை மலர் போன்ற கரு நீலக் கண்களை இன்னும் அகல விரித்து என்னைப் பார்த்தான். அவனுடைய கை மௌலை அழுத்திப் பிடித்தபடியே இருந்தது. நான் பாய்ந்து கிட்டப்போய்விட்டேன்.

“இந்த பைல் இஞ்ச எப்பிடி வந்தது?” என்றேன்.

“எனக்கு ஒண்டும் தெரியாது. நான் என்றை டைரக்டரியில் தேடிக்கொண்டே வந்தேன். இது வந்திருக்கு. இது உங்களுடையதா?” என்றான். எனக்கு அப்படியே அவனை எடுத்து கொஞ்ச வேண்டும் போல இருந்தது. நான் இன்னொரு தரம் பார்த்தேன். இவ்வளவு நாளும் என் கதையை தன் வயிற்றிலே வைத்திருந்து இரைமீட்டு தந்திருந்தது இந்தக் கம்பியூட்டர்.

பெற்றோரை ஏமாற்றி களவாக ஒடிவந்த காதலியைக் கண்டதுபோல ஆசை திரப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். ஆனந்தத்தில் என் கண்ணில் நீர் தஞம்பி நின்றது. ‘வந்து விட்டாயா! வந்துவிட்டாயா!’ என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். நான் கம்பியூட்டரைப் பார்த்தேன். அதுவும் பார்த்தது. அதன் பார்வையில் இப்போது கொஞ்சம் நட்பு தெரிந்தது.

அ. முத்துவிங்கம்.

வினாக்கள்

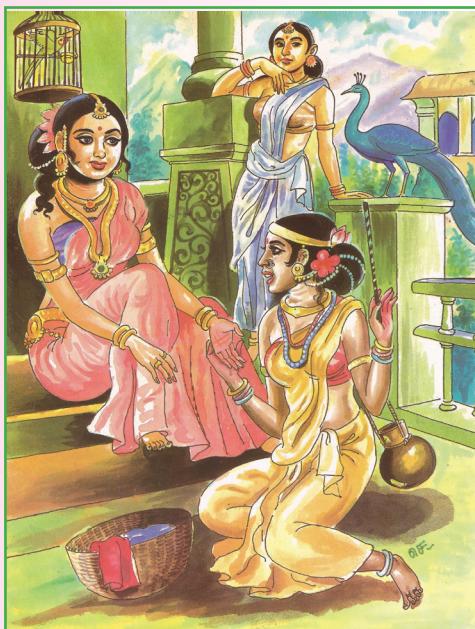
1. இச்சிறுக்கதை மூலம் ஆசிரியர் கூற வந்த விடயம் யாது?
2. கதையாசிரியர் கம்பியூட்டரை ஆண், பெண் என ஏன் வகைப்படுத்துகிறார்?
3. “நீங்கள் சும்மா கூப்பிட்டு ட்ரபிள் கொடுக்கிறீர்கள்” இக்கூற்று யாரால் யாருக்கு கூறப்பட்டது?
4. இக்கதையில் வரும் கலைச்சொற்களை இனங்கண்டு அவற்றிற்குரிய தமிழ் சொற்களைக் கூறுக.
5. இச்சிறுக்கதைக்கு கம்பியூட்டர் என்ற தலைப்பின் பொருத்தப்பாட்டினை ஆராய்க.
6. ஆசிரியர் கையாண்ட மொழிநடை சிறப்பினை விபரிக்குக.
7. ‘எமது அன்றாட வாழ்வில் கம்பியூட்டரின் தாக்கம்’ இக்கதையில் சித்திரிக்கப்படுமாற்றினை எடுத்துக்காட்டுக.

செயற்பாடு

1. சிறுக்கதை இலக்கியத்தின் வடிவம், உள்ளடக்கம், மொழிநடை என்பன பற்றி ஆசிரியருடன் கலந்துரையாடுக.
2. அந்த நேரத்தில் ஆதவன் தன் காவி நிற ஆடையை அணிந்து நகரும் அழகை இரசித்தவாறு நிசார், அந்த எதிர்பாராத நிகழ்வை மீண்டுமொருமுறை மீட்டிப் பார்க்கிறான்... எனத்தொடங்கி ‘முயன்றால் முடியாததல்ல’ எனும் கருத்து புலப்பட ஒரு சிறுக்கதை எழுதுக.

குறவஞ்சி, நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. குறவஞ்சி என்பது குறப்பெண்ணைக் குறிப்பதாகும். தமிழிலே தோன்றிய குறவஞ்சிகளுள் திரிகூட்ராசப்ப கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட குற்றாலக் குறவஞ்சி சிறந்ததொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

குற்றாலக் குறவஞ்சியின் அமைப்பை நோக்கும்பொழுது, தெய்வம் அல்லது தலைவன் வீதி வழியே உலா வரும்பொழுது ஏழு பருவப் பெண்களும் (பேதை, பெதும்பை, அரிவை, தெரிவை, மங்கை, மடந்தை, பேரிளம்பெண்) கண்டு அவர் மீது மயங்கி நிற்பர். அவர்களில் சகல நலனும் பொருந்திய தலைவி ஒருத்தி தலைவனை காதலிப்பாள். தலைவன் எவருக்கும் எட்டாத முறையில் தன்னிடத்தை அடைந்து விடுவான். இதன் பின்னர் தலைவியின் தவிப்பும் தோழிமாரைத் தூதனுப்புதலும் குறத்தி வந்து குறி சொல்லுதலும் நடைபெறும். கடைசியில் தலைவனின் சிறப்பினை வாழ்த்துதலுடன் முடிவுறுவதாக அமையும்.



குற்றாலக் குறவஞ்சி திருக்குற்றாலம் எனும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றால நாதருடைய புகழ்பாடுவதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டது. இப்பாடப் பகுதியில் குறத்தி மலைவளம் கூறுதலும், வசந்தவல்லி குறத்தியினது நாட்டு வளமும் நகர் வளமும் வினாவுதல் பகுதியிலிருந்தும் ஐந்து பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

- வானரங்கள் கணிகொடுத்து மந்தியோடு கொஞ்சம் மந்திசிந்து கணிகளுக்கு வான் கவிகள் கொஞ்சம் கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை யழைப்பர் கவனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பர் தேனருவி திரையெழுப்பி வானின்வழி யொழுகும் செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும் கூனலினம் பிறைழுடித்த வேணியலங் காரர் குற்றாலத் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.

பொருள்

ஆண் குரங்குகள் பல வகையான பழங்களையும் பறித்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்துத் தம் மந்திகளோடு கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும். அப்போது அம் மந்திகள் கீழே சிந்து கின்ற கனிகளுக்காக எதிர்பார்த்துத் தேவர்கள் ஒரு மக்களுக்கும் கொண்டிருப்பார்கள். கானவராகிய வேடுவர்கள் தம் கண்களால் உற்று நோக்கி அந்த வானவர்களைக் கீழே வருமாறு அழைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வானிலே இயங்கும் சித்தர்கள் பலரும் அடிக்கடி வந்துவந்து காயசித்தி மூலிகைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தேனருவியானது அலைகள் மேலே எழும்பிச் சென்று வானின்வழியாக ஒழுகிக் கொண்டிருக்க அதனால் செங்கதிரோனின் தேர்க்குதிரைகளின் கால்களும் தேர்ச்சக்கரங்களும் வழுக்கி விழவும் நேரும். வளைந்த இளம்பிறையினைத் தம் சடையிலே முடிந்திருக்கும் அழிகிணையுடையவரான குற்றாலநாதரின் அத்தகைய வளமுடைய திரிகூடமலைதான் எங்களுடைய மலையாகும்.

◆ அரும்பதங்கள்

வானரம்	- குரங்கு (மேற்குறித்த பாடலில் ஆண்குரங்கு)
மந்தி	- பெண் குரங்கு
வான்கவிகள்	- வானத்தில் உள்ள தேவர்கள்
கானவர்	- வேடர்
கவனம்	- வான் வழியாகச் செல்லுதல்
காயசித்தி	- உடல் அழியாது நிலைபெறச் செய்தல். அல்லது உடல் அழியாத நிலைமைக்குரிய செயல்கள் எனவுமாம். அதைக் கொடுக்கின்ற மலையின் மருந்துச்செடிகளைக் குறித்தது.
வழுகும்	- வழுக்கும்

- முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெழுத் தாடும்
 முற்றமெங்கும் பரந்து பெண்கள் சிற்றிலைக் கொண்டோடும்
 கிழங்குகிளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்
 கிம்புரியின் கொம்பெடுத்து வெம்புதினை யிடிப்போம்
 செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப் பந்தடிக்கும்
 தேனைர் சண்பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும்
 வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவி னீசர்
 வளம்பெருகும் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.

பொருள்

முழக்கமிடும் அலைகளையுடைய நீர் வீழ்ச்சியானது தானும் கழங்காடுவதுபோல முத்துக் களைச் சொரிந்து கொண்டிருக்கும். கானவர் மனைகளின் முற்றங்களிலெல்லாம் பரவிப் பெண்களின் சிற்றில்களையும் அவ்வருவி நீரானது கொண்டு ஒடிக்கொண்டும் இருக்கும். மலைச் சாரல்களிலே கிழங்குகளைக் கிள்ளி எடுத்தும் தேன் இறால்களை எடுத்தும் மலை வளங்களைப் பாடியும் நாங்கள் நடனமாடுவோம். களிற்று யானைகளின் கொம்புகளை ஒடித்துக்கொண்டால் பூண்கட்டி அதனாலே வறுத்த தினையினை உரவிலேயிட்டு இடிப்போம். குரங்குகள் இனிய மாமரத்தின்வளமான பழங்களைப் பறித்துப் பறித்துப் பந்தாடுவது போல ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும். தேன் பெருகியிருக்கும் செண்டக மலர்களின் வாசமோ வானுலகிலும் சென்று பரவும். அருளோடு அடியவர்களுக்கு வழங்கும் கொடைத் தன்மையினையுடைய மகராசர் திருக்குற்றாலநாகர். குறும்பலாவினடியிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் சுராகிய அக்குற்றாலநாதருடைய வளம் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் திரிகூட மலையே எங்கள் மலையுமாகும்.

◆ அரும்பதங்கள்

சிற்றில்	- சிறுமிகள் கட்டி விளையாடும் மணல் வீடுகள்
கிம்புரி	- பூண்பூட்டி யானை
வெம்பு தினை	- வறுத்த தினை
செழுங்குரங்கு	- இளமை பொருந்திய குரங்குகள்
அலர்	- பெருகி
வெடிக்கும்	- பரவும்

- குழ மேதி யிறங்குந் துறையிற்
 சொரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
 கூழை வாசப் பலாவினிற் பாயக்
 கொழும்ப் லாக்கனி வாழையிற் சாய
 வாழை சாய்ந்தொரு தாழையிற் றாக்க
 வருவிருந்துக் குபசரிப் பார்போல்
 தாழை சோறிட வாழை குருத்திடுஞ்
 சந்திர சூடர் தென் னாரிய நாடே.

பொருள்

எருமை மாடுகள் கூட்டங்கூட்டமாக இறங்குகின்ற நீர்த்துறையிலே அவை சொரிகின்ற பாலினைப் பருகிய வானை மீன்களானவை மணம் பொருந்திய கூழைப் பலாவினை நோக்கிப் பாயும். அதனால் கொழுவிய பலாக்கனிகள் வாழை மரங்களின் மேலே உதிரும். வாழை மரங்கள் சாய்ந்து ஒப்பற்ற தாழை மரத்தினைத் தாக்கும். வருகின்ற விருந்தினர்க்குச் சோறிட்டு உபசரிப்பவரைப் போலத் தாழை அப்போது மகரந்தத்தோடு கூடிய பூக்களைச் சோறு போலச் சொரியும். வாழை தன் குருத்தினை விரித்து அச்சோற்றினை ஏந்திக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய வளமுடையது சந்திர சூடரின் தென்னாரிய நாடு.

◆ அரும்பதங்கள்

குழு மேதி - எருமைக் கூட்டம்
சந்திர சூடர் - இளம் பிறையை அணிந்தவர்

4. மாத மூன்று மழையுள்ள நாடு
வருஷ மூன்று விளைவுள்ள நாடு
வேத மூன்றும் பலாவுள்ள நாடு
விசேஷ மூன்றுங் குலாவுள்ள நாடு
போத மூன்று நலஞ்செயு நாடு
புவன மூன்று வலஞ்செயு நாடு
நாத மூன்றுரு வானகுற் றால
நாத ராரிய நாடெங்கள் நாடே.

பொருள்

மாதந் தவறாமல் மூன்று மழை பொழுகின்ற நாடு. வருடம் மூன்று போகங்கள் வீதம் விளைகின்ற நாடு. வேதங்களே வேர், மரம், பயன் என மூன்றாகவும் அமைந்த குறும் பலா மரத்தினை உடைய நாடு. நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் ஆகிய மூவகைச் சிறப்புகளும் தவறாமல் திகழ்கின்ற நாடு. பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்பு என்னும் மூன்று நிலைகளிலும் நன்மை விளைவிக்கும் சிவநாடு. மூன்று புவனங்களாகிய மேல், நடு, கீழ் ஆகியவைகளில் உள்ளாரனை வரும் வலஞ்செய்து போற்றும் நாடு. நாத தத்துவத்தின் மெய்ப்பொருளாக அரி, அயன், அரன் என மூன்றுருவாக விளங்கும் குற்றாலநாதரின் ஆரிய நாடே எங்கள் நாடாகும்.

◆ அரும்பதங்கள்

- | | |
|--|--|
| போதம் மூன்றும்
புவனம் மூன்றும்
நாதம்
மூன்றுரு | - நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம் ஆகிய மூவகை வழிபாடு |
| | - மேல், கீழ், நடு உலகங்கள் |
| | - நாத தத்துவம் |
| | - சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மன் |

5. நீங்கக் காண்பது சேர்ந்தவர் பாவம்
நெருங்கக் காண்பது கன்னலிற் செந்நெல்
தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது பூந்தயிர் மத்து
வீங்கக் காண்பன மங்கையர் கொங்கை
வெடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் மூல்லை
யேங்கக் காண்பது மங்கல பேரி
யீச ராரிய நாடெந்கள் நாடே.

பொருள்

இந்நாட்டினை வந்து சேர்ந்திருப்பவர்கள் தங்களிடம் இருந்து போய்விடக் காண்பதெல்லாம் தம்மிடமுள்ள பாவங்களேயாகும். இந்நாட்டிலே எம்மருங்கும் நெருங்கிக் கிடக்கக் காண்பதெல்லாம் வயல் களிலேயுள்ள கரும்பும் செந்நெல்லுமேயாகும். இங்கே தொங்கிக் கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம் மாம்பழக் கொத்துக்கள்தாம். இங்கே சுழன்று கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம் தயிர் கடையும் அழிய மத்துக்கள் தாம். இங்கே வீங்கி (பருத்து) விளங்கக் காண்பதெல்லாம் மங்கையரின் கொங்கைகள் தாம். வெடிக்கக் காண்பதெல்லாம் தோட்டத்திலேயுள்ள மூல்லையரும்புகள் தாம். ஏங்கக் காண்பது எல்லாம் மங்கலமான பேரிகைகளின் ஒலியேயாம். இப்படிப்பட்ட ஈசருக்குச் சொந்தமென மேலான நாடே எங்களுடைய நாடாகும்.

◆ அரும்பதங்கள்

- | | |
|-----------|-------------------|
| கன்னல் | - கரும்பு |
| தூங்க | - தொங்க |
| பூந்தயிர் | - சுவையுள்ள தயிர் |

வினாக்கள்

1. குறவஞ்சி எனும் இலக்கிய வடிவம் பற்றி சுருக்கமாகக் கூறுக.
2. குற்றாலக் குறவஞ்சி, யாரின் புகழ் பாடுவதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டது?
3. திரிகூட மலையின் வளம் பற்றி எவ்வாறு விபரிக்கப்படுகின்றது?
4. இப்பாடத்திலுள்ள ஐந்து பாடல்களிலும் காணப்படும் நயத்தை விபரிக்குக.
5. குற்றாலநாதரின் நாட்டுப் பெருமை எவ்வாறு வருணிக்கப்படுகின்றது?

குழுச் செயற்பாடு

1. மாணவர்களை குழுவாகப் பிரித்து குறி சொல்லும் குறத்தியாகவும் குறி கேட்பவராகவும் பாத்திரமேற்று நடித்துக் காட்டும்படி ஊக்குவிக்குக.
2. இப்பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்ற பாடல்களை
 - அ. பொருள் விளங்கும் வகையில் சந்தி பிரிக்குக.
 - ஆ. இலகுவான மொழிநடையில் பாடல்களுக்குப் பொருள் எழுதிப் பழகுங்கள்.
 - இ. பாடலில் உள்ள அணிச்சிறப்பு, ஏனைய பொருட் சிறப்புக்கள் என்பன பற்றிக் கலந்துரையாடுக.

கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், தொழில் முயற்சிகள் முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களது உள்ளத்திலிருந்து இயல்பாகவே ஊற்றெடுக்கும் பாடல்களே நாட்டார் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் கற்றோர், கல்லாதோர் என்ற வேறுபாடின்றி நாட்டுப்புற மக்களால் இயல்பாகவே பாடப்படுவதை. இப்பாடல்கள் நாடோடிப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், வாய் மொழிப் பாடல்கள் எனவும் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. மனிதரின்பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ளநிகழ்வுகள் இப்பாடல்களின் பொருள்களாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் அவரவர் தொழில் முறைகளுக்கு ஏற்ப இப்பாடல்கள் வேறுபடும். வயல் மற்றும் வயல் சார்ந்த இடங்களில் வாழ்வோர் நீர் இறைக்கும்போதும், நாற்று நடும்போதும், அரிவி வெட்டும் போதும், வயல் வேலை செய்யும்போதும் களைப்பை மறந்து செயற்பட பாடிக்கொண்டே வேலை செய்வார்கள். அவ்வாறே கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச்செல்லும் மீனவர்கள் வேலை இழுக்கும்போதும் மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பாடிக்கொண்டு வேலை செய்வார்கள். கிராம மக்கள் காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல், செய்தி பரிமாறல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் இப்பாடல்களைப் பாடுவார்கள். இவ்வாறான தொழில் சார்ந்த, காதல் வாழ்வு சார்ந்த பாடல்களில் சிலவற்றை நாம் இங்கு நோக்குவோம்.

ஏர்ப்பாடல்

இது வயல் உழும் போது பாடப்படுவது



பட்டி பெருகவேணும் தம்பிரானே
பாற்பானை பொங்கவேணும் தம்பிரானே
மேழி பெருகவேணும் தம்பிரானே
நாடு தழைக்கவேணும் தம்பிரானே
நல்ல மழை பெய்யவேணும் தம்பிரானே
ஏ தழைக்கவேணும் தம்பிரானே
எல்லோரும் வாழவேணும் தம்பிரானே

பிரதேச வழக்குச் சொற்கள்

பட்டி - மாடுகள் சேர்ந்த தொகுதி

மேழி - செல்வம்

தம்பிரான் - சிவபெருமான்

அரிவி வெட்டுப் பாடல்



ஆற்றோடு ஆற்றுநீர் அலைந்து வருமாப்போல்
அதன்பிறகே புள்ளுத் தொடர்ந்து வருமாப்போல்
சேற்றோடு வெள்ளம் தெளிந்து வருமாப்போல்
செங்கால் நாரையினம் மேய்ந்து வருமாப்போல்
இளந்தரிவி வெட்டும் இளந்தாரி மாரை
கண்ணூறு படாமற் காரும் ஜயனாரே

மட்டுருக் காலை அருவானு மடித்து
மாவிலங்கன் பிடி சீவி யிறுக்கி
வெட்டும் பிடியைச் சிறக்கவே போட்டு
வெள்ளித் தகட்டினால் விரல்கட்டமிட்டு
வளர்ந்தரிவி வெட்டும் இளந்தாரிமாரை
நாழுறு வராமற் காரும் ஜயனாரே

◆ அரும்பதங்கள்

இளந்தாரி - வாலிபன்

கண்ணூறு - கண் படல்

மட்டுருக்கு - உருக்கு (இரும்பின் ஒருவகை)

மாவிலங்கம் - ஒருவகை மரம்

விரல் கட்டம் - பிடியுடன் அரிவானை பொருத்தும் இடம்

மீனவர் பாடல்

இது கடலில் மீன் பிடிக்கும்போது பாடப்படுவது



ஏலேலோ - ஜலசா

வானமுட்ட ஏலேலோ, நிற்கிறானே ஜலசா
ஓடி ஓடி ஏலேலோ, இமுக்கவேணும் ஜலசா
மண்ணை நம்பி ஏலேலோ, மரமிருக்க ஜலசா
மரத்த நம்பி ஏலேலோ, கிளையிருக்க ஜலசா
கிளைய நம்பி ஏலேலோ, இலையிருக்க ஜலசா

இலைய நம்பி ஏலேலோ, பூவிருக்க ஜலசா
பூவநம்பி ஏலேலோ, பிஞ்சிருக்க ஜலசா

பிஞ்சை நம்பி ஏலேலோ, காயிருக்க ஜலசா
காய நம்பி ஏலேலோ, பழமிருக்க ஜலசா
பழத்த நம்பி ஏலேலோ, நானிருக்கேன் ஜலசா
உன்ன நம்பி ஏலேலோ, நானிருக்கேன் ஜலசா
உச்சி வெயிலில் ஏலேலோ, உருகிறேனே ஜலசா
உள்ளம் மட்டும் ஏலேலோ, உன்னிடமே ஜலசா

காதல் பாடல்

ஆசைக்கிளியே என்ற ஆசியத்து உம்மாவே
ஓசைக் குரல்லே - உங்க உம்மாவைக் கூப்பிடுங்க

கடலே இரையாதே காற்றே நீ வீசாதே
நிலவே ஏறியாதே - என்ற நீல வண்டுபோய்ச் சேருமட்டும்

மாமி மகளே என்ற மருதங்கினி வங்கிசமே
ஏலங்கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்

கைவிடுவேன் என்று எண்ணிக் கவலைப்படாதே கண்ணார்
அல்லாமேல் ஆணை - உன்னை அடையாட்டி காட்டுப் பள்ளி

சீனத்துச் செப்பே - என்ற சிங்காரப் பூநிலவே
வானத்தைப் பார்த்து - மச்சி வாடுவது என்னத்திற்கோ?

ஒதிப் படிச்சி ஊர் புகழ் வாழ்ந்தாலும்
ஏழைக்குச் செய் தீங்கை - அல்லா எள்ளாவும் ஏற்க மாட்டான்

காவற் பரணிற் கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
கண்ணான மச்சி வந்தென் காலூன்றக் கண்டேனே

காசி தரட்டோ மச்சி - கதைத்திருக்க நான் வரட்டோ
தூதுவரக் காட்டிடட்டோ - இப்போ சொல் கிளியே உன் சம்மதத்தை

◆ அரும்பதங்கள்

- | | |
|-----------------------|---|
| உம்மா | - அம்மா |
| ஆசியத்து உம்மா | - ஒருவருடைய பெயர் (பெண்) |
| வங்கிசம் | - குடும்பம் |
| அல்லாமேல் | - இறைவன் மேல் |
| ஆணை | - சத்தியம் |
| காட்டுப்பள்ளி | - மயானம் (இஸ்லாமியக் கிளை மொழியில் மயானத்தை
காட்டுப்பள்ளி என்று கூறும் வழக்கு உண்டு) |

வினாக்கள்

1. நாட்டார் பாடல்கள் வேறு எப்பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன?
2. நாட்டார் பாடல்கள் என நாம் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றோம்?
3. எல்லோரும் வாழ்வதற்கு எவற்றையெல்லாம் கடவுளிடம் வேண்டுவதாக ஏர்ப்பாடல் அமைந்துள்ளது?
4. நாற்று நடுகைப் பாடலில் அரிவி வெட்டும் இளந்தாரிமாரை உவமிக்கும் இரு உவமைகளை எடுத்துக்காட்டுக.
5. காதல் பாடலில் காதலன் காதலியை என்னென்ன பெயர்கள் குறிப்பிட்டு அழைக்கிறான்?
6. காதலர்கள் எச்சந்தர்ப்பங்களில் இப்பாடல்களைப் பாடுவார்கள்?

குழுச் செயற்பாடு

1. இப்பாடலை குழுவாக பாடுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.
2. மாணவர் தத்தம் பிரதேசத்திலிருந்து இவ்வாறான பாடல்களை தேடிப்பெற்று தொகுப்பதற்கு வழிப்படுத்துக.
3. இப்பாடல்களில் நீர் சுவைத்த பகுதியை எடுத்துக்காட்டுக.

பரதன் நாவாயில் ஏறுதல்

- சுழித்து நீர் வரு துறை யாற்றை, சூழ் படை கழித்துநீங் கியதெனக் கள்ள வாசையை யழித்துவே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை யிழித்துமே லேறினான் றானு மேறினான்.

பொருள் - (தன்னைச் சூழ்ந்து வந்த சேனை, நீர் சுழியைச் செய்துகொண்டு வருகின்ற துறைகளையுடைய கங்கையைத் தாண்டிக் கடந்ததாக வஞ்சனையொடு கூடிய ஆசையை அழித்து, முன்பு உலகாண்ட பிற அரசர்களைத் தாழச் செய்து மேன்மையுற்றவனான பரதனும் (படகில்) ஏறினான்.

பரதன் குகனுக்கு கோசலையை அறிமுகமாக்குதல்

- சுற்றுத்தார் தேவரொடுந் தொழு நின்ற கோசலையைத் தொழுது நோக்கிக் கொற்றத் தார்க் குரிசிலவ ராரென்று? என்று குகன் வினவக் கோக்கள் வைகு முற்றுத்தான் முதற்றேவி, மூன்றுலகு மீன்றானை முன்னீன்றானைப் பெற்றுத்தாற் பெறுஞ் செல்வம் யான் பிறத்த லாற்றுறந்த பெரியா ளென்றான்.

பொருள் - உறவினரும் தேவர்களும் வணங்கும்படி தங்கிய கோசலையைக் குகன் வணங்கி நோக்கி, (பரதனைப் பார்த்து) ‘வெற்றி மாலையணிந்த ஆடவர் திலகனே! இவர் யார்?’ என்று வினவ, (பரதன் குகனை நோக்கி) அரசர்கள் தங்கிய முன்றிலையுடைய சக்கரவர்த்தியின் முத்த மனைவி, மூன்றுலகத்தையும் படைத்த பிரமனை முன்னே தோற்றுவித்தவனான திருமாலை மகனாகப் பெற்றதனால் அடைய வேண்டிய செல்வத்தை யான் தோன்றினமையால் இழந்த பெரியவள் என்று கூறினான்.

பரதன் கோசலைக்குக் குகனை அறிமுகமாக்குதல்

3. என்றலுமே யடியின்மிசை நெடிதுவீழ்ந்
தமுவானை யிவன்யா ரென்று
கன்றுபிரி காராவின் றுயருடைய
கொடிவினவக் கழற்கான் மைந்த
னின்றுணைவ னிராகவனுக் கிலக்குவற்கு
மிளையாவதற்கு மெனக்கு மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகளென்பா
னிந்தநின்ற குரிசி லென்றான்

பொருள் - முன்பாட்டில் கூறியவாறு பரதன் குகனுக்குக் கோசலையை அறிமுகப்படுத்தினால்வில், அந்தக் கோசலையின் அடிகளில் விழுந்து மிகவும் அழுத குகனை, கன்றைப் பிரிந்த புனிற்றாவின் துயரனைய துயருடைய கொடிபோல் பவளான அக்கோசலை, 'இவன் யார் ?' என்று வினவ, கழலணிந்த கால்களையுடைய பரதன், 'இங்கே நின்ற நம்பி, இராகவனுக்கு இனிய தோழன், இலக்குவனுக்கும் சத்துருக்கனுக்கும் எனக்கும் அண்ணன். மலை போன்ற நீண்ட அழகிய தோள்களையுடைய குகன் என்று (பெயர்) கூறப்படுபவன்' என்று கூறினான்.

கோசலை கறிய வாழ்த்துரை

4. நைவீர் லீரமைந்தீ ரினித் துயரா
னாடிறந்து காடு நோக்கி
மெய்வீர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற்
றாமன்றே விலங்கற் றின் டோட்
கைவீரக் களிறனைய காளையிவன்
றன்னோடு கலந்து நீங்க
ளைவீரு மொருவீரா யகவிடத்தை
நெடுங்கால மளித்தி ரென்றாள்.

பொருள் - 'புதல்வர்களே! இனித் துன்பத்தால் வருந்துதற்குரியீரல்லீர். தவறாத வீரர்களான இராமலக்குவர், நாடு கடந்து காடு நோக்கிச் சென்றதும் நல்லதாயிற்று, மலை போன்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய, கையால் வீரச் செயல்களைச் செய்யும் களிறு போன்ற, காளையாகிய இக்குகளோடு கூடி நீங்கள் ஜவீரும் ஒருவர்

தன்மையினையுடையீராய்ப் பரந்த இடத்தையுடைய நிலம் முழுவதையும் நெடுங் காலம் ஆள்வீராக' என்று கூறினாள்.

சுமித்திரையை அறிமுகம் செய்தல்

5. அறந்தானே யென்கின்ற வயனின்றா
டனைநோக்கி, யைய வன்பி
நிறைந்தானை யுரையென்ன, நெறிதிறம்பாத்
தன்மெய்யை நிற்ப தாக்கி,
இறந்தான் றனிளந்தேவி, யாவர்க்குந்
தொழுகுலமா மிராமன் பின்பு
பிறந்தானு முளென்னப் பிரியாதான்
றனைப் பயந்த பெரியா ளென்றான்.

போஞ் - (குகன்) கோசலையின் பக்கத்தே நின்ற, தருமே என்று சொல்லத்தக்கவளான சுமித்திரையை நோக்கி, (பரதனிடம்) 'ஐய! அன்பினால் நிறைந்த இவரை (இன்னார் என்று) கூறுக' என்று சொல்ல, 'முறை கடவாத தன் வாய்மையை நிலைநிறுத்தி இறந்த சக்கரவர்த்தியின் இளந்தேவி, எல்லார்க்கும் தெய்வமான இராமனுக்குத் தம்பியும் உண்டு என்று உலகத்தார் சொல்லும்படி (இன்பக் காலத்தும், துன்பக் காலத்தும்) அவனைப் பிரியாதவனாகிய இலக்குவனைப் பெற்ற பெரியாள்' என்று (பரதன்) கூறினான்.

குகன் கைகேயியைச் சுட்டி, இவர் யார்? என்று வினவுதல்

6. கடுமொனத் திடை தன் றுணையேகத்
தோன்றறுயர்க் கடலினேகக்
கடுமையார் கானகத்துக் கருணையார்
கலியேகக் கழற்கான் மாய
னெடுமையா லன்றளந்த வுலகெல்லாந்
தன்மனத்தே நினைந்து செய்யறங்
கொடுமையா லளந்தானை யாரிவரென்
றுரையென்னக் குரிசில் கூறும்.

பொருள் - எரிக்கின்ற சுடுகாட்டிலே தன் துணைவன் செல்லவும், மகன் துயர்க்கடலிலே புகவும், கருணைக் கடலான இராமன் கொடிய வணத்திலே செல்லவும், வீரக் கழலணிந்த தாள்களையுடைய திருமால் பண்டு நெடுமையால் அளந்த உலக முழுவதையும் தன் மனத்து நினைத்து செய்யும் கொடுமையால் அளந்த கைகேயியை (நோக்கி) குகன் 'இவர் யார் ? என்று கூறுக' எனப் பரதன் கூறுவான்.

பரதன் குகனுக்குக் கைகேயியை அறிமுகமாக்குதல்

7. படரெலாம் படைத்தாளைப் பழிவளர் க்குஞ்
செவிலியைத்தன் பாழ்த்த பாவிக்
குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கு
முயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய
வுடர் எலாம் முயிரிலா வெனத் தோன்று
மூலகத்தே யொருத்தி யன்றே
யிடரிலா முகத்தாளை யறிந்திலையே
லிந்நின்றா ளௌன்னை யீன்றாள்.

பொருள் - துன்பங்களையெல்லாம் தோற்றுவித்தவரும், பழியினை வளர்க்கும் செவிலியும், தன்னுடைய பாழ்பட்ட தீய வயிற்றினுள் நெடுங்காலம் கிடந்த எனக்கும் சுமையாகிய உயிர் (நாளும் நாளும்) குறைந்து மெலிய, உடல்களெல்லாம் உயிரற்றன என்று சொல்லும்படி தோன்றுகின்ற இவ்வுலகத்தில் துன்பமற்ற முகத்தை யுடையவளாயுள்ள ஒருத்தியும் ஆகிய இவ்வளை நீ அறிந்திலையாயின், இங்கே நின்றவள் என்னைப் பெற்றவள்.

பரதன் ஏறிய ஓடம் தென்கரை அடைதல்

8. என்னக்கேட்டு, அவ் இரக்கம் இலாளையும்
தன் நல் கையின் வணங்கினன் தாய் என
அன்னப்பேடை சிறை இலது ஆய்க்கரை
துன்னிற்று என்னவும் வந்தது, தோணியே.

பொருள் - என்று (பரதன்) கூறக்கேட்டு, இரக்கமற்றவளான அக் கைகேயியும் தாயென்று தன்னுடைய நல்ல கைகளால் குகன் வணங்கினான். அப்போது ஒரு பெண் அன்னம் இறக்கயில்லாததாய்க் கரையை அடைந்தாற்போல அவ்வோடமும் அக்கரை சேர்ந்தது.

வினாக்கள்

1. குகப்படலத்தில் இங்கு தரப்பட்ட பாடல்களில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களை எழுதுக.
2. பரதன் கோசலையிடம் குகனை எவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துகிறான்?
3. கோசலைக்கு குகனை அறிமுகப்படுத்திட பரதன் கூறியது என்ன?
3. கைகேயியை பரதன் குகனுக்கு எவ்வாறு அறிமுகம் செய்கின்றான்?
4. கம்பராமாயணத்தில் குகப்படலம் இடம்பெறும் சந்தர்ப்பத்தை விளக்குக.
5. இப்பகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கம்பரின் படைப்பாற்றல் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

செயற்பாடு

1. மாணவர்களை மூவர் கொண்ட குழுக்களாகப் பிரித்து பரதனும் குகனும் முறையே கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி ஆகியோருடன் நிகழ்த்திய உரையாடலை நடத்துக் காட்டும்படி வழிப்படுத்துக.
2. இப்பகுதியில் உள்ள செய்யுள்களை சந்தி பிரித்து பொருள் விளங்குமாறு எழுதிப் பயிலுங்கள்.
3. இப்பாடல்களிலுள்ள அணிகளை இனங்கண்டு எழுதுக.
4. மேல்வந்த பாடல்களில் நயந்த பகுதிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.

ச. தியடோர் பாஸ்கரன் (1940)

தமிழ்நாட்டின் தாராபுரத்தில் பிறந்தவர். திரைப்பட இயல், சூழலியல் ஆகிய துறைகளில் முக்கிய பங்களிப்புக்களைச் செய்து வருபவர்.

எது நல்ல சினிமா? நல்ல சினிமாவுக்குச் சில அடிப்படை அளவுகோல்கள் உண்டு. இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டால் தான் தரமான படங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். இலக்கியத்தைப் போலவே நமது சினிமா அனுபவம் ஆழமாவதற்கு நல்ல சினிமா என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகின்றது. எது நல்ல சினிமா என்பதை வரையறுப்பதற்கு முன், எது சினிமா என்ற அடிப்படைக் கேள்வி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நினைவில் கொள்ளுங்கள் - திரையில் வருவதெல்லாம் சினிமா அல்ல. அச்சில் வருவதெல்லாம் இலக்கியம் ஆகாதது போலவே.

சினிமா, திரைப்படமாக்கப்பட்ட நாடகம் அல்ல. இது ஒரு அடிப்படையான வித்தியாசம். நிகழ்ச்சி ஒன்றை அவையோரின் முன் நிகழ்த்திக் காண்பிப்பது நாடகம். சினிமாவின் தன்மையே வேறு. தமிழ்நாட்டில் சினிமா வளராததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் அது நாடகத்திற்கு அடிமைப்பட்டு இருப்பதுதான். இதற்கு வரலாற்று ரீதியான காரணங்களும் உண்டு. பேசும் படத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தைப் பார்ப்போம். அன்று (1930 களில்) பிரபலமாக இருந்த புராண நாடகங்களே படமாக்கப்பட்டன. நாடகமேடை மாதிரியே செட் போடப்பட்டு காமிராவை முன்னால் வைத்து நாடகம் நடிக்கப்பட்டு நாடகம் பார்ப்போரின் கோணத்திலிருந்து அது படமாக்கப்பட்டது. சென்னையில் இருந்த நாடகக் கம்பனிகள் கூட்டம் கூட்டமாக கல்கத்தாவுக்கும், பம்பாய்க்கும் சென்று தங்கள் நாடகங்களைப் படமாக்கிக்கொண்டன. அன்மைக்காலம் வரை இயக்குனர்கள், நடிகர்கள், வசன கர்த்தாக்கள், பாடலாசிரியர்கள் யாவரும் நாடகத் துறையிலிருந்து வந்தவர்கள். நாடகத்தின் இந்த உடும்புப் பிடியிலிருக்கும் வரை ஆரோக்கியமான சினிமா மலர வழியில்லாமற் போயிற்று.

நமது இன்றைய படங்களிலும் கூட நாடகத்தனம் மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம். கதாபாத்திரங்கள், சதுரமான திரையின் விளிம்பிலிருந்து வருவார்கள். மேடைக்குள் நுழைவதைப்போல வசனத்தைப் பேசிவிட்டுப் பக்கவாட்டில் சென்று மறைவார்கள். குரலை ஏற்றி இறக்கிப் பேசாமல் கத்திப் பேசுவார்கள். நாடக அரங்கின் கடைசி வகுப்பில் உட்கார்ந்திருப்பவனுக்கும் கேட்க வேண்டுமே! பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பவர்கள் காமிராவைப் பார்த்து (பார்க்க வந்திருக்கும் ரசிகர்களைப் பார்த்து) பேசுவார்கள். பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். பேச்சு.. பேச்சு.. படம் முழுவதும்

பின்னணி இசை ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும். நாடகத்தில் மேடையின் கீழமர்ந்திருக்கும் இசைக் குழுவின் இசையைப்போல இத்தகைய நாடகத்தனம் சினிமாவின் தன்மையைச் சீர்க்கலைக்கிறது.

சினிமா, காமிராவினால் பதிவு செய்யப்பட்ட பல்சவை நிகழ்ச்சியுமல்ல. எந்த ஒரு படத்திலும் இழையோடும் ஒரு மையக்கரு ஒன்று இருக்கும். இந்தக் கருவைச் சாராத எந்தக் காட்சிப் படிமத்துக்கும், ஒலிக்கும் அப்படத்தில் இடமில்லை. அப்படி சம்மந்தமில்லாத காட்சி வந்தால், அது சினிமாவாக இல்லாமல் படமாக்கப்பட்ட பல்சவை நிகழ்ச்சி ஆகிறது. சினிமா, வாய்ப்பேச்சால், வார்த்தைகளால் சொல்லப்படுவதல்ல. அப்படி இருந்தால் அதற்கு ஒரு திரை தேவையிருக்காது. ஒலி நாடாவிலோ வானொலியிலோ கேட்டுத் திருப்தியடைய முடியும்.

சினிமா, படமாக்கப்பட்ட நாடகமல்ல. படமாக்கப்பட்ட பல்சவை நிகழ்ச்சியுமல்ல. வாய்ப்பேச்சால் சொல்ல முடியாதது. அப்படியானால் சினிமா என்பது என்ன?

ஒவ்வொரு கலைக்கும் அதற்கே உரிய சில அடிப்படைப் பண்புகள் உள்ளன. ஒரு படைப்பாளி; இந்தப் பண்புகளைச் சரிவரப் பயன்படுத்தும்போது அந்தக் குறிப்பிட்ட கலை மலர்கிறது. ஓவியத்தைப் பாருங்கள் அது கோடுகளாலும் படிமங்களாலும், வண்ணங்களாலும் ஆனது. ‘மலர்’ என்ற வார்த்தையை ஒரு பலகையில் எழுதி இது ஒரு ஓவியம் என்று உங்களை நான் ஏமாற்ற முடியாது. ஓவியத்தின் தனித்துவப் பண்புகள் அங்கில்லை. அதேபோல் இசை, தொனியாலும் லயத்தாலும் ஆனது. நடனம் உடல் அசைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சினிமாவின் சிறப்பு அம்சம், அதற்கு தனித்துவத்தை அளிக்கும் அம்சம், சினிமா மொழி எனலாம்.

சினிமா மொழி என்றால் என்ன? இதில் மூன்று அம்சங்கள் உள்ளன. முதலாவது அது காட்சிப் படிமங்களால் ஆனது. பாலுமகேந்திராவின் அழியாத கோலங்கள் (1979) இல் ஒரு காட்சித் தொடர்; வாய்க்கால் ஒன்றில் சிறுவர்கள் நீந்தி விளையாடுவது, அதிலொருவன் மூழ்கி இறப்பது, கிராமத்து மக்களின் வருத்தம், அதிர்ச்சி, சிறுவனின் ஈமக்கிரியைகள் எல்லாமே அழுத்தமான, அழகான, வரிசையான காட்சிப் படிமங்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சினிமா அங்கே தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிறது.

இரண்டாவது அம்சம், ஒலி. இது காட்சிப் படிமங்களுக்கு தாங்கலாக வருவது, சினிமாவில் ஒலி பலவிதப்படும். பேசும் வார்த்தைகள், இயல்பான ஒலி (ரயில் ஒடுவது, பறவைகளின் இரைச்சல், ஒடும் நதியின் சலசலப்பு) கடைசியாக இசை (இசையே இல்லாத படங்களும் உண்டு) எங்கே ஒலி முக்கியத்துவம் பெற்று, காட்சிப் படிமங்கள், இரண்டாவது கட்டத்திற்குத் தள்ளப் படுகின்றனவோ, அங்கே சினிமா சீரழிந்து தாழ்ந்து போகின்றது. ஒலி, காட்சிப் படிமத்திற்குத் துணை போவதற்கு ஒரு

எடுத்துக்காட்டு: பாரதிராஜாவின் கல்லுக்குள் ஈரம் (1980) படத்தில் சலவைத் தொழிலாளி ஒருவன் குடித்துவிட்டு ஆடும்போது அவரை அடையாளப்படுத்தும் கிராமியப் பாடலின் இசை.

சினிமா மொழியின் மூன்றாவது முக்கிய அம்சம் படத்தொகுப்பு (Editing); தனித்தனியாக ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட காட்சிப் படிமங்களும், ஒலிப் பதிவுகளும், ஒரு அர்த்தமுள்ள கோர்வையாக அமைக்கப்படுவது. இதை சினிமா இலக்கணத்திற்கு அடித்தளம் எனலாம். எப்படி இந்தக் கோர்வை அமைகிறதோ அந்த விதத்திலேயே அந்த நிகழ்ச்சித் தொடரின் அர்த்தமும் மாறும். ஒரு உதாரணம்: வருத்தம் தோய்ந்த ஒரு மனிதனின் முகம், ஒரு தட்டில் கோழி வறுவல், புன்சிரிப்புடன் அந்த மனிதனின் முகம் என்ற மூன்று காட்சிப் படிமங்கள். இந்த மூன்று காட்சிப் படிமங்களும் மேற்கூறிய வரிசையில் இணைக்கப்பட்டால் நாம் காண்பது பசியுடனிருக்கும் ஒரு மனிதன் கோழி கிடைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றான். வேறு கோர்வையில் இணையுங்கள். மகிழ்ச்சியான முகம், தட்டில் கோழி, வருத்தமான முகம், இப்போது நாம் காண்பது உணவை எதிர்பார்த்திருந்த ஒருவனுக்குக் கோழி வந்ததில் ஏமாற்றம். சைவமோ என்னவோ! காட்சிப் படிமங்களை தொடுக்கும் வரிசையைப் பொறுத்து அர்த்தம் மாறுகிறது.

காட்சிப் படிமங்களை இணைப்பதற்குப் பல முறைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியான ஒரு அர்த்தமுண்டு. கண்ணிமைப்பதுபோல் காட்சி மாறுவது கட்ட (Cut). இது ஒரு இணைப்புத்தான். ஒரு காட்சி மங்கி அதே தருணத்தில் அடுத்த காட்சி திரையில் தோன்றுவது மயங்கித் தெளிதல் (Dissolve). திரை இருண்டு, பின் மறுகாட்சி வருவது இருண்டு தெளிதல் (Fade-in and Fade-out). சினிமா மொழியின் கால்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, பத்தி என இவற்றைச் சொல்லலாம். சத்யஜித் ரேயின் பதேர் பாஞ்சாலியில் பருவங்கள் மாறுவதை வரிசையாக சில மயங்கித் தெளிதல்கள் மூலம் உணர்த்துகிறார். வேறு காலகட்டத்தில் வேறு இடத்தில் நிகழ்பவை என்பதை மயங்கித் தெளிதல் மூலமாகவும் ‘இருண்டு தெளிதல்’ மூலமாகவும் கூறலாம்.

இந்த சினிமா மொழியை, அதன் தன்மையை, தனித்துவத்தை உணர்ந்து, ஒரு படைப்பாளி அதை அழுத்தமாகக் கையாளும்போது, அங்கே நல்ல சினிமா பிறக்கிறது. இந்த மொழியிலிருந்து மாறுபட்டு, வாய்ப்பேச்சினால் கதை சொல்ல முற்பட்டால் அங்கே சினிமா நலிவடைகிறது. பேசும் மொழி போலவே இந்த மொழியின் நயம் அதைப் பயன்படுத்தும் படைப்பாளியின் திறனை, கற்பனை வளத்தைப் பொறுத்தது. சூரியன் உதயமாவதைக் கண்டால் ஒருவன் ‘ஓகோ விடிகிறது’ எனலாம். கவிஞர் அதைக் கண்டாலோ ‘பொழுது புலர்ந்தது யாம் செய்த தவத்தால்’ என்கிறான்.

இந்த சினிமா மொழிக்கும் இலக்கணம், மரபு எல்லாமே உண்டு. இது வெசு காலமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தொழிலில் நுனுக்க வளர்ச்சியின் விளைவாகப் புதுப்புது சாதனங்கள் இந்த சினிமா மொழியை வளப்படுத்திய வண்ணமிருக்கின்றன.

மேனாடுகளில் ஹிட்ச்சாக், உடி ஆலன் போன்றோரின் படைப்புகளையும் நம் நாட்டில் அஞ்சே கோபாலகிருஷ்ணன், அரவிந்தன், மணி கௌல் போன்றோரின் படைப்புகளையும் காணும்போது இதை உணரலாம்.

காட்சிப் படிமங்களின் மூலம் மட்டுமே பொறாமை, எரிச்சல், அதிருப்தி, பொறுமையின்மை எனும் மனித மனத்தின் வெவ்வேறு நிலைகளை ஹிட்ச்சாக் காட்டினார். காட்சிப் படிமங்கள் மூலம் சொல்லக்கூடிய ஒன்றை வார்த்தை மூலம் கூற முயன்றால் அங்கே சினிமா சீரழிகிறது என்கிறார் ஹிட்ச்சாக். தமிழ் சினிமாவில் காட்சிப் படிமங்களால் கதை சொல்லும் முறை சரியாக வளரவில்லை. இது இந்தி சினிமாவுக்கும் பொருந்தும். பேசும் படம் பிறந்த நாளிலிருந்து, பேசும் பேச்சால் கதை சொல்லும் வழக்கம் வேறுன்றி, அது ஒரு பாரம்பரியமாகவே ஆகிவிட்டது. எப்படி? மெளனப் பட நாட்களில், புராணக் கதைகளே படமாக்கப்பட்டன; இவை மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்த கதைகள்; ஆகவே காட்சிப் படிமங்கள் மூலம் கதையை உணர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போன்று. பேசும் படம் வந்தவுடன், பேச்சுக்கும், அதைவிட பாட்டுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது (காட்சிப் படிமமுறைதான் வளரவில்லையே). பிறகு 1950 களில் வசன கர்த்தாக்கள் நட்சத்திர அந்தஸ்தை அடைந்ததற்கும், இப்படி ஒலிக்கு (பேச்சு) கொடுத்த அதீத முக்கியத்துவமே காரணம்; 50 களில் திரையில் பேசிக்கொண்டேயிருக்கும் மனிதர்களையே அதிகம் கண்டோம். சினிமா வறண்டு, நலிந்து, படுத்தேவிட்டது.

சினிமா மொழியைப் பல முறைகளில் வளமடையச் செய்யலாம். குறியீடுகள் (Symbol) மூலம் மையக் கருத்தை வலியுறுத்துவது ஒருமுறை. மகேந்திரனின் உதிரிப்புக்களில் சூல்கொண்ட கருமேகம் அன்பிற்கு ஏங்கும் ஒரு பெண்ணின் நம்பிக்கையின் குறியீடாகக் காட்டப்படுகின்றது. பெர்க்மன் ‘Wild Strawberries’ (1957) என்ற படத்தில் அன்பு சிறிதளவும் இல்லாத தம்பதியரைச் சித்திரிக்கின்றார். அவர்கள் செல்லும் கார் வழியில் பழுதடைந்துவிடுகின்றது. இருவரும் அதைத் தள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். இங்கே அந்த கார், அவர்களது மன வாழ்க்கையின் குறியீடாக அமைகிறது.

இசை, நாடகம், நடனம் போன்றல்லாமல் சினிமா முழுக்க முழுக்க தொழில் நுணுக்க வளர்ச்சியின் படைப்பு. காமிரா, லென்ஸ், ஒளிவிளக்குகள், ஒலிப்பதிவு நாடா, ஒளியெறிதல் (Projection) ஆகியவற்றின் உதவியால் தயாரிக்கப்படுவது. ஆகவே, சினிமாவைப் பற்றிப் பேசும்போது அதன் தனிப்பண்புகளை மனதில் வைத்தே பேச வேண்டும். அது சினிமாவாக இருக்கிறதா என்று அதை ஒரு கதையாகவோ (இலக்கியம்) அல்லது நாடகமாகவோ பார்த்துக் கணிக்க முடியாது. சினிமாவை உணர, அனுபவிக்க வேறு வழி இல்லை. இசையை, நடனத்தை ஆழமாக அறிய, அலசப் பாடங்கள் படிக்கும் நாம் சினிமாவுக்கு இந்த மாதிரி உழைப்பும் பயிற்சியும் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறோம். திரைப்பட ரசனைக்கு முயற்சி தேவையே இல்லை என்றே என்னுகிறோம்.

இப்போது சினிமா மொழி நமக்குப் பரிச்சயமில்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் இம்மொழி வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து வரும் நல்ல சினிமாவை நாம் அனுபவிக்க முடியாததற்கு நம் பரிச்சயமின்மைதான் காரணம். சினிமா மொழி, மொழிபெயர்க்க முடியாத ஒன்று. அது மனித குலத்திற்கே பொதுவானது. அதுதான் சினிமாவின் சக்தியும்கூட. சினிமாவைப் பற்றி இந்த விழிப்பு ஏற்படாத வரை, நாம் சினிமாவைப் புலனளவில் மட்டுமே அனுகுவோம். அறிவுபூர்வமாகவும் அனுக வேண்டும். அந்த அனுபவம் ஆழமானதொன்றாக அமைய வேண்டும்.

ச. தியடோர் பாஸ்கரன்.

வினாக்கள்

1. நாடகம் என்றால் என்ன?
2. 'பேசும் படம்' அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆண்டு எது?
3. நல்ல சினிமா வளராததற்கு ஆசிரியர் கூறும் காரணம் யாது?
4. காட்சிப் படிமத்தில் இருண்டு தெளிதல் என்பது எதனைக் குறிக்கின்றது?
5. இக்கட்டுரையில் ஆசிரியர் கூற வரும் பிரதான கருத்து யாது?
6. பின்வரும் சொற்களுக்கு பொருள் தருக:

★ புராணம்
★ கம்பனி

★ கெமரா
★ இழையோடுதல்

★ படிமங்கள்
★ எட்டிடங்

7. நாடகத்திற்கும், சினிமாவிற்குமுள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் எவை?
8. இக்கட்டுரையில் ஆசிரியரின் மொழிநடைச் சிறப்பினை விளக்குக.
9. ஒரு நல்ல சினிமாவில் உள்ளடங்கியிருக்க வேண்டியவைகளை விபரிக்குக.
10. சினிமாவின் மொழி என்பதை விளக்குக?

குழுச் செயற்பாடு

1. தற்கால சினிமாவில் சாதக பாதகங்களை எடுத்துக்காட்டி ஒரு கட்டுரை வரைக.
2. மாணவர்களை குழுக்களாக்கி விவாதிக்குக.

பேதைமை

பேதைமை என்றால் எதுவும் அறியாத தன்மை என்று பொருள்படும்.

1. பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனின் ஏதம்கொண்டு ஊதியம் போக விடல்

பேதைமை என்பது - பேதைமை என்று சொல்லப்படும் ஒன்று யாது எனில் - ஒன்று எது என்றால் ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போகவிடல் - தனக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கொண்டு நன்மை தருபனவற்றைக் கைவிடுதல் ஆகும்.

பேதைமை என்று சொல்லப்படுவது யாது என்றால் தனக்குக் கெடுதியானதைக் கைக்கொண்டு ஊதியமானதைக் கைவிடுதலாகும்.

2. பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கண் செயல்

பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை - ஒருவனுக்கு அறியாமை எல்லாவற்றிலும் அறியாமை கையல்ல தன் கண் காதன்மை செயல் - தனக்குப் பொருந்தாத ஒழுக்கத்தில் ஆசை கொள்ளுதல்.

ஒருவனுக்குப் பேதைமை எல்லாவற்றிலும் மிக்க பேதைமை தன் ஒழுக்கத்திற்குப் பொருந்தாததில் தன் விருப்பத்தைச் செலுத்துதலாகும்.

3. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்

நாணாமை - நாண வேண்டியவற்றுக்கு நாணாமையும் நாடாமை - நாட வேண்டியவற்றை நாடாமையும் நார் இன்மை - யாரிடத்திலும் அன்பு இல்லாமையும் யாது ஒன்றும் பேணாமை பேதை தொழில் - பேண வேண்டியவற்றுள் விரும்பிக் காவாமையும் அறிவிலிகளின் தொழில்.

தகாதவற்றிற்கு நாணாமலிருத்தல், தக்கவற்றை நாடாமலிருத்தல், அன்பு இல்லை, நன்மை ஒன்றையும் விரும்பாமை ஆகியவை பேதையின் தொழில்கள்.

4. ஒதி உணர்ந்தும் பிறர்க்கு உரைத்தும் தான் அடங்காப் பேதையின் பேதையார் இல்

ஒதி - மனமொழி மெய்கள் அடங்குவதற்கு ஏற்ற நூல்களை கற்று அறிந்தும் உணர்ந்தும் - அவ்வடக்கத்தால் வரும் பயனை உணர்ந்தும் பிறர்க்கு உரைத்தும் - கற்றவற்றை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் அடங்காப் பேதையின் - தான் அவையடங்கி ஒழுகாத அறிவிலில் போல பேதையர் இல் - அறிவிலிகள் இல்லை.

நூல்களை ஒதியும், அவற்றின் பொருளை உணர்ந்தும், பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லியும் தான் அவற்றின் நெறியில் அடங்கி ஒழுகாத பேதை போல் வேறு பேதையர் இல்லை.

5. ஒருமைச் செயல் அற்றும் பேதை எழுமையும் தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு

பேதை - அறிவிலி எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் - அளவுடைய எழு பிறப்பிலும் புகுந்து வருத்தும் நரகத்தை ஒருமை செயல் ஆற்றும் - தன் ஒரு பிறவியில் உருவாக்கிக் கொள்வான்.

எழுபிறப்பிலும் தான் புகுந்து அழுந்துவதற்கு உரிய நரகத் துன்பத்தைப் பேதை தன் ஒரு பிறவியில் செய்துகொள்ள வல்லவனாவான்.

6. பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனை பூணும் கையறியாப் பேதை வினைமேல் கொளின்

கையறியாப் பேதை வினைமேற் கொளின் - செய்யும் வகை அறியாத அறிவிலி ஒரு செயலைச் செய்தால் பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனை பூணும் - அது முழுமையாகப் பாழ்ப்படும். மேலும் தண்டனை பெற்று விலங்கிடப்படுவான்.

ஒழுக்கநெறி அறியாத பேதை ஒரு செயலை மேற்கொண்டால் (அந்தச் செயல் முடிவுபெறாமல்) பொய்ப்படும் அன்றியும் அவன் குற்றவாளியாகித் தனை பூணுவான்.

7. ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர் பேதை பெரும்செல்வம் உற்றக் கடை

பேதை பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை - அறிவிலி பெரும் செல்வத்தை தெய்வத்தால் பெற்றால் ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர் - உறவில்லாதவர் அதன் பயனை அனுபவிக்க, உறவினர் பசியால் வருந்துவர்.

பேதை பெருஞ் செல்வம் அடைந்தபோது, (அவனோடு தொடர்பில்லாத) அயலார் நிறைய நன்மை பெற, அவனுடைய சுற்றத்தார் பசியால் வருந்துவர்.

8. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன் கையொன்று உடைமை பெறின்

பேதை தன் கை ஒன்று உடைமை பெறின் - அறிவிலி தன்னிடம் ஒரு பொருளைப் பெற்றால் மையல் ஒருவன் களித்தற்று - பைத்தியமான ஒருவன் மது குடித்து மயங்கியது போல நடந்து கொள்வான்.

பேதை தன் கையில் ஒரு பொருள் பெற்றால் (அவன் நிலைமை) பித்துப் பித்துத் தருவன் கள் குடித்து மயங்கினாற் போலாகும்.

9. பெரிதுமினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண் பீழை தருவதுஒன்று இல்

பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல் - அறிவிலியிடமிருந்து பிரிவு நேர்ந்தபோது அப்பிரிவு துன்பம் தருவதில்லை. பேதையார் கேண்மை இனிது - ஆதலால் அறிவிலிகளின் நட்பு மிகவும் இனியது.

பேதையாரிடமிருந்து பிரிவு நேர்ந்தபோது அப்பிரிவு துன்பம் ஒன்றும் தருவதில்லை. ஆகையால் பேதையருடன் கொள்ளும் நட்பு மிக இனியதாகும்.

10. கழாஅக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர் குழாஅத்துப் பேதை புகல்

சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல் - சான்றோர் அவையில் அறிவிலி புகுவது கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் - தூய்மையற்றவற்றை மிதித்துப் பின்பு கழுவாத காலைப் படுக்கையில் வைப்பது போன்றது.

சான்றோரின் கூட்டத்தில் பேதை புகுதல், ஒருவன் தூய்மையில்லாதவற்றை மிதித்துக் கழுவாத காலைப் படுக்கையில் வைத்தாற் போன்றது.

வினாக்கள்

1. பேதைமை என்றால் என்ன என்பதற்கு வள்ளுவர் கூறும் வரைவிலக்கணம் யாது?
2. பேதைமையுள் பெரும் பேதைமை என வள்ளுவர் எதனைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
3. சான்றோர் கூட்டத்தில் பேதை புகுதலை வள்ளுவர் எதற்கு உவமிக்கின்றார்?
4. பேதையர் நட்பு இனிமையானது என்பது பற்றி உமது நடையில் கட்டுரை வரைக.

1. குறுந்தோகை

குறுந்தோகை சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்று. இது குறுகிய அடிகளைக் கொண்ட செய்யுள் தொகுப்பு. நான்கு அடி முதல் எட்டு அடிவரை கொண்ட பாடல்கள் இதில் காணப்படுகின்றன.

திணை - மருதம்

துறை - தோழி, தலைமகன் வாயில்கட்கு உரைத்தது

தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்
 ஊர்ந்துஇன் புறாஅர் ஆயினும் கையின்
 ஈர்த்துஇன் புறாஉம் இளையோர் போல்
 உற்றுஇன் புறேஸ் ஆயினும் நற்றேர்ப்
 பொய்கை ஊரன் கேண்மை
 செய்துஇன் புற்றனெம் செறிந்தன வளையே.

தும்பிசேர் கீரன்.



பொருள் - தச்சனால் செய்யப்பட்ட சிறிய குதிரை பூட்டிய சிறிய தேரினை ஏறிச் செலுத்தி இன்பமடையாவிட்டாலும் சிறுவர்கள் அதனைக் கையால் இழுத்து இன்பம் காண்பார். அதுபோல, நல்ல தேரினையும் பொய்கைகளையும் உடைய ஊர்த் தலைவனை மெய்யுற்று இன்பமடையாவிட்டாலும் அவன் நட்பினை மேலும் மேலும் வளர்த்து இன்பமடைந்தோம். அதனால் கை வளையல்கள் கழன்றுவிடாமல் கையில் இருகி அமைந்துள்ளன.

விளாக்கம் - தலைவன் தலைவியை விடுத்துப் பரத்தையிடம் சென்று தங்கிவிட்டான். இச்சமயம் தலைவனின் தூதாக பாணர் முதலியோர் தலைவியிடம் வந்தபோது வாயிலில் அவர்களை மறித்து தோழியால் இது கூறப்பட்டது.

வாயில்கள் - தலைவனின் தூதாகத் தலைமகள் வீட்டிற்கு வந்த பாணர் முதலியோர்

வினாக்கள்

1.
 - அ. பாடலை சந்தி பிரித்து எழுதுக.
 - ஆ. இவ்வரிகளின் சிறப்பினை எழுதுக.

தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்
ஊர்ந்துஇன் புறாஅர் ஆயினும் கையின்
ஈர்த்துஇன் புறாஉம் இளையோர் போல்
உற்றுஇன் புறேளம் ஆயினும்
 - இ. பாடலின் பொருளை எழுதுக.
2. சங்கப் பாடல்களில் குறுந்தொகை எனும் தலைப்பில் சிறிய பந்தியொன்றை எழுதுக.

2. புறநானூறு

புறநானூறு எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அகத்திணைக்குள் அடங்காத அனைத்தும் புறத்திணை எனப்படும். முக்கியமாக சங்ககாலத்தில் தமிழ் நாட்டினை அரசாட்சி செய்த மன்னர்களின் வீரம், ஆட்சித்திறன், கொடைச்சிறப்பு, போர், தோற்றப்பொலிவு முதலானவற்றையும் சங்கப் புலவர்களின் நற்குணங்களையும் தெளிவாக எடுத்து இயம்புபவை புறநானூற்றுச் செய்யுள்களாகும்.

துறை - கையறுநிலை

இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்யறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைதீத்
தண்கய மாடு மகளிராடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் திழீஇத் தூங்குவழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர் சினை மருத்த் துறையறத் தாழ்ந்து
நீர் நணிப் படிகோ டேறிச் சீர் மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
அனிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் ஞேனி நடுக்குற்
றிஞுமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

தொடித்தலை விழுத்தண்டனார்.

பொருள் - செறிந்த மணலில் செய்த வண்டற்பாவைக்கு பூவைப் பறித்துச் சூட்டுவர் இள மகளிர். அவர்கள் குளிர்ந்த பொய்கையில் விளையாடுவர். அவ்வாறு விளையாடும் மகளிருடன் கைகோர்த்து அவர்களுடன் தழுவிய வழி தழுவியும் அசைந்த வழி அசைந்தும் ஒளிவு மறைவறியா இளமை மைந்தர் விளையாடுவர். அத்தகைய மைந்தருடன் உயர்ந்த கிளைகளுடைய மருதமரம் நிறைந்த நீர்த்துறையில் தாழ்ந்து நீருக்கு மிக அருகில் படிந்த கொம்பில் ஏறுவோம். அங்கிருந்து அழுகு மிகுந்த நீர்க் கரையில் உள்ளவர்கள் துணுக்குறவும் நீர்த் திவலைகள் சிதறவும் ஆழம் மிகுந்த நீர் மடுவில் துடும் என்று ஒலி எழும்படியாகக் குதித்து விளையாடுவோம்.

அந்த நீரில் மூழ்கி அடியில் இருக்கும் மணலை எடுத்துவந்து காட்டிய ஆராய்ந்து பார்க்காத இளமைப் பருவம் இரங்கத்தக்கது. அத்தகைய இளமை இன்று எங்கு சென்றதோ?

பூண் செறிந்த பெரிய தடியை ஊன்றியவராயும் நடுக்கமுறுபவராயும் இருமலுக்கிடையில் சில சொற்களை பேசுகின்றவராயும் இருக்கின்ற முதியவர்களாகிய எமக்கு அந்த இளமை இனி நினைந்து இரங்கத்தக்கது.

அரும்பதங்கள்

தைஇ	- சூட்டி
கயம்	- பொய்கை
ஆயம்	- கூட்டம்
நனி	- அருகில்
பிதிர	- சிதற
யாண்டு	- எங்கு

வினாக்கள்

1. பாடலை சந்தி பிரித்து எழுதுக.
2. பாடவின் பொருளை எழுதுக.
3. பாடவில் காணப்படும் சிறப்புகளை விளக்குக.
4. பின்வரும் சொற்களுக்கான பொருள் தேடியறிக:
 - ★ திணி மணல் ★ பாவை ★ திரையகம், ★ பிதிர ★ நெடுநீர்க்குட்டம்
 - ★ கல்லாவிளமை ★ தொடித்தலை ★ விழுத்தண்டு
5. புறநானூற்றுப் பாடல்களின் சிறப்பு எனும் தலைப்பில் 50 சொற்களில் பந்தி ஒன்றை எழுதுக.

புலவர்மணி ஏ. பெரிய தம்பிப்பிள்ளை (1899 - 1978)

இவர் மண்டுரை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அதிபராகவும், மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். கிழக்கிலங்கையின் முக்கியமான மரபுவழிக் கவிஞரான இவர் நவீன விடயங்களையும் பொருளாகக் கொண்டு பாடியுள்ளதுடன் இரசனைமுறை திறனாய்வாளராகவும் கருதப்படுகின்றார். பகவத் கீதை வெண்பா, விபுலாநந்த மீட்சிப்பத்து, உள்ளதும் நல்லதும் (சுயசரிதை நூல்) ஆகியன அவரது நூல்களாகும்.

உலகம் இனிது நடைபெறுதற்கும், மக்கள் உயர் நலமுறுதற்கும் இலட்சியங்கள் கருவியாகின்றன. இலட்சியம் பழைமையிற் பழைமையும், புதுமையும் பெற்று நிலைபேற்றிடந்து திகழ்கின்றது. இலட்சியத்தினும் பழையது வேறொன்றில்லை புதியதும் வேறொன்றில்லை. முன்னோரும் இலட்சியத்தால் ஈடுபெறுகின்றனர். நாமும் இலட்சியத்தால் ஈடுபெறுகின்றோம். இலட்சியமே நம் பின்னோரையும் ஈடுபெற்றும் வழியாயமையுமென்பதில் எட்டுணையும் ஜயமில்லை.

இலட்சியங்கள் பல, பல்வேறு வகையின். பல்வேறு இயல்பமைந்த இலட்சியங்களைத் தத்தம் இயல்புக்கிணங்கக் கடைப்பிடித்தொழுகும், ஒழுக முயலும் தனி மனிதர் பலர் தம் முள் ஒன்று கூடிய கூட்டமே சமூக அமைப்புக்கு அத்திவாரமாகின்றது. வள்ளுவப் பெருந்தகையாரும் தனிமனிதனை நிலைக்களானாகக் கொண்டே நல்லறங்களை வகுத்தோதிய மாண்பும் நாம் அறிந்துகொள்ளற்குரியதாகும். தனிமனிதனிடத்து இலட்சியம் அமையாதாயின், இலட்சியம் அமைந்ததொரு சமூகத்தை உலகில் உருவாக்குதல் சாலாது.

சமூகத்திலுள்ள பலர் தத்தம் இயல்புக்கேற்ற இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுகுவதாலோ, கடைப்பிடித்தொழுக முயலுவதாலோ தான் உலகம் இனிமை தருகின்றது. இலட்சியமில்லையேல், உலகு இனிமை தராது. பண்பில்லாதவனுக்கு அவன் பெற்ற அறிவும் துன்பமாம். சுகையில்லாதவனுக்கு அவன் பெற்ற செல்வமுந் துன்பமாம். பிற நற்பேறுகளும் இவ்வாறே சமூகத்தை உருவாக்கி அதனை அழகுசெய்து இன்பப் பயன் காணச் செய்கின்ற இலட்சியம் சமூகமாகிய உடலுக்கு உயிராக அமைந்துள்ளது. மனித வர்க்கத்தின் தேம்பாவணியும் இலட்சியமே.

இத்தகைய இலட்சியங்களிலே நாம் சமநோக்கம் படைத்தவர்களாக வாழ்தல் வேண்டும். ஏனெனில் எல்லா இலட்சியங்களும் எல்லாரிடத்தும் ஒருங்கே

அமைவனவல்ல. இலட்சியவாதிகள் தாழும் ஈடேறிப் பிறரையும் ஈடேற்றுந் தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். இலட்சியங்களுள்ளே நாம் ஒருமைப்பாட்டினைக் காண வேண்டும். இலட்சியவாதிகளுள்ளும் நாம் ஒருமைப்பாட்டினைக் காண வேண்டும். இலட்சியவாதிகளும் தம்முள்ளே ஒருமைத் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். ஆதலின் இலட்சியங்களுள்ளே இது நிறைந்தது, அது குறைந்தது என உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் ஆகாது. இலட்சியவாதிகளுள்ளும் அவர் சிறந்தவர் இவர் குறைந்தவர் என உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தலும் தகாது. இவ்வாறு உயர்வுதாழ்வு கற்பிப்போர் சமூகத்தின் அடிப்படை அமைப்பினை நிலைகுலையச் செய்கின்றவராவர்.

நாம் இலக்கியங்களைப் படிக்கின்றோம். அங்கே என்ன காண்கின்றோம்? இலட்சியங்களைக் காண்கின்றோம். இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுகிய இலட்சியவாதிகளைக் காண்கின்றோம். எதிர்மறை முகத்தால் இலட்சிய வாழ்வினை உயிர் பெற்செய்த ஏனையோரையும் காண்கின்றோம். நிறைவுடைய கதாபாத்திரங்களும், குறைவுடைய கதாபாத்திரங்களும் நம்மை இலட்சியமென்கின்ற குறிக்கோளை நோக்கிச் செலுத்துவதை நாம் இலக்கியங்கள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளுகின்றோம். இந்த உணர்ச்சி நம் மிடையே பிற வாத போது நாம் இலக்கியங் கொண்டு இடர்ப்படுவோமேயன்றி, இன்பங் காண்பதில்லை. இலக்கியத் திறவுகோலை நாம் பெறுதல் வேண்டும். பெற்றால் இன்பங் காண்போம்.

இங்கே சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு சிறந்த காட்சி நமது அகக் கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்றது. சேர நாட்டிலே பேரியாற்றங் கரையின் இனிய அடைமணற் பரப்பின் மீது சேரன் செங்குட்டுவன் தன் அன்புக்குரிய தேவி வேண்மாளுடன் வீற்றிருக்கின்றான். இளங்கோவடிகளும், சீத்தலைச் சாத்தனாரும் பக்கத்தே உடனிருக்கின்றார்கள். கண்ணகிதேவி விண்ணகம் புகுந்த செய்தியினையும், பாண்டிமாதேவி உயிர் துறந்த செய்தியினையும் செங்குட்டுவன் கேள்வியுற்றதுஞ் சிந்தனையில் ஆழ்கின்றான். பின்னர்த் தன் தேவியை நோக்கி ஈதொன்றை வினாவுகிறான்.

உயிருடன் சென்ற ஒருமகள் தன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழழ தன்னினும்
தன்னுதல் வியக்கும் நலத்தோ ரியார் ?

என்பது மன்னவன் வினாவாகும். பாண்டிமாதேவி கண்ணகிதேவி ஆகிய இவ்விருவரினும் மிகச் சிறந்தவர் யார்? என்பது வினாவின் பொருள்.

இதற்குச் சேரமாதேவி கூறிய விடைத்திறன் இலக்கிய இரசிகர்களுக்குச் சிறந்ததோர் இலக்கியத் திறவுகோலாகத் திகழ்கின்றது.

அத்திறம் நிற்க

என்பது தேவி கூறிய விடையாகும். இரு பெருமகளிருள்ளும் மிகச் சிறந்தவர் யாரென்று கூறவேண்டா. பாண்டிமாதேவி பெருந்திருவறுக. கண்ணகிதேவியைக் கொண்டாட வேண்டும் என்பது விடையின் பொருளாகும். சமூக வாழ்விலே பாண்டிமாதேவி போன்ற மகளிரும் வேண்டும். கண்ணகிதேவியன்ன பத்தினித்தெய்வமும் வேண்டும் என்பதை உணர்வது கூடுமானால், இவ்விரு பெருமாதரின் இலட்சியங்களை நாம் கண்டறிதல் கூடுமானால் இலக்கிய இன்பம் நமக்குச் சித்திக்கும். இலட்சிய வாழ்வு நமக்குக் கைகூடும். இலட்சியங்களிலும் இலட்சியவாதிகளிலும் நாம் சமநோக்கம் பெற்று வாழலாம். இலக்கிய ரசிகர்களுக்கும், இலக்கிய விமர்சகர்களுக்கும், சேரமாதேவி கூறிய

அத்திறம் நிற்க

என்னும் இலக்கிய மகா வாக்கியம் சாந்தியளிப்பதாக. கண்ணகியா, சீதையா? கம்பனா, பாரதியா? வள்ளுவரா, கம்பரா? யார் சிறந்தவர்? என்பன போன்ற வினாக்களிலிருந்து நாம் விடுதலை பெறுவதற்கு இவ்வாக்கியம் வழிசெய்வதாக. இவ்வழியால் வாழ்வு சிறப்பதாக.

மக்கள் வாழ்வில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வோர் இலட்சியமேனும் இயைதல் வேண்டும். இலட்சியமில்லாத மனிதன் மனிதன்ஸ்வன். இலட்சியமில்லாத வாழ்வும் ஒரு வாழ்வன்று. இலட்சியமில்லாததை இலக்கியமென வாதிப்பதும் மரபன்று. இலட்சியத்துக்காக உயிர் வாழவேண்டும். உயிர் வாழ்வதற்காக இலட்சியத்தைக் கைவிடுதல்,

சமஞ்சேர் மாலை போல இழிந்திடப்பட்ட செயலாகும்.

இலட்சியம் அல்லது உயர் குறிக்கோள் என்பது ஒருவர் உண்ணும் உணவினும், பருகும் நீரினும் அவருக்கு இனியது, உயிரினும் பார்க்க இவருக்கு இனியது.

ஊனமே யான ஊனிடை யிருக்கும்
உயிரினைத் துறந்துமொண்ண பூணாம்
மானமே புரப்பத் தவணிமே லெவர்க்கும்
வரிசையுந் தேற்றமும் மரபும்

என அருச்சனன் இதனை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றான். அவனது இலட்சியம் மானம் அதுவும் மாண்பு கடவாத மானம். உயிரைத் துறந்தாவது மானத்தைக் காப்பதே மக்களுக்கு வரிசையும், குடிப்பிறப்பும், மரபுமாகுமென முழங்குகின்ற அருச்சனனது வாழ்விலே இலட்சியம் முதலிடம் பெறுகின்றது. உயிருக்கு இரண்டாமிடமே கிடைக்கின்றது. இலட்சியவாதிகள் தமக்கோர் இன்னல் வந்தபோது அவ்வின்னலைக் களைதற்காக இலட்சியத்தை விடுவதா, உயிரை விடுவதா? என்கின்ற சிக்கலான நிலையிலே உயிரைச் சமாதானமாக விட்டு இலட்சியத்தை நிலைநாட்டும் உறுதிபூண்டு நிற்பார்கள்.

இலட்சியவாதிகளின் மனப்பான்மை இலட்சியவாதிகளுக்கே விளங்கும். மூல்லைக்கொடிக்குத் தேரைக் கொடுத்த பாரியும், மயிலுக்குப் போர்வையை வழங்கிய பேகனும், பெருஞ் சித்திரனாருக்குத் தனது தலையையே பரிசாக வழங்கிய குமணும், கவசகுண்டலங்களை வழங்கிய கன்னனும் ஆகிய இவர்கள் தம்முள் ஒருவரையொருவர் அறிவர்; ஒருமை மனமில்லாத வேறு யாரறிவர்?

இலட்சியவாதிகளுக்கு இலட்சியத்திலும் பெரியது வேறொன்றில்லை.

நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற்குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கும் நாடனொடு நட்பே

என்னும் அழகிய சங்கச்செய்யுள் இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது.

இலட்சிய வாழ்வு எத்தனை பெரியதென்பதை அரிச்சந்திர மன்னனின் தியாக வாழ்க்கை பசுமரத்தாணிபோல மக்களுள்ளத்திற் பதிந்து விடுகின்றது. சத்தியதேவி சந்திரமதியின் தியாகபுத்தி தவமுனிவனின் மதியையும், வாயையும் அடைத்துவிட்ட செய்தியும் உலகறிந்த உண்மையன்றோ?

பதியிழந்தனம் பாலனை யிழந்தனம் படைத்த
நிதியிழந்தனம் இனிநமக் குளதென நினைக்குங்
கதியிழக்கினுங் கட்டுரை யிழக்கிலோ மென்றான்
மதியிழந்துதன் வாயிழந் தருந்தவன் மறைந்தான்

என்று வீர கவிராசர் விழுமிய சொற்களால் இழுமெனு மோசையுடன் அழகு தமிழிற் பாடிய செய்யளை அறியாதார் யாருளர்? இன்னும் எம்கண்காணக் கலியுக அரிச்சந்திரனான மகாத்மா காந்தியடிகள் வாழ்க்கை நடத்திய செய்தியும் நாமறிவோமன்றோ? காந்தியடிகளுக்கு இந்தியாவும் பெரிதன்று. உடலமும் பெரிதன்று. தம் உயிரும் பெரிதன்று. சத்தியமே பெரிதாயிற்றே. இஃதும் உலகறிந்த செய்தியாய் உயர் தனிச் சிறப்பினை நமக்கு நல்கி உலக சமூக நிலைமையிலே நமக்கு ஒளி தந்து நிற்கிறதே.

ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உலகெங்கும் அறிவொளி பரப்பி இலட்சிய சமநோக்கிலே நிலைபெற்ற புத்தி படைத்த நாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் தொடக்கம் அடைந்துள்ள இழிநிலையிலிருந்து விடுதலை பெறவும், மீண்டும் அகில உலகுக்கு அறிவொளி பரப்பும் பண்டைய நிலையினை அடையவும் நமக்கு வழிகாட்டிகளாகத் தோன்றிய காந்தியடிகளையும், ஏனைய இலட்சிய

சமத்துவவாதிகளையும் வழுத்தி நின்று நாமும் இலட்சிய சமநோக்கத்திலே மறுமலர்ச்சியடைவோமாக.

இனி, இலட்சியவாதிகளிடத்துக் காணப்படும் மற்றொரு மாண்பினையும் நாம் உற்றுநோக்குதல் பலன் தருவதாகும். இலட்சியங்களுக்காகத் தம்மைத் தியாகஞ் செய்துயர்ந்த நல்லோரிடையே, தாம் பெற்ற இலட்சியப் பயனைத் தியாகஞ் செய்து சமபுத்தியின் சிகரத்திலே நின்ற நல்லோருள் ஒரு சிலரை இங்கே உதாரணமாகக் காணலாகும். திருவருளே இலட்சியமாகக் கொண்டு பட்டம் பதவிகளையும், பண்நிதிகளையுந் தியாகஞ் செய்த மாணிக்கவாசகப் பெருமானார்,

நரகம் புகினும்
என்னேன் திருவருளா யிருக்கப்
பெறினிறைவா

என்று திருவருட் பயனை விடுத்து திருவருளையே வழுத்தி ஆனந்தமடைகின்றார். நரகத்தையும் மோட்சமாக மாற்றியமைக்குஞ் சமநோக்கம் படைத்த அருட்செல்வர் அவர்; அவரது சமத்துவப் புத்தியினுள்ளே இலட்சியப் பயனும் மாண்டு போகிறது.

தருமபுத்திரர் அறத்தையே இலட்சியமாகக் கொண்டவராய் அறத்தின் பயனாகக் கிடைத்த முக்தியின்பத்தையே தியாகஞ் செய்து சமநிலையே நின்றமையாற் சிறந்த அறநெறிச் செல்வர்களுக்கும் உயர்ந்த உதாரணமாகின்றார். அவர் முக்தியுலகிற்குச் செல்லும் வழியில் இலட்சிய சோதனை நடக்கின்றது. புழுத்த நாயொன்றை அங்கே காண்கின்றார். பிற உயிர்களைத் தம்முயிரிற் கண்ட சமநெறிச் செல்வராகிய அவர் தமக்கும் நாய்க்குமிடையே ஒருமை காண்கின்றார். அதன் துன்பத்தைத் தமக்கு வந்ததாகப் பாவிக்கின்றார். நாயைத் தோளிலே தூக்கி வைத்துக்கொண்டு முக்தியுலக வாயிலையடைகின்றார். நாயை வெளியேவிட்டு உள்ளே புகுமாறு முக்தியுலகம் உத்தரவிடுகின்றது. இந்த நாய்க்கு உரிமையில்லாத முக்தியுலகம் எனக்கு வேண்டாமென மறுத்துக் கூறுகின்றார். அறத்தின் பயனாகிய முக்தியையும் உடன்கொண்டு முக்தியுலகம் புகுகின்றார். இது நம் முன்னோர் கண்டனுபவித்து உலகுக்கு உபகரித்த சம நிலைக்கொள்கைக்கு ஒர் உரைகல்லாக விளங்குகின்றது.

இவ்வாறாக இலட்சியப் பயனையுந் தியாகஞ் செய்து இலட்சிய சமபுத்தியிலே நிலைநின்ற இலட்சிய புருஷர்கள் நம் நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இனியும் வாழ்ந்து வருவார்கள். இது நியமம்.

இலட்சியவாதிகளின் தூலவடிவங்கள் மறைந்தாலும், இலட்சியங்கள் மறைந்து போவதில்லை. அவை நம்முள்ளத்தே கலந்து நம்மை ஆட்கொண்டு நிற்கின்றன. அவை அழியாநிலை பெற்றவை.

தூலவடிவில் நின்றும் மறைந்த இலட்சிய புருடர்களை இயற்கைப் புலமையும்

அறிவுத் தெளிவுமுள்ள உண்மைக் கவிஞர்கள் காவியங்களிலே சூக்கும் வடிவில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார்கள். இவ்வற்புதக் காட்சியில் இலக்கிய புருடர்களைக் காணாமற் கண்டு பேரான்தம் அடைகின்றோம். இலட்சியங்களும் இலட்சியவாதிகளும் அபின்னம். இதேபோன்று இலக்கியங்களும் அபின்னம். இலக்கியங்களுடன் அபின்னமாய் நின்று உணர்வார்க்கு இவை புலனாகும். நூறாண்டு கழிந்தாலும் உண்மையிலக்கியங்கள் புதுமை பெற்று உள்ளங்களைத் தளிர்த்து மலரச் செய்கின்றன.

இலட்சிய வாழ்விலே நமக்கு ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இலட்சியங்களை இடையீடு படாமற் காத்தல் வேண்டும். இதற்கும் நமது இலக்கியங்களையே தாம் நாடுதல் தக்கதாம். ஓர் உதாரணத்தை இங்கே காண்போம்.

இராமாயணத்தில் ஒரு காட்சி. தசரதன் இரண்டு இலட்சியங்களிடையே ஊசலாடுகின்றான். ஒன்று அரசியல். மற்றையது சத்தியம். இவ்விரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்வதில் அவன் திண்டாடுகின்றான். அரசியற் கொள்கையின்படி மூத்த புதல்வனுக்கு முடிகுட்டுவதா? அல்லது கைகேயிக்குக் கூறிய சத்திய வாக்கை நிலைநாட்டுவதா? இந்த தருமசங்கடத்தின் மத்தியிலே ஊசலாடுகின்ற அரசன் நினைக்கின்றான்; அரசியல் நிலைமாறக் கூடியது, சத்தியம் நிலைமாறாதது. நிலைமாறாத தன்மையுள்ள அரசியற் கொள்கையைக் கைவிடுவேன்; நிலைமாறாத இயல்புள்ள சத்திய வாக்கைக் கடைப்பிடிப்பேன். இதுதான் அரசனது முடிபு. நடுநிலையிலே நின்று வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றிச் சத்தியத்திலே நிலைநின்று உயிரைத் தியாகஞ் செய்கின்றான். சத்தியத்தின் பொருட்டுத் தனது உயிரைத் தியாகஞ் செய்த தசரதனின் வாழ்க்கையிலே நிகழ்ந்த இந்தப் பெருநிகழ்ச்சியானது நடுநிலையிலே நின்று இலட்சியத்தை நிலைநாட்டுவோருக்கு ஓர் உதாரணமாகின்றது.

ஜயாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பே கடைப்பிடித்து அனுபவித்த இலட்சிய சமநோக்கினை நாம் மீண்டும் பெற வேண்டும். இலக்கியங்களிலே பரந்துபட்டுக் கிடக்கின்ற இலட்சியங்களின் இயல்பினை நாம் கண்டறிதல் வேண்டும். இலட்சிய புருடர்களின் சமநோக்கினையும், சகிப்புத் தன்மையினையும் நாம் இலக்கியங்களாலே கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இலட்சிய சமநோக்குடன் நமது சமூகத்திலுள்ள உயர்வு தாழ்வுகளைச் சமன்செய்து சீர்ப்புத்த வேண்டும். நமது இலக்கிய பூங்காவின் நறுமணம் நமக்குப் புத்துயிரளிப்பதாக.

சென்மலரை பண்பெண்ணும் நாளிற் ரொடுத்தினிய
நன்மணமாம் பண்பு நனிகமழ - இன்முகமே
காட்டிப் புலவீர் கருத்திலொரு வர்க்கொருவர்
சூட்டிப் பொலிவீர் சுகம் .

இலக்கிய கலாநிதி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை.

வினாக்கள்

- இலட்சியம் என்றால் என்ன?
- இக்கட்டுரை மூலம் ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியங்கள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக.
- இலட்சியங்களை உயிருக்கு மேலாக கடைப்பிடித்த இலக்கியப் பாத்திரங்கள் நான்கினைத் தருக.
- ‘இலட்சியத்திற்காக உயிர் வாழ வேண்டும், உயிர் வாழ்வதற்காக இலட்சியத்தைக் கைவிடல் ஈமஞ்சேர் மாலை போல இழிந்திடப்பட்ட செயலாகும்’ என்ற தொடரை விளக்குக.
- “கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலோம்..” இக் கூற்று யாரால்? யாருக்கு கூறப்பட்டது?
- இலட்சிய வாழ்வினால் நாம் பெறும் பயன்களை விளக்குக.
- இலக்கியங்கள் இலட்சியங்களை எடுத்துக் காட்டும் விதத்தை விளக்குக.
- இக்கட்டுரையில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ள மொழிநடைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.
- சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கண்ணகி, பாண்டிமா தேவியினுடைக் கமநோக்கம் எடுத்துக்காட்டப்படும் விதத்தை விளக்குக.

செயற்பாடு

- பின்வரும் சொற்களுக்கு அகராதியின் உதவியுடன் பொருள் அறிக:

★ சாலாது	★ செயிரு	★ சேயிமே	★ நன்னுதல்
★ ஊன்	★ அவனி	★ பதி	★ கட்டுரை
★ வழுத்து	★ அபின்னம்		

- ‘எனது வாழ்வில் இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடித்தல்’ எனும் தொனிப் பொருளில் ஒரு விளக்கக் கட்டுரை வரைக.

ஓட்டமாவடி அறபாத் (1978)

இவர் இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களுள் மிக முக்கியமானவர். சிறுக்கை, கவிதை போன்ற ஆக்க இலக்கியங்களில் கால் பதித்துள்ளதோடு கலை, இலக்கியம், சமயம் சார்ந்த துறைகளில் பத்தி எழுத்து எழுதி வருபவர்.

தயிர்ச் சட்டியின் வடிவத்தில் வானில் கிடந்தது நிலா. கொட்டிவைத்த இடத்தில் சற்று நேரம் இசுகாமல் பிசுகாமல் உறைந்திருக்கும் ஏருமைத் தயிரைப்போல் ஆடாமல் இருந்தது அதன் வடிவம். வெண்ணிற மேகங்கள் நிலவை மூடிமூடி ஆவிங்கனம் செய்கையில் உறை தயிரின் பாலாடையோ என வியக்க வைத்தது அதன் அழகு.

தூரத்தே சீறும் கடவின் சீற்றம் துல்லியமாய் கேட்டது. சற்றுத் தள்ளி நிற்கும் மாமரத்தின் பூக்கள் காற்றுக்கு உதிர்ந்து கூரைக்கு மேல் நச்சென விழுந்தன. சம்பந்தமில்லாமல் நாய்கள் ஊளையிடுவதும் தனகித்திரிவதும் ஒழுங்கைக்குள் ஒன்றையொன்று துரத்திக் கடிப்பதும் மிகத் தெளிவாய்த் தெரிந்தது.

முத்தம்மா வரும் வரை நான் பந்தவின் கீழ் தொங்கின ஊஞ்சலில் இருந்தேன். என் மடிக்குள் சின்னத் தங்கச்சி இருந்தாள். காலைக் கீழே குத்தி உந்தி விட்டேன். எண்ணெய் வறண்டிருந்த ஊஞ்சல் ‘சைன்’ கிறீச்சிட்டது. மஞ்சோனா மரத்தில் பக்குல் கத்தியது. மஞ்சோனாவைப் பார்த்தேன். மிக அடர்த்தியாய் காற்றுக்கு தலைவிரித்தாடி ஒய்யாரமாய் நின்றது. பயத்தில் உறைந்து போய் “முத்தம்மோய்” என்றேன்.



“என்ன மனே” “இந்த பக்குல துரத்துகா”. ஒரு சிரட்டையில் நெருப்புத் தண்ணெல் நிறைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தா. பந்தலின் கீழிருந்து உப்புக் கட்டிகளை தூவினா. பட்பட்டென பெரும் சப்தத்துடன் வெடித்தது. பக்குல் பறந்ததாக சிலமனில்லை. எனினும் அது கத்துவதை நிறுத்திக் கொண்டதில் எனக்குத் திருப்பதி. மறுபடியும் குடிலுக்குள் நுழைந்து ஒரு துண்டுப் பாடிடன் வந்தா.

மஞ்சோனா மரத்தின் கீழ்ப் பாயை விரித்து சாய்ந்து கொண்டா. இலைகளுக்கிடையே நிலாவொளி கசிந்தது. மூத்தம் மா எப்போதும் கால்களை பரத்தி, ஒரு காலுக்கு மேல், மறு காலையும் போட்டு ஆட்டியவாறு தான் அமர்ந்திருப்பா. வெற்றிலைப் பெட்டி அருகில் இருந்தது. படிக்கத்தைக் காணவில்லை. வெற்றிலையை இடித்து தூளாக்கும் இடி உரலும், ஆணியும் கூடவே இருந்தன.

பாக்கை சீவலாக்கி அளவோடு ஏனைய கராம்பு சாதிக்காய் கூட்டையும் சேர்த்து துவைத்தெடுப்பா. ஊஞ்சலில் இருந்த நானும் தங்கச்சியும் மூத்தம் மாவின் விலாவில் போய் அப்பிக் கொண்டோம். நிலவு சற்று சரிந்திருந்தது. பெக்டா விசில் சத்தம் கேட்டது. “எத்தின மணிகா?” “ஓன்பது மணி” என்றா. இந்த விசில் சத்தமே ஒரு வகையான கிலியை உண்டு பண்ணும். அடிவயிற்றில் உரல் உருளுவதைப்போல் விசில் சத்தத்தைக் கேட்கும் போதெல்லாம் நெஞ்சுக்குள் உதைக்கும்.

மூத்தம் மா வெற்றிலை எச்சிலை சற்றுத் தள்ளி மண்ணைக் கெல்லி துப்பிக்கொண்டா. மஞ்சோனா மரத்திலிருந்து இப்போதுதான் பக்குல் பறந்து போனது. போடியாரின் மாமரத்திலிருந்து கத்துவது கேட்டது. மூத்தம் மாவை இறுக்கிக் கொண்டேன். “என்காராவயிலமட்டும் பக்குல் கத்துது?” அடக்க முடியாமல் கேட்டேன். “அது மனே நம்மட ஊருக்க குடும்பத்துக்க, ஆராவது மவுத்தாப் போறதுக்கு அடையாளம் என்டு சொல்லுவாக, அதுதான் இந்தப் பக்குல் வாசலுக்கு வாசல் கேவித் திரியுதாம்”.

“அப்ப ஏன்கா நம்மட உம்மா மவுத்தாப் போன அன்டெக்கி இது கத்தல்ல. கத்திருந்தா நம்மட உம்மாவ யூட்டுக்க ஒளிச்சு வச்சிருக்கலாம் என்னகா?”. மூத்தம் மா என்னை இறுக அணைத்துக் கொண்டா. தங்கச்சி அவ மடிக்குள் விழுந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். வாப்பா புதிதாய் ஒரு உம்மாவை கொண்டு வந்தார். மூத்தம் மாவை விட்டுப் பிசுக விருப்பம் இல்லை என்பதால் எங்களை இவ்விடமே விட்டுவிட்டார்.

கோழிக் கூட்டினுள் சலசலப்புக் கேட்டது. ‘சூய் சூய்’ யென குரல் கொடுத்தா. அருகில் போன நாய்கள் உறுமிக் கொண்டோடின. கொல்லைப் புறத்தில் கட்டியிருக்கும் மாடுகள் மூச்ச விடும் இரைச்சலும், விசிக் விசிக்கென வால் சமூற்றி, நுளம்பு விரட்டும் சப்தமும் கேட்டன.

மூத்த வாப்பாவின் கூட்டுக் கரத்தை சற்றுத் தள்ளி ஓரமாய்க் கிடந்தது. உள்ளேதான் மனுஷன் படுத்திருந்தார். வண்டியில் கீழ்த் தளத்தில் அரிக்கன் லாம்பு

பிரகாசமாய்த் தொங்கியது. நேற்று அவருடன் இந்த வண்டியிலேறி விறகெடுக்கப் போயிருந்தேன். “என்னத்துக்கு இந்த வண்டிலுக்கு குடிலப் போல ஒலை கட்டினிங்க” கேட்டேன். “மழு, வெய்யில்ல நனயாம அவவ கொண்டு போகணும்” காவி படிந்த பற்களை இளித்து சிரித்துக் கொண்டார்.

சுருட்டு புகைப்பார். நான் ஓரத்தில் போய் இருந்து கொள்வேன். வாஸ் வண்டியில் இருப்பதில் எனக்கு நல்ல குஷி. ‘வாவன்டா மனை’ கிட்ட கூப்பிடுவார். சுருட்டு நாத்தம். மூச்சைப் பிடித்து ஒரு தம் இழுத்து விட்டு தூர வீசுவார். அவர் விறகொடிக்க, நான் காட்டுக்குள் அலைந்து விளாம்பழும் பொறுக்குவேன். சமயத்தில் நாவல் பழழும் சொரிந்திருக்கும், வண்டியின் கீழ்த் தொங்கும் குட்டிச்சாக்கில் பொறுக்கிப் போட்டுக் கொள்வேன். மூத்தம்மா நாவல் பழங்களை உப்பு நீரால் கழுவித் தருவா, ருசியாய் இருக்கும்.

மூத்த வாப்பாவிடம் ஒரு வட்டுவம் இருக்கும். மேல்வாய் சுருங்கி இருபக்கமும் நாடாவை இழுக்க அகன்று கொள்ளுமாற் போல் அதை வைத்திருந்தார். அதற்குள், வெற்றிலை போடும் சாதனங்களை அதக்கி சதா தோளில் தொங்கப் போட்டிருப்பார். றகுமா மாமியின் பாணிச்சாவல் கூவிற்று. இது இப்படித்தான் நேரந்தெரியாமல் கூவிக் கொண்டிருக்கும். மூத்தம்மா கதை சொல்லாததால் எனக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. எனது தலையைத் தடவிக் கொண்டும், நிலாவை வெறித்துக் கொண்டும் ஏதோ யோசனையில் இருந்தா. நானும் நிலாவை உற்றுப் பார்த்தேன். மூத்தம்மாவைப் போல ஒரு மனுஷி அதற்குள் சுருண்டு படுப்பதைப் போல் இருந்தது. மூத்த வாப்பாவின் இருமல் சத்தமும் பலமாய்க் கேட்டது.

அவரும் படுக்கவில்லை போலும், சற்றைக்கெல்லாம் எழுந்து கொல்லைப்புறம் போவதும் தெரிந்தது. மாட்டுக் கொட்டிலுக்கு புகைழுட்டி விட்டு, மறுபடியும் வண்டியில் ஏறி படுத்துக் கொண்டார். சுருட்டு வாசம் காற்றில் மிதந்து வந்து வயிற்றைக் குமட்டியது.

“கத சொல்லன்கா” சின்னுங்கினேன். “இப்ப எலாமனை. நேரம் பெய்ட்டு, நாள் ராவக்கி சொல்ரன் வா படுப்பம்” தங்கச்சியை அள்ளி தோளில் போட்டா. நான் பாயை உதறி எடுத்துக்கொண்டேன். சாக்குக் கட்டிலை விரித்து என்னை படுக்க வைத்து போர்த்திவிட்டா. சற்றுத் தள்ளி தங்கச்சியுடன் தரையில் படுத்துக் கொண்டா.

கால்மாட்டில் உம்மா வந்து நின்றா. புகைச் சுருளாய் நெளிந்து நெளிந்து வந்தா. கைகளை அசைத்து என்னை அழைத்தா. மாதுளம் சளையாய் பற்கள் பள்ளிட சிரித்தா. என்னைத் தூக்க கைகளை விரித்து அருகே வந்தா. “மூத்தம் மோய் நானும் கீழே படுக்கிறேன்” வியர்த்துக் கொட்டியது. மூத்தம்மாவை இறுக்கிக்கொண்டு அயர்ந்து போனேன். என் கனவு நிறைய உம்மா வந்தா. கூப்பிட்டா. கட்டியணைத்து கொஞ்சினா. விடிய விடிய இப்படித்தான்.

முத்தம்மா செவத்தாள் பசவில் பால் கறப்பதைப் பார்ப்பதற்கென்றே அதிகாலையில் விழித்துக் கொண்டேன். தொடையைத் தட்டி கால்களை அகல நட்டு வைப்பா.

செவத்தாள் அசையாமல் நிற்கும், முலைகளைக் கழுவி விடுவா. முழங்கால்களிடையே வாளியை இடுக்கிக் கொண்டு, ஒவ்வோர் காம்பாய் மேலிருந்து கீழ் நோக்கி நசுக்கி விடுவா. சரசரென விழும் பால். முறுகக்காய்ச்சி, பெரிய கிளாசில் ஊற்றி, எனக்கும் தங்கச்சிக்கும் குடிக்கத் தருவா. சுவையாய் இருக்கும்.

இன்றைக்கென்னவோ செவத்தாள் பால் கறக்க விடவில்லை. பின்னங்கால்களை உதைத்துக் கொண்டு, தலையைச் சிலுப்பி முத்தம்மாவைப் பார்த்து சீறிச் சீறி பிரு பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இந்த முத்தம்மாவை நினைக்கையில் நெஞ்சில் உவகை நிறையும். சுருக்கம் விழுந்தாலும் என்ன மிடுக்காய் நடக்குறா.

பால் கறப்பதிலிருந்து மாட்டுக்குத் தீனி போடுவது வரை ஒரு மிருக வைத்தியரைப் போல் என்ன நேர்த்தியா செய்கிறா. அரிசியிடத்து மாவாக்கி, ரொட்டியோ, பிட்டோ உண்ணத் தருகிறா. பனை மரத்தின் ஒலை சீவி, பெட்டியோ தட்டோ செய்துவிடுகிறா.

இத்தனைக்கும் ஒரு நோய் வந்தா படுக்கையில் கிடந்து அழுந்தவுமாட்டா. ஆஸ்பத்திரி என்று அலையமாட்டா. ஆடாதோடையும் கொத்தமல்லியும் அவித்துக் குடித்து எழுந்து நடக்குறா. அக்கம்பக்கம் யாருக்கு நோய் பிடித்தாலும் கூப்பிடாத வைத்தியராய் ஓடிப்போய் மருத்துவம் செய்வா. ஊரில் எது நடந்தாலும் முத்தம்மாதான் வேண்டும். “கைராசிக்காரி நீங்கள்தான் மாமி, என்ற தலப் புள்ளை ஏந்தனும்” நேற்றும் அவ்வா ராத்தா வீங்கிய வயிற்றுடன் வந்து முத்தம்மாவிடம் சொல்லி விட்டுப் போனா.

இந்த கிராமத்தின் முடிகூடா குட்டி ராணியாய், பொது மனுஷியாய் முத்தம்மா தான் இருந்தா. அனுபவம் பழுத்து அவவிடம் அறிவு தேஜஸ், சட்டெனத் தெரியும். நானும் முத்த வாப்பாவும் காட்டிற்குப் போய் ஆமணக்குக் கொட்டை பொறுக்கிக் கொடுப்போம். அதை இடித்து உருக்கி உளுவரிசியும் நன்னாரி வேரும் நறுக்கிப்போட்டு, எண்ணெயாய்க் காய்ச்சி தலைக்குப் பூசுவா. அவவின் கருகருவென்ற தலைமுடிக்கு இது தான் பஸ்பம். எனக்கும் அதைத்தான் அப்பிடுவா. முத்த வாப்பா எண்ணெய் போட மாட்டார். “அங்கப்பாரு மனை உன்ட முத்த வாப்பா தலய, சூப்பின பனங்கொட்ட மாதிரி” என கிழவனை சீண்டி கொடுப்பினுள் சிரித்துக் கொள்வா.

முத்தம்மாவுக்கு பிள்ளை என்று உம்மா மட்டும் தான். அதுவும் பல நேத்திக்கடன் கொடுத்து பிறந்தது என பழைய நினைவில் தோய்ந்து இருப்பா. முத்தம்மாவின் காதில் பெரிய தோடுகள் மேலிருந்து கீழாக நேர்வரிசையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். கேட்டா அது ‘அல்லுக்குத்து’ என்பா. கழுத்தில் கருக மணிமாலை சதா மின்னிக் கொண்டிருக்கும். கையில் அகல செம்புக் காப்புகளென அமர்க்களமாய் பார்க்க அம்சமாய் இருப்பா.

புராண காலத்து அரசிகள் பற்றியும், ராஜ வம்சத்து மாதர்கள் பற்றியும் பள்ளிக்கூடத்தில் கதை சொல்லும் போதெல்லாம் எனக்கு மூத்தம்மாவின் நினைவு பளிச்செனத் தோன்றும். இவவும், ஓர் அரசியாய்க் கற்பனை செய்துகொள்வேன்.

நானும் மூத்தம்மாவைப் போல் சுயமாய் ஓர் இளவரசனாய் இயங்க விழைந்தேன். உன்னிப்பாக அவவைப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். எந்தக் காரிருளையும் கிழித்துக் கொண்டு குடுகுடுவென நடக்கும் மனோதையியம் அவவுக்கு. நானும் அப்படி நடந்து பார்த்தேன். இரத்தம் உறைந்து போய்க் கால்கள் மரத்துவிடவில்லை.

பயம் என்னைப் பீடிக்கவில்லை. மஞ்சோனா மரத்தின் கீழ்த் தனியே இருக்கப் பழகினேன். கருமேகத்தைப் பார்த்து கரும்பூதமாய் உள்ளுக்குள் ஒடத் தோன்றுவதில்லை. மூத்திரம் முடுத்தால் மூத்தம்மாவை எழுப்பிக்கொண்டு சினாங்குவதில்லை. இந்த ராஜ்யத்தின் அரசியைப் போல், நானுமொரு இளவரசனானேன்.

மூத்தம்மா என்ற மகாராணியின் கீழ் இருப்பதில் என்றுமில்லாத கர்வம் சரந்தது. எனது சிரசில் சௌந்தர்ய கிரீடம் சூடியதான் மிதப்பு. விலாவிரண்டிலும் சிறுகுள் முளைத்து காற்றினிலை எம்பத் தொடங்கி விட்டேன். என் மிதமிஞ்சிய ‘பயந்தாங்கொள்ளி’ பட்டத்தை நான் ஏரித்தாயிற்று. நெஞ்சினுள் கலர் கலராய் வண்ணப் பூக்கள் காடாய் அடர்ந்தன.

ஓருநாள் பாடசாலை விட்டு வந்து கொண்டிருந்தேன். மூத்தம்மா காலையில் தேய்த்து விட்ட எண்ணைய் வெயிலுக்கு உருகி, முகத்தில் வழிய ஆரம்பித்தது. படலையைத் திறந்தேன். எதிரே மூத்தம்மா தெரிந்தா. தங்கச்சியை மடியில் வைத்து சோறு தீத்திக் கொண்டிருந்தா. அவவின் முகம் வாடிப் போய் இருந்தது. எனக்கும் சோறு போட்டுத் தந்தா. என்றுமில்லாதவாறு மஞ்சோனா மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து கொண்டா.

“என்கா ஒரு மாதிரியாய் இருக்காய்?” “காய்ச்சல் மனை நீ கடக்கி ஒடிப்போய் ஊறல் பக்கட் வாங்கி வா” சேலை முடிச்சை அவிழ்த்து காசை நீட்டினா. ஊறல் குடித்துவிட்டு இழுத்துப் போர்த்தி படுத்துக்கொண்டா. இளவரசனான நான் உடைந்து போனேன். இன்றுதான் நோயென்று பாயில் சுருண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன்.

இனந்தெரியாத அச்சம் என்னைக் கவ்விக் கொண்டது. மூத்த வாப்பா குளிர் காய தீ மூட்டினார். என் வெள்ளை கொக்கு வெடவெடுத்தது. சந்தனம் அரைத்து உச்சந்தலையில் பூசினார். அன்னாவி மாமா வந்து ஒதிப்பார்த்தார். ஒரு ரூபாய் குற்றியை வெள்ளைத் துணியில் சுற்றிக் கட்டி, உச்சவட கல்லு அவுலியாவுக்கு நேர்ந்துவைத்தார்.

நான் அவ்வண்டையில் பிசுகாமல் நின்றிருந்தேன். தங்கச்சி தன் பிஞ்சு விரலால் மூத்தம்மாவின் நெற்றியில் வருடியது. தங்கச்சியை வாரிக் கொண்டா. அவட கண்கள் இரண்டும் ததும்பிப் பீற்ன. மறுநாள் வழக்கம் போல் எழும்பி என்னை பள்ளிக்கூடத் திற்கு அனுப்பினா. என்றுமில்லாதவாறு கட்டிப்பிடித்துக் கொஞ்சினா.

“மனை கவனமாய்ப் போய்ட்டுவா” நெருப்புத்தனல் மாதிரி சுட்டது மூத்தம்மாவின் கை.

இடைவேளை, யாசீன் பாவாட தோட்டத்தில் நண்பர்களுடன் இருந்தேன். “டேய் காசீம் உன்ற மூத்த வாப்பா வந்திருக்கிறார். கெதியா வா” பொறுக்கிய முந்திரிப் பழங்களை அஹமதிடம் கொடுத்துவிட்டு ஓடினேன். மூத்த வாப்பா ‘கெஞ்டி’னடியில் தளர்ந்து போய் நிற்பது தெரிந்தது. “புத்தகத்தை எடுத்துட்டு ஓட்ட வா மனை” “பள்ளிக்கூடம் உடலியே” என்றேன். “நான் பெரிய சேருகிட்ட சொல்லிவிட்டன், நீ வா மனை கெதியா போகணும்” அவரைப் பின் தொடர்ந்தேன்.

வீட்டை நெருங்க நெருங்க, வாசலில் சனங்கள் நிறைந்திருப்பது தெரிந்தது. இன்னுமின்னும் வருவதும் போவதுமாய் பரபரத்தனர். மூத்தம்மாவுக்கு மறுகாவும் காய்ச்சல் உரம்போல. முந்திரிக்கசறு வெள்ளைச் சேர்ட்டில் ‘மறு’ போட்டிருந்தது. மனுஷி கண்டா ஏசவா. புத்தகத்தால் அதை மறைத்துகொண்டே, குடிசைக்குள் நுழைந்தேன். றகுமா மாமி ஓடிவந்து புத்தகங்களை வாங்கிக் கொண்டா. தங்கச்சி விரல் குப்பிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தது.

றகுமா மாமி என் கையைப் பிடித்து “வா மகன் மூத்தம்மாவ பார்த்துட்டு வருவம்” உள்ளே இழுத்துப் போனா, குப்பென்றிடத்தது சாம்புராணிப்புகை. என் வெள்ளைக் கொக்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஓடிப்போய் அவவின் கால்களை கட்டிக் கொண்டேன். “இஞ்சால வா மகன் மையத்த தூக்கப் போறாக”. என்னை இழுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தா றகுமா மாமி. மூத்தம்மா மெளத்தாகவில்லை. முடிமுக்காடிட்டு மூத்த வாப்பாவின் கூட்டுக் கரத்தையுள்ளிருந்து போவதாய்ப் பட்டது.

சந்தாக்கின் பின்னால் ஓடிச் சென்றேன். ‘மனை நீ வெயிலுக்க வராம தங்கச்சிய பார்த்துக்க’ மஞ்சோனா மரத்தடியில் சுருக்கென்று நின்று கொண்டேன். நெஞ்சு வலித்தது. இளவரசனான நான் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகின்றேன், என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காமல் மூத்தம்மா போய்க் கொண்டிருந்தா!!!

ஒட்டமாவடி அறபாத்.

‘நினைந்தமுதல்’ எனும் தொகுப்பிலிருந்து.

◆ அரும்பதங்கள்

1. ஆலிங்கனம் - தழுவுதல்
2. துல்லியம் - தெளிவு
3. சௌந்தர்யம் - அழகு
4. தேஜஸ் - ஒளி
5. மிகுக்கு - வலிமை
6. பஸ்பம் - இரகசியம், பொடி
7. ஊறல் - ஒருவகை மருந்து
8. கிர்டம் - முடி
9. பிச்காமல் - தவறாமல்
10. படிக்கம் - வெற்றிலையை உமிழும் பாத்திரம்
11. அல்லுக்குத்து - பழங்காலப் பெண்கள் அணியும் காதனி
12. போடியார் - நிலவுடைமையாளர்

பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

1. தனகி - சீண்டி (சீண்டுதல்)
2. சிலமன் - அறிகுறி, நடமாட்டம்
3. பரத்திக்கிடந்த - பரவிக்கிடந்த
4. கற்பனித்து - கற்பனை செய்து
5. எம்ப - பறக்க
6. தீத்துதல் - ஊட்டுதல்
7. கடக்கி - கடைக்கு
8. கெதியா - விரைவாக
9. கெண்டின் - சிற்றுண்டிச்சாலை (பிறமொழி)
10. ஓட்ட - வீட்டிற்கு
11. மறுகாவும் - திரும்பவும்
12. தலப்புள்ள - மூத்த பிள்ளை
13. எத்தின மணிக்கா - எத்தனை மணி
14. பக்குல் - ஆந்தை

உறவுச் சொற்கள்

1. முத்த வாப்பா - பாட்டன்
2. ராத்தா - அக்கா
3. முத்தம்மா - பாட்டி

அரடு மொழி

1. மையத்து - பிரேதம்
2. மெளத்து - மரணம்
3. சந்தூக்கு - பிரேதம் கொண்டுசெல்லும் பெட்டி

வினாக்கள்

1. இச்சிறுக்கதையூடாக ஆசிரியர் கூற விழைவது யாது?
2. மூத்தம்மாவின் தோற்றப் பொலிவை பேரன் எவ்வாறு விபரிக்கின்றான்?
3. மூத்தம்மா செய்யும் தினசரி வேலைகளைப் பட்டியற் படுத்துக.
4. இக்கதையில் வரும் கிராமியப் பழக்கவழக்கங்களுள் பத்தினைக் குறிப்பிடுக?
5. இக்கதையில் வரும் முக்கிய கதாபாத்திரங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் குணவியல்புகளை விளக்குக.
6. மூத்தம்மா சிறுக்கதையில் இடம்பெறும் இயற்கை வர்ணனைகளை விளக்குக.

செயற்பாடு

1. இக்கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் பேசும் பேச்சினைக் கிராமிய மணத்தோடு நடித்துக் காட்டும்படி மாணவர்களை வழிப்படுத்துக.
2. இச்சிறுக்கதையைப் பாத்திரமேற்று நடிக்குக.

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை (1914 - 1984)

மலையகத்தின் வட்டகொடை - பூண்டுலோயாப் பகுதியில் உள்ள மடக்கும்புர மேற்பிரிவைச் சேர்ந்த ஸி.வி., கல்லூரி ஆசிரியர், தொழிற் சங்கவாதி, அரசியல்வாதி, எழுத்தாளர், கவிஞர், பத்திரிகையாளர் என்ற ஆளுமைகளைக் கொண்டவர். இவரது நூல்களுள் இனிப்பட மாட்டேன், வீடற்றவன் முதலான நாவல்களும், தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்ற நெடுங் கவிதையும், விஸ்மாஜனி என்ற பாநாடகமும், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்ற விவரணக் கட்டுரை முயற்சியும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவரது பெரும்பாலான படைப்புகள் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டவைகளாகும்.

01. தேயிலைத் தோட்டத்திலே

புழுதிப் படுக்கையில்
 புதைந்த எம் மக்களைப்
 போற்றும் இரங்கற்
 புகழ் மொழி இல்லை;
 பழுதிலா அவர்க் கோர்
 கல்லறை இல்லை
 பரிந்தவர் நினைவுநாள்
 பகருவார் இல்லை



ஊனையும் உடலையும்
 ஊட்டி இம் மண்ணை
 உயிர்த்த வர்க்கு இங்கே
 உளங்கசிந் தன்பும்
 பூணுவாரில்லை - அப்
 புதைமேட்டிலோர் - கானகப்
 பூவைப் பறித்துப்
 போடுவாரில்லையே.

ஆழப் புதைந்த
 தேயிலைச் செடியின்
 அடியிற் புதைந்த
 அப்பனின் சிதைமேல்
 ஏழை மகனும்
 ஏறி மிதித்து
 இங்கெவர் வாழவோ
 தன்னுயிர் தருவன்.

என்னே மனிதர்
 இவரே இறந்தார்க்கு
 இங்கோர் கல்லறை
 எடுத்திலர்! வெட்கம்.
 தன்னை மறைக்கத்
 தானோ அவ்விறைவனும்
 தளிர் பகும் புல்லால்
 தரை மறைத்தனனோ!

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை.

மூல நூல் - In the Tea Garden என்ற ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் நூலைத்தழுவித் தமிழில் : சுக்தி . அ. பாலஜயா

◆ அரும்பதங்கள்

- | | |
|-----------|------------------|
| பரிந்தவர் | - இறந்தவர் |
| பகருவார் | - கூறுவார் |
| பூணுவார் | - அன்பு கொள்பவர் |
| கானகப் பூ | - காட்டுப் பூ |

அகலங்கன் (1954)

நா. தர்மராஜா எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் வவுனியா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பம்பைமடு என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1970 களிலிருந்து எழுதத் தொடங்கியவர். கவிதை, நாடகம், சிறுவர் பாடல், கட்டுரைகள் உள்ளடங்கலாக முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

02. குழந்தையேன எனது மனம் குதூகலிக்கும்

மாமாரத்தின் கிளைகளிலே மந்தியினந் தாவி
மாங்கனிகள் பறித்துண்டு மகிழ்ந்துவிளை யாடும்
பூமரத்தின் இலைகளிலே வண்டினங்கள் மோதிப்
புதுமலர்கள் கோதிநறு மதுவருந்தி யாடும்
பாமரத்தின் பாட்டிசைத்துப் பசங்குயில்கள் கூவிப்
பசங்கிளிகள் புளகமுறப் பருவஜிரை தேடும்
சாமரத்தின் ஓப்பாகச் சிறகடித்துக் கூடிச்
சதுராடும் மயில்களைனக் கவிபாட வைக்கும்

தென்றலிலே அசைந்தாடும் செந்தெநல்வயற் கதிர்கள்
தேனருவி எனவழியும் ஏருழவன் வியர்வை
குன்றெனவே நிமிர்ந்தோங்கிக் குதூகலிக்கும் தோள்கள்
குணக்குன்றாய் உழைத்துண்ணும் குலவிளக்காம் மனிதன்
முன்றலிலே மண்ணைளந்து முழங்காலில் தவழ்ந்து
முத்துதிர நகைசெய்யும் சொத்தாகும் மழலை
கன்றினது உடல்நக்கிக் கணைக்கின்ற பசுக்கள்
கரைந்தழைத்து இரையுண்ணும் காக்கைகளின் கூட்டம்

பனிக்கூட்டம் விரட்டிவரும் பகலவனின் வீரம்
பசிக்கூட்டம் விரட்டிவரும் பண்புமிகு ஈரம்
கனிக்கூட்டம் அசைந்தாடும் கனிமாரத்தின் சோலை
கருமுகில்கள் தவழவரும் கார்கால மாலை
தனித்துநின்றும் சத்தியத்தால் தலைநிமிரும் மனிதன்
தற்பெருமை கொள்ளாது தலைதாழும் அறிஞுன்
இனித்தாலும் கசந்தாலும் இன்முகத்தைக் காட்டும்
இல்லாளின் இயற்கையெழில் என்மனதை வெல்லும்

குஞ்சிருக்கும் கூட்டினுக்கு இரையெடுத்துச் சென்று
குனிந்தலகால் இரையுட்டும் குருவிகளின் பாசம்
நெஞ்சகத்தை நிறைத்திருக்கும் நிர்மலமாம் வானில்

நிறைமதிதன் துணைவியர்கள் சூழவரும் கோலம்
 பஞ்செனவே திரண்டமுகில் பரவுகின்ற வானில்
 பரிதியொளி வீசியெழும் பரவசமாம் ஜாலம்
 கொஞ்சிமகிழ்ந் தோடிவிளை யாடிவரும் அணில்கள்
 கூரைகளில் கூடுகட்டல் கோடியழ கன்றோ

ஒடுகின்ற நீரையெதிர்த் தோடுகின்ற மீன்கள்
 ஊருகின்ற சிற்றெறும்பின் ஒழுங்குமுறை வாழ்க்கை
 ஆடுகின்ற பூமரங்கள் அசைகின்ற இலைகள்
 அதிகாலை எழுந்துஇரை தேடவரும் பறவை
 மூடுகின்ற இமைக்கடங்கா முழுநிலவு விழிகள்
 முந்தானைச் சேலைகட்டும் செந்தாழம் பூக்கள்
 கூடுகின்ற இயற்கையெழில் குதூகலத்தைத் தருமே
 குழந்தையென எனதுமனம் குதித்தாடும் தினமே

குதித்தோடி வரும்அருவிக் குளிர்நீரின் சுகமும்
 குலைவாழை தலைசாய்த்து குளிந்திருக்கும் அழகும்
 சிலிர்த்துடவின் நீரகற்றும் சிறுபறவைச் செயலும்
 சிரித்துவிளை யாடிமகிழ் சிறுமழலைத் தமிழும்
 செழித்தோங்கி வளர்ந்திருக்கும் செந்நெல்வயல் நிலமும்
 செவ்வாம்பல் மலருடுத்த சிற்றமுதக் குளமும்
 களித்துமனம் மகிழ்வைக்கும் கவலைதனைப்போக்கும்
 கண்ணிறைத்து என்மனதைக் கவிபாட வைக்கும்

கவிஞர் அகளங்கன்.

◆ அரும்பதங்கள்

சாமரம் - சாமரை
 ஸர் - இரக்கம்

(சோலைக்கிளி (1957) (உதுமாலெவ்வை முஹம்மது அதீக்)

உதுமாலெவ்வை முஹம்மது அதீக் எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட இவர் கல்முனையைச் சேர்ந்தவர். எண்பதுகளில் உருவான கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர். வாளெனாலி நாடகம், பத்தி எழுத்து, சொற் சித்திரம் முதலிய துறைகளிலும் ஈடுபட்டுப் பாராட்டு பெற்றுள்ளார். பத்தி எழுத்து நூலுட்பட பத்து கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

03. சீறி ஓடாத வருங்கால மனித நதி

அந்த எழுதத் தெரியாத பையன்
இன்று என்னெனச் சந்தித்தான்
பெரிய பரிதாபத்தின் முழு மொத்த வடிவமாய்
என் முன்னே நின்றான்

மீசைக்கு விதைதூவி இளமை மழை பெய்ய
பயிர் முளைத்த பருவம்
எதோ அலுவலுக்கு வந்திருந்தான்
கையொப்பம் இடு என்றேன்
இடது கையின் பெரு விரலை ஊன்றி
வெட்கிச் சிரித்தான்
அது ஒரு செத்த சிரிப்பு

என் இதயம் கழன்று
அவன் இட்ட
ஓப்பத்தின் மேல் விழுந்து
கத்தியது
பின் கருகிப் பற்றியது

அவன் காதல் உணர்வுகளை என்னென்று ஒருத்திக்கு
எழுதுவான் வருங்காலம்
அழகு முகம்
கீழுதடு இரத்தச் சிவப்பு
பெண் விழுவாள் இவற்றில் மயங்கி
காகம்போல் அவன் விழுந்தவளின் வேலி ஓரமெல்லாம்

கரைந்து திரிவானோ
எழுத வருகின்ற உணர்ச்சிகளை
ஒலியாக்கி. வந்திருக்கக்கூடாது
அவன் இன்று அலுவலுக்கு
எனக்கு
நிறைய வேலைகள் இருக்கின்ற தினம் இன்று
இனியென்ன
நானில்லை
அந்த எழுதத் தெரியாத வருங்கால மனித நதி
போனாலும் நான்

இருந்தபடி கதிரையிலே
 உலகப் பாடசாலை அனைத்தையுமே நினைத்துவிட்டு
 எண்ணுகிறேன்
 அந்த நதி வரும் நாளில்
 சீறி ஒலியெழுப்பி ஓடாது
 உறையும் சிறு துளியாய்.

கவிஞர் சோலைக்கிளி.

வினாக்கள்

தேயிலைத் தோட்டத்திலே

- ‘பழுதிலா’, ‘இங்கவர்’ ஆகிய சொற்களைப் பிரித்தெழுதுக.
- இக்கவிதையில் உமக்குப் பிடித்த பகுதியைக் குறிப்பிட்டு அதற்கான காரணங்களைத் தருக.
- கவிதையை வாசித்தபோது உமது மனதில் தோன்றிய உணர்வுகளை எழுதுக.

குழந்தையென எனது மனம் குதூகவிக்கும்

- இக்கவிதையூடாக கவிஞர் கூற விழைவது யாது?
- எதுகை, மோனைக்கான உதாரணங்களை பாடல்களில் இருந்து தருக.
- கவிஞரின் மனதை குதூகலங் கொள்ள வைக்கும் நிகழ்வுகள் எவை?
- இப்பாடல்களில் காணப்படும் அணிகளை விளக்குக.

சீறி ஓடாத வருங்கால மனித நதி

- சீறி ஓடாத வருங்கால மனித நதி என்ற கவிதையில் ஆசிரியர் கூற விளைந்த முக்கிய விடயம் எது?
- எழுதத் தெரியாதவனின் வனப்பை இக்கவிதையில் ஆசிரியர் எவ்விதம் காட்டுகிறார்?
- அது ஒரு செத்த சிரிப்பு என்ற அடியினாடாக நீர் விளங்கிக்கொள்வது யாது?
- பையனைப் பற்றிய கவிஞரின் கவலை எவ்விதம் வெளிப்படுகிறது?
- பையனின் இந்நிலைக்குக் காரணமாக கவிஞர் எதைச் சாடுகிறார்?
- இக்கவிதையில் பயன்படுத்தப்பட்ட உருவக அணிகளை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.

இன்குலாப் (1944)

இவரது இயற்பெயர் சாகுல் அமீது என்பதாகும். இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கீழக்கரையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கல்லூரி ஆசிரியர், பேராசிரியர், கவிஞர், கட்டுரையாளர், சிறுக்கை எழுத்தாளர் என அறியப்படுகின்றார். நவீன நோக்குடைய நாடகங்களினுடாக அண்மைக் காலமாக புகழ் பெற்று வருகின்றார்.

பாடியவர் - பாரி மகளிர்

திணை - பொதுவியல்

துறை - கையறுநிலை (நாட்டையும் தந்தையையும் இழந்த நிலையில் பெரிதும் கலங்கிப் பாடியது).

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னர்களில் ஒருவன் பாரி. மலைநாட்டுப் பகுதியை ஆண்ட மன்னன். சிறந்த கொடை வள்ளல். இவனுடைய மக்கள்தான் அங்கவை, சங்கவை. பாரி மன்னன் இறந்த பின்னர் பாடிய பாடல்தான் அற்றைத்திங்கள். இது புறநானாற்றில் இடம்பெறுகிறது. இப்பாடலை வைத்து உருவாக்கப்பட்டதே இந்நாடகம்.

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர்
கொள்ளார். இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்
வென்று எறி முரசின் வேந்தர் எம் குன்றும்
கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே!

கருத்து - அந்த மாதம் அந்த வெண்ணிலவில் தந்தை இருந்தார். குன்றும் இருந்தது. இந்த மாதம் இந்த வெண்ணிலவில் வெற்றி முரசு வேந்தர்கள் குன்றும் கொண்டனர். எங்கள் தந்தையும் இல்லையே.

(அங்கவை மலையடிவாரத்தைப் பார்த்தபடி
பிறகு முழுநிலவையும் பார்த்துப் பெருமுச்சு விடுகிறாள்.
இல்லத்துக்குள்ளே எதையோ உருட்டும் ஒசை)

அங்கவை :-

தந்தை கட்டிய கூடு... புறாக் குஞ்சுகளைப் போல வளர்த்தார்..
அம்மாவின் முகம் நினைவில் இல்லை.. நிலாவைத்தான் காட்டினார்.

(தொலைவில் தாலாட்டுப் பாடல் ஒலிக்கின்றது)

ஆராரோ ஆரிரரோ

ஆராரோ ஆரிரரோ ஊர் உறங்கும், பூவுறங்கும், உச்சிமலை நிலா உறங்கும்

அங்கவை :-

சங்கவை உள்ளே என்ன செய்கிறாய்? (தாலாட்டு தொடர்கின்றது)

அரளிப் பூத் தண்டாலே
அத்தை அடிச்ச கதை
மல்லிகைப்பூச் செண்டாலே
மாமன் அடிச்ச கதை
நேற்றசைந்த தொட்டிலிலே
நெஞ்சுருக்க கேட்டிருந்தோம்
காற்றெல்லாம் தேனிமூக்க
மலைமடியில் கண் வளர்த்தோம்

சங்கவை :-

(இரு மரப்பாச்சிகளோடும் உலர்ந்து போன குறிஞ்சிப் பூக்களின் மாலையோடும் வருகிறாள்)

இதோ நாம் விளையாடிய மரப்பாச்சிகள்... நாம் பல்லாலே கடிச்ச தடயங்கள் கூட இருக்கு.
(தாலாட்டு தொடர்கிறது)

அழகான நடை வண்டி
அசைந்தாடும் கிலுகிலுப்பை
பழக ஒரு மரப்பாச்சி
பாவையரே யார் பறிச்சா?

இது நினைவில்லையா? நம் மலைக் குறத்திகள் நமக்குத் தொடுத்துத் தந்த குறிஞ்சி மலர்களின் மாலை...
பூவாடிடுச்சு.. ஆனா மனம் போகலை

(தாலாட்டு தொடர்கிறது)

அரளிப்பூந் தண்டெடுக்கப் போன அத்தை திரும்பலியே

மல்லிகைப் பூச்செண்டு கட்டப்போன மாமன்
மீளையே...

தாலாட்டில் அசைந்திருந்த
தொட்டில் வரை ரத்த வெள்ளம்
பால் வார்த்த நிலா முகத்தில்
பற்றிவிட்ட தீப்பந்தம்

ஏலம்பு வாய் பொசங்க
ஏரியுறது தீக்கொழுந்து
காலப் புனல் கனக்கும்
கண்ணீரையும் சுமந்து

ஆராரோ ஆரிரரோ ஆராரோ ஆரிரரோ

அங்கவை :-

தந்தையில்லை.. தந்தையின் தேரில்லை.. பறம்பு மலையை,
பறம்பு மலையில் பால் வார்க்கும் நிலவை.. சங்கவை எப்படி
எடுத்துச் செல்வது?

சங்கவை :-

பறம்புமலை மக்களின் அன்பை எப்படி விட்டுச் செல்வது?
குறவர்கள்.. கானவர்கள்.. எயினர்கள்.. தந்தையின் பிரிவில்
விதிர்த்துப் போய்விட்டார்கள்.

அங்கவை :-

முற்றுகை நடந்தபோது இந்தப் பெண்கள் மலை முகட்டிலிருந்து
பகைவர்களுடைய குதிரைகளை விளையாட்டாக எண்ணிக்
கொண்டிருப்பாங்க...

சங்கவை :-

அவ்வளவு நம்பிக்கை.. தங்கள் பாரியும்.. பறம்பும் வீழாது
என்று.. கொஞ்சமும் அஞ்சாமல்...

அங்கவை :-

இப்போ பகல் பொழுதுகளில் ஈத்திலைக் குப்பை மேட்டில்
ஏற்றின்று.. உமணர்கள் ஓட்டுகிற உப்பு வண்டியை
எண்ணுறாங்க.

சங்கவை :-

வரகும் என்றாம் முளைச்சு முதிர்ந்து கிடக்கிற இந்தப்
புன்செய்களை விட்டுட்டுப்போக வேண்டியதுதான். நிலத்தில்
புதைக்கப்பட்டு வெளியே எடுத்த கள்ளை ஒவ்வொரு
குடிசையாய்ப் பகிர்வார்களே.. கள் மணக்கும் இந்தக் குடிசை
களை விட்டுட்டுப் போக வேண்டியது தான்..

(பெருமுச்ச) (கபிலர் வருகிறார்.. மகளிர் இருவரது
தோள்களிலும் கைவைத்து)

கபிலர் :-

ஆம்.. புறப்பட வேண்டியதுதான்... (அருவியின் ஆர்ப்பரிப்பு, பறவைகளின் பேச்சொலி, இலைகளின் சலசலப்பு... இவற்றைக் காது கொடுத்துக் கேட்கிறார்) இப்போ.. இந்த மலையைப் பிரிவது மலையைவிடக் கூடுதலாகக் கனக்கிறதே. ஆனால் என் அருமைச் செல்வங்களே.. புறப்பட வேண்டியதுதான்.. பறம்பு மலையின் இனிய சுனைநீரில் ஒரு முடக்குக் குடியுங்கள். கடைசியாக முடிந்த மட்டுக்கும் இந்த மலைப் பூக்களின் மணத்தை இழுத்து மூச்சடக்கிக்கொள்ளுங்கள். கடந்து செல்கையில் காற்று வீசும். ஆனால் இந்த மலைப்பூக்களின் மணம்.. பறவைகளின் ஒலி ஓயாது. பாரி இருந்தால் பேச்க் கொடுப்பார்.. புறப்படுகிறோம் பறம்பே.. மதுவிலும் புலாலிலும் களித்திருந்த நட்பு நம்முடையது. அருவியில் முகம் காட்டும் உன் அழகிய காட்சிகள்.. நீர்வாரும் கண்களின் ஈரத்தில் நிற்கும். பறம்பு மலையே நீ வாழுக. (கபிலர் முன் நடக்கப் பாரி மகளிர் தலை குனிந்தவர்களாகப் பின் தொடர்கின்றனர் ... தாலாட்டு ஒலிக்கிறது)

தொ.சொ.கோ :-

பாரி மகளிர் பறம்பு மலையிலிருந்து இப்படித்தான்.. பிடுங்கி ஏறியப்பட்டார்கள்.

விறலி 1 :-

வம்ப வேந்தர்களின் வன்முறை அவர்களைத் துரத்தியது.

கோடி 1 :-

எல்லாக் காலங்களிலும் இதுதான் மண்ணின் மக்கள் புலம்பெயரும் வரலாறு

கோடி 2 :-

மலைவாசிகள் இன்றளவும் இப்படித்தான் வேறுன்றும் உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டு...

விறலி 2 :-

பறம்பை விட்டுச் சென்ற பின் ஏதோ ஒரு நாளில் பாரி மகளிர் தாம் பிறந்து விளையாடிய பறம்பு மலையை நினைத்தனர். நினைத்த நாளும் ஒரு நிலவு நாளாக இருக்கலாம். தந்தையுடன் பறம்பு மலையில் எத்தனை நிலவு நாட்களில் இருந்து களித்தனர். பாரி தான் வேட்டையாடிய கதையைச் சொல்லியிருக்கலாம். கபிலர் ஒரு குறிஞ்சிப் பாட்டை இசைத்து இருக்கலாம். அந்த நிலா நாளில்...

எந்தை எம்முடன் இருந்தார். எம் குன்றையும் பிறர் கொள்ளவில்லை. இந்த நிலா நாளிலோ இக்குன்றைக் கொண்டோம் என்று வென்ற வேந்தர்களின் முரசொலிக்கிறது. மேலும் இந்தக் கதையைத் தொடர்வதற்கு எந்தை எம்முடன் இல்லையே என்ற கவலை.

இன்குலாப்.

◆ அரும்பதம்

மரப்பாச்சி - பாவைகள் (பொம்மை)

பாரி ஒரு குறுநில மன்னன். அவர் ஆண்ட நாடு பறம்பு மலை. புலவரான கபிலர். அவரது நண்பர். அவரது மக்கள் அங்கவையும் சங்கவையும் ஆவர்.

யுத்தம் காரணமாகத் தந்தையை இழந்த பாரி மக்களை ஒள்ளைவையாரிடம் ஒப்படைக்க கபிலர் அழைத்துச் செல்கின்றார்.

வினாக்கள்

1. இங்கு தரப்பட்ட பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்ற காட்சி எச்சந்தர்ப்பத்துக்கு உரியதாகும்?
2. அங்கவை சங்கவை ஆகியோரின் துயர் எவ்வாறு வெளிக்காட்டப்படுகின்றது?
3. இப்பகுதியில் வரும் தாலாட்டுப் பாடல் போரின் பின்னான பறம்பு நாட்டின் நிலையை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றது?
4. நாட்டை விட்டுப்பிரிய மறுக்கும் அங்கவை சங்கவையின் மனவேதனை எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றது?
5. அற்றைத் திங்கள் என்ற தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு பற்றி கலந்துரையாடுக.
6. பின்வரும் பாத்திரங்களின் இயல்புகளை / மன நிலைகளை விபரிக்குக:
★ அங்கவை ★ சங்கவை ★ கபிலர்

செயற்பாடு

1. இங்கு தரப்பட்ட பகுதியைச் சிறுக்கதையாக வடிவமாற்றம் செய்து எழுதுக.
2. அற்றைத் திங்கள் எனத் தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடலை தேடி, அப்பாடல் எழுந்த சந்தர்ப்பத்தையும் அதன் பொருளை பற்றியும் கலந்துரையாடுக.

வில்லி பாரதம் என்ற நூலை இயற்றியவர் வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார். இந்நால் ஆதி பருவம் தொடக்கம் சௌப்திக பருவம் வரையான 10 பருவங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது. உத்தியோக பருவத்தில் வரும் கிருட்டினன் தூதுச் சருக்கம் பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. பஞ்ச பாண்டவர்களுக்காக கிருட்டினன் கெளரவர்களிடம் தூது செல்லும் சம்பவத்தை இப்பகுதி காட்டுகிறது.

1. செய்வரால் இனம் உகளும் திருநாடு
பெற நினைவோ சென்று மீளப்
பைவராய் அருங் கானில் பயின்று திரிதர
நினைவோ பகைத்த போரில்
உய்வர் ஆர் என விரைவின் உருத்து எழுந்து
பொர் நினைவோ உண்மையாக
ஜவராம் அவனிபர்க்கும் நினைவு ஏது என்று
அருள் புரிந்தான் அமர் கோமான்.

பொருள் - “வயல்களில் வரால் மீன்களின் கூட்டம் உலவும் அழகிய குருநாட்டைச் சமாதானமாகப் பெற்றுக்கொள்ள எண்ணமோ? மீன்கும் போய்த்துன்பம் அடைபவராய் அரிய காட்டில் திரிய எண்ணமோ? பகைமை கொண்டு செய்யும் ‘போரில் நமக்கு எதிரில் பிழைப்பவர் யார்?’ என்று எண்ணி விரைந்து சினம் கொண்டு போர் செய்ய எண்ணமோ? உங்கள் ஜீவருக்கும் உண்மையான எண்ணம் யாது? என்று தேவர்களின் தலைவனான கண்ணன் வினவினான்.

அரும்பதங்கள்

உகளும்	- உலவும்
உருத்து	- சினந்து
பொரல்	- போர் செய்தல்

2. வயிரம் எனும் சூடு நெருப்பை மிக மூட்டி
வளர்க்கின் உயர் வரைக்காடு என்ன
செயிர் அமரில் வெகுனி பொர் சேர இரு
திறத்தேமும் சென்று மாள்வோம்
கயிரவழும் தாமரையும் கமழ்பழனக்
குருநாட்டில் கலந்து வாழ
உயிர் அனையாய் சந்துபட உரைத்தருள் என்றான்
அறத்தின் உருவம் போல்வான்.

பொருள் - அறத்தின் வடிவைப் போன்ற தருமன், “எங்கள் உயிர் போன்றவனே! பகைமையான கொடிய தீயை மிகுதியாக மூட்டி வளர்த்தால் உயர்ந்து வளர்ந்த மூங்கில் காடு தானே அழிந்து போவதைப் போல், கடுமையான போரில் சின்துடன் போர் செய்தால் ஒரு சேரத் துரியோதனாதியரும் நாமும் இறப்போம். அங்ஙனம் நிகழாது ஆம்பல் மலரும், தாமரை மலர்களும் மணம் கமழ்கின்ற வயல்களையுடைய குருநாட்டில் நாங்கள் இரு பக்கத்தவரும் கூடி வாழும்படி சமாதானம் உண்டாக நீ அவர்களிடம் தூது சென்று வருக!” எனக் கண்ணனை நோக்கிச் சொன்னான்.

அரும்பதங்கள்

வரைக்காடு	- மூங்கிற்காடு
செயிர்	- கொடிய, கருமையான
அமர்	- போர்
கயிரவம்	- ஆம்பல்
பழனம்	- வயல்
சந்து	- சமாதானம்

3. அராவுயர் த்தோ னுடன் மறுகுது ஆடிநீர் வென்
 றவந்நாள் அவன்தான் சொன்ன
 விரத மொழி தவிராமல் வெங்கானம்
 போய் மீண்டூர் வெய்யோன் உங்கள்
 குருநிலத்தில் பாதி இனிக் கொடாதிருந்தால்
 ஆங்கு அவனைக் கொன்று போரில்
 இருநிலத்தை ஆள இனித் துணிவதே
 கடன் என்றான் எம்பி ரானே.

பொருள் - “பாம்புக் கொடியையுடைய துரியேதனனுடன் இரண்டாம் முறை சூதாட்டம் ஆடி, நீங்கள் வெற்றி கண்ட அக்காலத்தில், அத்துரியோதனன் கூறியபடி தவறாது கொடிய காட்டில் சென்று திரும்பிவிட்டார். இனிக் கொடிய துரியோதனன் குருநாட்டில் உங்களுக்கு உரிய பாதிப் பங்கைக் கொடுக்காமல் இருந்தால், அவனைப் போரில் கொன்று இரு பக்கத்தவரின் நாட்டையும் சேர்த்து ஆள எண்ணி முடிவு செய்வதே இனி செய்வதற்குரிய கடமையாகும்” என்று நமக் கெலாம் தலைவனான கண்ணன் சொன்னான்.

அரும்பதம்

இருநிலம் - பெரிய நிலம்

4. குரவரையும் கிளைஞரையும் குலத்து உரிய
 துணைவரையும் கொன்று போர் வென்று
 அரவ நெடுங்கடல் ஆடை அவனி எலாம்
 தனி ஆஞும் அரசு தன்னில்
 கரவு உறையும் மனத் தாதை முனிக்கு உரைத்த
 மொழிப்படியே கானம் தோறும்
 இரவு பகல் பல மூல சாகம் நுகர் ந்து
 உயிர் வாழ்தல் இனிது நன்றே.

பொருள் - “சான்றோரையும் உறவினரையும் ஒரு குலத்திற் தோன்றிய தம்பியரையும் போரிலே கொன்று ஆரவாரம் கொண்ட பெருங்கடலை ஆடையாக உடுத்த, நிலம் முழுவதையும் வேறு எவருமின்றித் தனித்து ஆஞும் அரசாட்சியைவிட, வஞ்சம் பொருந்திய மனம் கொண்ட பெரிய தந்தை திருத்தாட்டிரன், சஞ்சய முனிவனிடத்தில் சொல்லியனுப்பிய சொற்படி காடுகள் தோறும் போய் இரவிலும் பகலிலும் பழம், கிழங்கு, இலைகள் ஆகியவற்றை உண்டு உயிர் வாழ்தல் மிகவும் நல்லதே”.

அரும்பதங்கள்

கிளைஞர்	- உறவினர்
கரவு	- வஞ்சனை
மூலசாகம்	- பழம், கிழங்கு, இலை முதலியன

5. கோது இலான் இந்த மொழி கூறுதலும்
 மாமாயன் கூறல் உற்றான்
 மோதமருந்து இளைத்து நீர் மொய்த்த பெருங்
 கானகத்தே முடுகிச் சென்றால்
 பூதலத்தோர் ஏசாரோ புகன்றபெரு
 வஞ்சினமும் பொய்த்திடாதோ
 நீதியோ என வுரைத்தான் ஆங்கதற்கு
 நிகழ்தருமன் நிகழ்தல் உற்றான்.

பொருள் - குற்றமில்லாத தருமன் இந்த மொழியைச் சொல்லவும், மிகுந்த மாயையுடைய கண்ணன் சொல்லலானான்: “நீங்கள் தாக்கிச் செய்யும் போருக்கு பின்னடைந்து நெருங்கிய காட்டில் விரைந்து போவீராயின், இவ்வலகத்தவர் எல்லாரும் இகழு மாட்டாரோ? துரியோதனன் அவையில் திரெளபதியைத் துகில் உரிந்தபோது நீங்கள் கூறிய சபதமும் பொய்த்துவிடாதோ? நீங்கள் அவ்வாறு செய்வது அரசர்க்கு அறமா?” என்று மொழிந்தான். அப்போது அக்கண்ணன் உரைத்தற்கு விடையைத் தருமன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

அரும்பதங்கள்

கோது - குற்றம்
மொய்த்த - நெருங்கிய
முடுகி - விரைந்து

6. நீ தாது நடந்தருளி எமது நினைவு
அவர்க்கு உரைத்தால் நினைவின் வண்ணம்
தாது ஊதி அளி முரலும் தண்பதியும்
தாயமும் தான் தாரான் ஆகில்
மீது ஊதுவளைக் குலமும் வலம் புரியும்
மிக முழங்க வெய்ய காலன்
மாதாதர் மனம் களிக்கப் பொருது எனினும்
பெறுவன் இது வசையும் அன்றே.

பொருள் - “நீ தாதாகச் சென்று எம் நினைவை அவர்க்கு எடுத்துச் சொன்னால், நம் நினைவின்படி மலர் இதழ்களை வாயால் ஊதி வண்டுகள் ஒலித்ததற்கு இடமான குளிர்ந்த நாட்டின் பாகத்தையும் அப்பங்குக்குரிய அதிகாரங்களையும் அந்தத் துரியோதனன் தருவான். அவன் அப்படித் தாராது போயின், அதன் பின் ஒலிக்கும் சங்குகளின் கூட்டமும் சிறந்த வலம்புரிச் சங்குகளும் மிகுதியாய் ஒலிக்க, கொடிய எமதாதர் மனம் மகிழப் போர் செய்தாயினும் நாட்டைப் பெறுவேன்”. இவ்வாறு முதற்கண் சமாதானத்தை மேற்கொண்டு அது நிறைவேறாதவிடத்துப் போர் செய்வது பழியும் அன்று.

அரும்பதங்கள்

தாது - மலரிதழ்
அளி - வண்டு
முரல்தல் - ரீங்காரம் செய்தல்
தண்பதி - குளிர்ந்த நாடு
தாயம் - அதிகாரம்
வளை - சங்கு

7. முந்து ஊர் வெம் பணிக் கொடியோன் மூதூரில்
நடந்து உழவர் முன்றில்தோறும்
நந்து ஊரும் புனல் நாட்டின் திறம் வேண்டு
நாடு ஒன்றும் நல்கான் ஆகில்
ஜந்து ஊர் வேண்டு அவை இல் எனில் ஜந்து இலம்வேண்டு
அவை மறுத்தால் அடு போர் வேண்டு
சிந்தூரத் திலக நுதல் சிந்தூரத்தின்
மருப்பு ஒசித்த செங்கண் மாலே.

பொருள் - “சிந்துரம் என்ற செந்நிறப் பொடியால் ஆன திலகத்தை அணிந்த நெற்றியையுடைய குவலயா பீடம் என்ற யானையின் கொம்பை ஒடித்த சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலே! விரைவாய் ஊர்ந்து செல்லும் கொடிய பாம்புக் கொடியையுடைய துரியோதனனின் பழமையான அத்தினாபுரியில் நீ போய், உழவரின் இல்லங்கள் முன்னிடமெல்லாம் சங்குகள் தவழப்பெறும் நீர் வளம் கொண்ட குருநாட்டின் பாகத்தைத் தரும்படியாகக் கேள். அவன் அதைத் தர மறுத்தானாகில் ஜந்து ஊர்களைத் தருமாறு கேள். அவன் அந்த ஊர்களையும் தரவில்லையானால் ஜந்து இல்லங்களைத் தருமாறு கேள். அவற்றையும் அவன் தர மறுத்தால் கொல்வதற்குரிய போரை வேண்டு!” என்று தருமன் சொன்னான்.

அரும்பதங்கள்

பனிக்கொடி	- பாம்புக்கொடி
ஒசித்த	- ஒடித்த

8. முத்தோன் மற்று இவை உரைப்ப இளையோன்
 வெஞ்சினம் மனத்திலே மூளை
 நாத் தோம் இல் உரை பதறக் கதுமென உற்று
 எழுந்து இறைஞ்சி ஞாலம் எல்லாம்
 பூத்தோனே பூந்தவிசில் பூவை புனர்
 மணி மார் பா புன்மை யாவும்
 தீர் த்தோனே ஊனம் இலான் மானம் இலாது
 உரைப்பதற்கு என் செய்வது என்றான்.

பொருள் - முத்தவனான தருமன் இத்தகையவற்றைச் சொல்ல, அவனுக்குத் தம்பியான வீமன், தன் உள்ளத்தில் கொடிய சினம் அதிகமாய் வளரவளர, நாவினின்று வெளிப்படும் குற்றமற்ற சொற்கள் குளற, விரைவாய் எழுந்தான். கண்ணனை வணங்கினான். “உலகம் எல்லாம் கொப்புழினின்று உண்டாகப் பெற்றவனே! தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் அமர்ந்திருக்கப் பெறும் கொத்துபம் என்ற மணியை அணிந்த மார்பினனே! அடியாரின் குறைகளையெல்லாம் நீக்கியவனே! குற்றம் இல்லாத இத்தருமன் மானம் இன்றி இவ்வாறு பேசுவதற்கு நாம் என்செய்வது?” என்றான்.

அரும்பதங்கள்

கதுமென	- விரைவாக
பூந்தவிச	- மலராசனம்

9. விரி குழல் பைந்தொடி நானி வேத்தவையில்
 முறையிடு நாள் வெகுளேல் என்று
 மரபினுக்கும் நமக்கும் உலகு உள்ள அளவும்
 தீராத வசையே கண்டாய்
 எரி தழல் கானகம் அகன்றும் இன்னமும் வெம்
 பகை முடிக்க இளையா நின்றாய்
 அரவு உயர் த்தோன் கொடுமையினும் முரசு உயர்ந்தோய்
 உனது அருளுக்கு அஞ்சினேனே.

பொருள் - துச்சாதனன் பிடித்து இமுத்ததால் குலைந்து விரிந்த கூந்தலையுடைய பசிய கொடி போன்ற திரெளபதி, அரசவையில் நானம் கொண்டு அழுது புலம்பியபோது, நின் தம்பியரான எங்களைத் தனித்தனி கோபிக்க வேண்டா என்று சொல்லி நமக்கும் நம் குலத்துக்கும் உலகம் உள்ள அளவும் நீங்காத பழியை ஏற்படுத்தி விட்டாய். எரியும் தீயையுடைய காட்டில் வாழ்ந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னும், மறைந்து வாழும் ஓராண்டு வாழ்வு தீர்ந்த பின்னும், கொடிய பகைவரான துரியோதனன் முதலியவரைக் கொல்வதற்குப் பின்வாங்குகின்றாய்! முரசுக் கொடியை உயர்த்தியவனே! பாம்புக்கொடியை உயர்த்திய துரியோதனனின் இரக்கமில்லாமைக்கு அஞ்சவதைவிட அதிகமாக உன் அருளுக்கு அஞ்சகின்றேன்.

10. கான் ஆள உனை விடுத்த கண் இலா
 அருளிலிதன் காதல் மைந்தன்
 தான் ஆளும் தரணி எல்லாம் ஒரு குடைக் கீழ்
 நீ ஆளத் தருவன் இன்றே
 மேல்நாள், நம் உரிமை அறக் கவர்ந்த பெருந்
 துணைவன், உனை வெறாதவன்னம்
 வான் ஆள வானவர் கோன்தன் பதம் மற்று
 அவன்தனக்கே வழங்குவேனே.

பொருள் - காட்டில் வாழுமாறு உன்னை அனுப்பி பிறவிக் குருடனான அருள் இல்லாத நெஞ்சுடைய திருத்தராட்டினனின் அங்பு மகன் துரியோதனன் தற்போது ஆண்டு வரும் நாடு முழுவதையும் ஒரு வெண்குடையின் கீழ் நீ அரசாளுமாறு இப்போதே உனக்குத் தருவேன். அம்மட்டோ! முன்னாளில் நமக்குரிய ஆட்சிச் செல்வம் முழுவதையும் கவர்ந்து கொண்ட பெரிய தம்பியாம் துரியோதனன், தன் ஆட்சியை நீ கொண்டமைக்காக உன்னை வெறுக்காத வண்ணம் வானை ஆள (வீர சுவர்க்கத்தை அடையுமாறு) தேவரின் மன்னனான இந்திரனின் அமராவதி நகரத்தை அத் துரியோதனனுக்கே அளிப்பேன்.

11. போர் முடித்தானமர் பொருது புலம்புறுசொல்
பாஞ்சாலி பூந்தண் கூந்தல்
கார் முடித்தா னிளையோர் முன் கழறிய
வஞ்சின முடித்தான் கடவுள் கங்கை
நீர் முடித்தான் இரவொழித்த நீ அறிய
வசை இன்றி நிலைநின்று ஒங்கும்,
பேர் முடித்தான் இப்படியே யார் முடித்தார்
இவனுடனே பிறப்பதேநான்.

பொருள் - கடவுள் தன்மையுடைய கங்கை ஆற்றின் நீரைச் சடையில் கொண்ட சிவனு யாசிக்கும் தொழிலை நீக்கிய நீ அறியப் போரை முடித்தான். போரைச் செய்து, அழுகை மிக்க சொல்லையுடைய பாஞ்சாலியின் அழகிய குளிர்ந்த மேகம் போல் கரிய கூந்தலை முடித்துக்கொள்ளுமாறு செய்தான். அவையில் முன் தம்பியர்க்குரிய சபதம் முடியச் செய்தான். பழியின்றி என்றும் அழியாமல் சிறந்து நிற்கின்ற புகழ் முழுவதும் பெற்றான். இப்படி முடிக்க வேண்டிய எல்லாவற்றையும் முடித்தவர் இவனைப்போல யார் உள்ளார்? (தூய வீரனான) நான் (வீரமற்ற) இவனுடன் தம்பியாய்ப் பிறப்பது தகுதியோ?

12. அணிந்து வரும் சமரில் எதிர் ந்து அரவு உயர்த்தோ
நுடன் அரசர் உடலம் எல்லாம்
துணிந்து இரண்டு படப் பொருது தொல்லை உலகு
அரசு ஆளத் துணிவது அல்லால்
துணிந்து அறமும் கிளை உறவும் கொண்டாடி
தான் இன்னம் தனித் தூது ஏவி
பணிந்து இரந்து புவி பெற்று உண்டிருப்பதற்கே
துணிகின்றான் பட்ட பாடே

பொருள் - “இரு பக்கத்துப் படைகளும் அணிவகுத்து வரும் போர்க்களத்தில் பாம்புக் கொடியையுயர்த்திய துரியோதனனுடன் எதிர்த்து (துரியோதனனும் அவனுக்குத் துணையாய் வரும்) மன்னரின் உடல்கள் எல்லாம் துண்டாகி இரண்டுபடப் போர் செய்து, பகையை அழித்து, பழைய உரிமையான நாட்டை ஆட்சி செய்யத் துணிவு கொள்வதே அல்லாது, இத்தருமன் அமைதியாய் அறத்தையும் உறவினரின் உறவு முறையையும் பெரிதாகப் பாராட்டி உலூக முனிவனைத் தூது அனுப்பிய பின், மறுபடியும் ஒரு தாதை அனுப்பி, பகைவனை வணங்கி யாசித்து நாட்டைப் பெற்று, உணவை உண்டு உயிர் வாழ்வதற்கே துணிந்துள்ளான். நாம் அனுபவித்த எல்லா வருத்தத்தைவிட இது மிக்க வருத்தமாகும்.”

அரும்பதம்

துணிந்து - துண்டாகி

13. பரிவுடன் மற்று இலை கூறும் பவன குமாரனை
 மலர்க்கை பணித்து நோக்கி
 குருகுலத்தோர் போர் ஏறே குற்றமது
 பார்க்குங்கால் சுற்றம் இல்லை
 ஒரு குலத்தில் பிறந்தார்கள் உடன் வாழும்
 வாழ்வினைப் போல் உறுதி உண்டோ
 இருவருக்கும் வசை அன்றோ இரு நிலம்
 காரணமாக எதிர்ப்பது என்றான்.

வருத்தத்துடன் இத்தகைய சொற்களைச் சொல்கின்ற காற்றின் மைந்தனான வீமனைத் தருமன் தாமரை மலர் போன்ற தன் கையால் மேலும் பேசாது அமரச் செய்தான். அவனைப் பார்த்து “குருகுலத்தில் தோன்றிய மன்னருள் போர் ஆற்றல் வாய்ந்த ஆண் சிங்கம் போன்றவனே! குற்றத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பின், நமக்கு உறவு என்பது இல்லாமல் போகும். ஒரு குலத்தில் பிறந்தவர் தங்களுக்குள் மாறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டு வாழும் வாழ்க்கையைப்போல நன்மை அளிப்பது வேறு ஒன்றுண்டோ? பெரிய நாட்டின் காரணமாகப் போர் செய்வது இரு திறத்தார்க்கும் பழியையே ஏற்படுத்தும் அன்றோ” எனச் சொன்னான்.

அரும்பதம்

பவனகுமாரன் - வாயுவின் மகன் வீமன்

14. உரிமையுடன் தம்பியர் அன்று உணர்வு அறியாமையின்
 அவைக்கண் உரைத்த மாற்றம்
 பரிபவமோ கேட்டோர் க்குப் பரிபவம் என்பது
 பிறரால் பட்டால் அன்றோ
 கருதில் இது மற்று எவர் க்கும் ஒவ்வாதோ
 கண் மலரில் கை படாதோ
 பொரு தொழிலும் கடை நிலத்தில் கிடந்ததே
 என மொழிந்தான் புகழே பூண்பான்.

பொருள் - “நம் தம்பியர், உரிமையாலும் நல்ல அறிவு இல்லாமையாலும் அன்று சபையில் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டவர்க்கு அவமானத்தை அளிப்பதோ? அவமானம் என்பது பிறரால் உண்டாவதன்றோ! ஆராய்ந்து பார்க்கின் ‘பிறரால் உண்டாவது மட்டுமே அவமானம், தம்மவரால் உண்டாவது அவமானம் ஆகாது’ என்பது உலகத்தே எல்லார்க்கும் சம்மதமாகாதோ? எல்லார்க்கும் சம்மதமே! ஒருவனின் தாமரை மலர் போன்ற கண்ணில் அவனுடைய கையானது படுவதில்லையா? போர்த் தொழிலும், வேறு வழியில்லாதபோது, மன்னர்க்குரிய உபாயங்களுள் இறுதியாகக் கையாள வேண்டிய ஒன்றாகும்” என்று புகழையே அணியாகப் பூண்ட தருமன் வீமனைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

அரும்பதம்

பரிபவம் - அவமானம்

15. குடுகின்ற துழாய் முடியோன் சுருட்டனே
முனிவர்களும் சுருதி நான்கும்
தேடுகின்ற பதம் சிவப்ப திரு நாடு
பெறத் தாது செல்ல வேண்டா
வாடுகின்ற மடப் பாவைதன் வரமும்
என் வரமும் வழுவா வண்ணம்
கோடுகின்ற மொழியவன்பால் எனைத் தாது
விடுக இனி கொற்ற வேந்தே.

பொருள் - “வெற்றி பொருந்திய மன்ன! அனிகின்ற துளசி மாலையைச் சூடிய முடியையுடைய கண்ணன், தேவரும் முனிவரும் நான்கு மறைகளும் இன்னமும் உண்மை காணாது தேடுகின்ற தன் திருவடிகள் நடப்பதால் சிவக்க, செல்வம் உடைய நாட்டைப் பெறுவதன் பொருட்டாகத் தாது செல்ல வேண்டியதில்லை. வருந்தும் மங்கையாம் திரெளபதியின் சபதமும் என் சபதமும் தவறாத வண்ணம், நீதி தவறிச் சொன்ன சொல் தவறிப் பேசும் துரியோதனனிடம் இனிமேல் என்னைத் தாதாக விடுப்பாயாக!”

அரும்பதங்கள்

சுரர் - தேவர்

கோடு - நீதி தவறிய

வினாக்கள்

1. தரப்பட்ட பாடல்களில் ஐந்து பாடல்களை சந்தி பிரித்து எழுதுக.
2. தருமனின் சமாதான மனப்போக்கு எவ்வாறு வெளிக்காட்டப்படுகின்றது?
3. துரியோதனனிடம் தாதாகச் சென்று எவற்றைக் கேட்டு வரும்படி தருமன் கூறினான்?
4. கிருஷ்ணரைத் தாதனுப்பத் துணிந்த தருமனை நோக்கி வீமன் கூறிய விடயங்கள் எவை?
5. கிருஷ்ணரைத் தாதனுப்ப வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி தருமர் கூறுவது யாது?
6. பின்வருவோரின் மனநிலை பற்றி இப்பகுதியினூடாக வெளிப்படுத்தப் படுவதென்ன?

★ தருமன் ★ வீமன் ★ கிருஷ்ணர்

தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1863 - 1922)

தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை திருகோணமலையிலே தம்பிமுத்து என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். தி.த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையின் (1863 - 1922) இளைய சகோதரர். இளையையிலேயே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். இவரியற்றிய செய்யுள் "தத்தைவிடு தூது". இது மிக்க சுவையுடைய ஒரு பிரபந்தமாகும். பாரதியாரின் பெண் விடுதலை சார்ந்த சிந்தனைக்கும் இவரது கருத்துக்கள் முன்னோடியாக இருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர்.

தத்தைவிடு தூது

தேனோங்கு பூம்பொதும்பார்ச் செறிந்துபசுந் தழைபரப்பி
வானோங்கு தேமாவில் வாழுமிளாம் பைங்கிளியே
மானேங்கு மைவிழியென் வஞ்சியிடைப் பைந்தொடிபால்
நாளீங்கு புகலுமொழி நற்கிளியே கூறாயே
நங்கையவள் பாற்சென்று நலம்பெறநீ கூறாயே.

பொருள் - தேன்பொங்கும் பூஞ்சோலையில் செழித்து பசுமையான கலைகள் பரப்பி வானைத் தொடுமளவுக்கு வளர்ந்துள்ள தேன் சுவையுடைய மாமரத்தில் வாழும் இளையையான கிளியே! மானைப் போன்ற விழியுடையானும் சிறிய இடையையுடையவரும் பசுமையான வளையல்களை அணிந்தவருமான வஞ்சியிடம் போய், நானிங்கு சொல்லும் வார்த்தைகளை கூறுமாட்டாயா? அழகான கிளியே நங்கையானவளிடம் சென்று நன்மை பெறுமாறு நீ கூறுமாட்டாயா?

செங்கமல வாள்விழியாட் சேர் க்கக் கருதுமுவன்
மங்கைதனக் கேற்ற மணவாள ணோபுகழாய்
நங்கைநிலைக் கேற்க நடக்கவல ணோபுவியிற்
கொங்குமலர் மாலை குரங்கிற் களிப்பாரோ
கோதையிட மிம்மாற்றங் கூறுதியாற் பைங்கிளியே.

பொருள் - சிவந்த தாமரை போல ஒளி பொருந்திடா விழிப்புடையாளிடம் சேர்க்கக் கருதும் இவன், மங்கை உனக்கேற்ற மணவாளன் என்று சொல்லுவாய். நங்கையாகிய உனக்கு ஏற்ற வகையில் நடக்க வல்லமையுடையவன். கொங்கு மலரால் மாலையை கழுத்தில் (குரங்கின்) அணிந்து சந்தோசப்படுவாரோ கோதையவளிடம் இம்மாற்றம் பற்றிக் கூறுவாயே பசுமையான கிளியே!

மூடருக்கும் பேடருக்கும் முதியோர் மெலியோர்க்குந்
தேடருநல் லிரத்தினம்போற் றெரிவையரைச் சேர்த்துவரோ
பீடுடைய கல்விநலம் பெற்றிருக்கும் வாலிபர் யாம்
வேடுவரை வேட்பேரோ விளம்பாய் பசங்கிளியே
விரும்புவமோ சந்நியாசம் விளம்பாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - முட்டாஞுக்கும் பேதமை உடையவருக்கும் மூத்தோர் எளியோருக்கும் தேடுவதற்கு அருமையான நல்ல இருத்தினம்போல் உள்ள அறிவையரை சேர்த்து வைப்பாயா? பெருமையுடைய கல்வியை நன்மையைப் பெற்றிருக்கும் வாலிபன் யான். வேடுவரை விரும்புவரோ சொல்வாயோ பசுமையான கிளியே. விரும்பாவிட்டால் நான் சந்நியாசியாய் போவேன். இதை அவளிடம் சொல்லு கிளியே!

பெண்ணருமை தானாரியாப் பேதையர்க்குப் பெண்கொடுத்தார்
மன்னிலுள காலம் வருத்துதற்கே பெற்றெடுத்தார்
கண்ணிலரித் தந்தைதமர் கடுநரகிற் கேயுரியர்
எண்ணியினைந்தேங்கி யிருந்து பெறும்பயனென்
என்னுயிரை மாய்த்த வியைவதாம் பைங்கிளியே.

பொருள் - பெண்ணின் அருமையை அறியாதவர்களுக்கு பெண்கொடுத்தார் உலகத்திலுள்ள காலமளவுக்கும் துன்பமடைவதற்கு பெற்றெடுத்தார். கண்ணரிய தந்தையார். இவற்றை எண்ணி நினைத்து ஏங்கி இருந்து பெறும் பயனென்ன? என்னுயிரைக் கொன்றவை இவைதான் பசங்கிளியே!

தம்பெருமை தாமறியாத் தஞ்சமிலாப் பெண்கடமை
வெம்புலிவாய் மானென்ன வீணே கொடுத்திடுவார்
செம்பொற் றிரஞ்சுடனே வெந்துயரஞ் சேர்வதிலுஞ்
செம்பொனிலாவின்பஞ் சிறந்ததெனக் கூறுதியால்
தெரிவையவட் கிம்மாற்றஞ் சீர் க்கிளியே கூறுதியால்.

பொருள் - தம்முடைய பெருமையை அறியாதவர் பெண் கடமையை எவ்வாறு அறிவார்? கொடுமையான புலிவாய்ப் பட்ட மான்போல துன்பமடைய வீணாகப் பெண்ணைக் கொடுத்திடுவார். செம்பொன்னையும் சேர்த்துக் கொடுப்பர். அப்படிக் கொடுத்தும் பெரும் துன்பமடைவதிலும் பார்க்க பெண்ணைப் பார்க்கிலும் பெண்பெறும் இன்பமே சிறந்தது எனக் கூறுவாய் பசங்கிளியே!

உண்பதுவு முறங்குவது மூர்க்கதைகள் பேசுவதும்
பெண்கடொழி லாமென்றே பேசிடுவ ரொரூசாரார்
பெண்களுக்குத் தம்பதியே பெருந்தெய்வமென்பர் சிலர்
பெண்களுக்கு மடிமைகட்கும் பேதமில்லை யென்பர்சிலர்
பேதமைகா ணிவர் க்கொள்கைபேர்த்தறிவாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - உண்பது, உறங்குவது, ஊர்க் கதைகள் பேசுவது பெண்களின் தொழிலாம் என்று பேசுவார்கள் ஒரு சாரார். பெண்களுக்கு தன் கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்பார் சிலர். பெண்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் வித்தியாசமில்லை என்பார் சிலர். அறியாமைதான் இவர்களின் கொள்கை தரம் பிரித்தறிந்துகொள் பசங்கிளியே!

கல்விநலம் பெற்றனரேற் காரிகையார் காதலர்க்குச்
சொல்லருநற் றுணையன்றோ தொல்லுலகு சிறக்குமன்றோ
மெல்லியர் பாற் கல்விவிரும் பாத வீணரெலாம்
எல்லையிலா வின்படைதற்கிடையூறென் றேயியம்பாய்
என்னிருகண் மணியனையாட் கியம்பாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - கல்வி நலம் பெற்றவராக இருந்தால் பெண்கள், தன்னருமைக் கணவருக்கு நல்ல துணையதாக இருப்பர். இதனால் உலகும் சிறக்குமன்றோ? பெண்கள் கல்வி கற்பது பெரும்பாவம் என்று வீணான ஆண்கள் எல்லாமே சொல்லி இன்பமடைந்திருப்பர். என் இரு கண்மணியானுக்கு இவற்றைச் சொல்வாய் பசங்கிளியே!

கூட்டிற் பசங்கிளிபோற் கோதையரை யெப்பொழுதும்
வீட்டி லடைத்துவைக்கும் விரகிலருக் கியாதுரைப்பேம்
ழுட்டித் திறந்தெடுக்கும் பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டோர் நகைப்பதுவுங் கேட்டிலரோ பைங்கிளியே
கிஞ்சுகவாய்ப் பைந்தொடிபாற் கிளத்தாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - கூட்டிற்குள் பசங்கிளியை அடைப்பாரைப்போல் பெண்களை எப்பொழுதும் அடைத்து வைப்பர். அப்படிப்பட்ட வீரமில்லாதவருக்கு யாது சொல்ல வேண்டும்? ழுட்டித் திறந்து எடுக்கும் பொருளாகக் கருதினரோ? இதைக் கேட்பவர்கள் நகைக்கின்றார்கள் பசங்கிளியே. இதை பசுமையான வளையல் அணிந்த என்னவளிடம் சொல்வாய் பசங்கிளியே!

கண்ணை மறைத் தேகொடுபோய்க் காட்டில்விடும் ழுளையைப்போற்
பெண்ணை மனையடைத்துப் பின்னொருவர் கைக்கொடுப்பார்
கண்ணான்முன் கண்டுமிலர் காதலர் சொற் கேட்டுமிலர்
எண்ணாதுமென்னி யிருந்தயர்வர் மங்கையர்கள்
இக்கொடுமையைக் கியாதுசெய்வ திசையாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - கண்ணை மறைத்துக்கொண்டு போய் காட்டில் விடும் ழுளையைப் போல் பெண்களை வீட்டிற்குள் அடைத்து வைத்து, பின்பு ஒருவர் கையில் பிடித்துக்கொடுத்து விடுவர். இதற்கு முதல் அவளைக் கண்ணால்கூட கண்டிருக்க மாட்டார்கள். அவரோடு ஒரு வார்த்தை பேசியிருக்கவும் மாட்டார்கள். எப்படியெல்லாம் எண்ணியிருந்தவர்கள் இந்தக் கொடுமைக்கு யாது செய்ய முடியும் சொல்வாய் பசங்கிளியே!

தம்மனைக்கோர் பசுவேண்டிற் றாம்பலகாற் பார்த்திருந்தும்
பின்னுந் துணிவிலராய்ப் பேதுறுகள் மாந்தர் குணம்
என்னே மணவினையே விழைப்பொழுதி லேழுடிப்பார்
சின்னப் பதுமைகொடு சிறார் செய்மணம் போலுமரோ
தெரிவையவட் கிம்மாற்றஞ் சீர் க்கிளியே கூறுதியால்.

பொருள் - தம் வீட்டிற்கு ஒரு பசுமாட்டை வாங்க வேண்டுமாயின் பல பசுவைப் பார்த்த போதிலும் முடிவெடுக்க முடியாமல் திண்டாடுவது மக்கள் குணம். ஆனால் ஒரு பெண்ணை கண்ணிமைப் பொழுது நேரத்தில் திருமணம் செய்வார். இன்னும் பெண்கள் திருமணம் செய்வது போல் தெரிவைக்கு இம்மாற்றங்களை சிறப்புடைய பசங்கிளியே கூறுவாயாக!

ஆணாய்ப் பிறத்த லவசியம்வே ரோர் குணமும்
பேணார் த மின்னுயிராம் பெண்ணைக் கொடுத்திடுவார்
நாணார் மதியார் நகைத்தே களித்திடுவார்
வாணாள் பசங்கிளியே மலடாக் களித்திலரே
வாள்விழியென் மங்கையிடம் மாங்கிளியே கூறுதியால்.

பொருள் - ஆணாய்ப் பிறப்பது அவசியம். வேறோர் குணமும் பார்க்காமல் உயிரான பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுத்திடுவார். வெட்கமடைய மாட்டார்கள் - நக்கலடித்து இன்பமடைவர். வாணாள் முழுவதையும் மலடாக களிக்கமாட்டாரோ வாள் போன்ற விழியுடைய மங்கையிடம் மாமரத்துக் கிளியே சொல்லுவாய்!

அன்னாநடை மைவிழியா எம்பொன்மலர்க் கொம்பனையாள்
என்னிதய தாமரைக்கோ ரிலக்குமியாம் பெண்ணரசி
கன்னன்மொழி கேளாது கஞ்சமுக நோக்காது
மனினிலத்து வாழேன் மடிந்திடுவன் மங்கையர்க்கு
மற்றிப்பழி சேருமென மாழ்குவேன் பைங்கிளியே.

பொருள் - அன்ன நடையுடையவரும் மை தீட்டப்பட்ட கண்களையுடையாரும் பொன் மலர்க்கொம்பு போன்றவரும் என்னிதயமாகிய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியாம் பெண்களுக்கெல்லாம் அரசு போன்றவள் அவளின் இனிமையான பேச்சைக் கேளாது; தாமரை போன்ற முகத்தைப் பார்க்காது வாழ மாட்டேன்; இறந்திடுவேன். என்னவருக்கு என்னைக் கொன்ற பழி சேருமெனத் துன்பப்படுகிறேன் பசங்கிளியே!

அந்தோ தவறுதவ றறியா துரைத்தனன்யான்
பைந்தார்ப் பசங்குழலாள் பாவமறி யாள்கிளியே
தந்தைதா யாரிலரேற் றறியாளென் பாங்கருடன்
வந்தாள் மகிழ்ந்தாள் வதிந்தாள் பசங்கிளியே
வானுலகி ஸின்பமெலாம் வந்தனவாற் பைங்கிளியே.

பொருள் - ஐயோ தவறறியாது உணர்ந்துவிட்டேன். பசுமையான மாலையனிந்த பாவமறியாதவள். தந்தையைத் தாயைப் பிரித்தறியாதவள். தோழியுடன் வந்தாள் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தாள். தேவலோகத்து இன்பமெல்லாம் அவளால் எனக்குக் கிடைத்தது பசங்கிளியே!

கொங்கலர் பூஞ் சோலைவளர் மாங்கிளியே கோதையிடம்
நங்காய்நிற் காதலித்தே நலிவான் மெலிவானால்
தங்கா துயிரென்றான் தானின் சரணென்றான்
நங்கா யிரங்கெனவே நலில்வாய் பசங்கிளியே
நாரியர் பா லென்னிலையை நலில்வாய் பசங்கிளியே.

பொருள் - மொட்டவிழ்ந்த பூஞ்சோலையில் வளர்ந்த பெரிய கிளியே என்னவளிடம் உன்னைக் காதலித்தே நலிந்து போனேன், மெலிந்து போனேன் தாங்காத துயரமடைந்து என்னுயிர் இவ்வுலகில் தங்காது தான் இனி உன்னிடம் அடைக்கலம் என் மீது இரக்கம் கொள்ளோன்று கூறாய் பசங்கிளியே!

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

◆ அரும்பதங்கள்

பூம்பொதும்பர்	- பூம்புதர்
வஞ்சி	- இளம்பெண்
கமலம்	- தாமரை
வேட்பேமோ	- விரும்புவோமோ
பூஞு	- பூனை

வினாக்கள்

1. தன் காதலியிடம் எத்தகைய தகைமைகளை முன்னிறுத்தி காதலைக் கூறுமாறு கிளியிடம் தூது செல்லக் கேட்கிறான் காதலன்?
2. கிளி உறையும் சூழலைக் கவிஞர் எவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்?
3. பெண் கடமையை அறிந்தவர் எத்தகையார்?
4. அறிவிலிகள் பெண்களின் இயல்பென எவற்றைக் கூறுவதாக கவிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்?
5. பெண்களுக்கு கல்வி அவசியம் என்பதற்கு கவிஞர் முன்வைக்கும் காரணங்கள் எவை?
6. இப்பாடல்களில் வெளிப்படும் பெண் விடுதலைச் சிந்தனை குறித்து சிறு கட்டுரை எழுதுக.
7. நவீன தமிழிலக்கியத்தில் பெண் விடுதலைச் சிந்தனை வெளிப்படும் ஒரு குரல் என தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையைக் கருத இயலும் என்பதற்கு ‘தத்தை விடு தூது’ எவ்வகையில் ஆதாரம் ஆகிறது என்பதை விளக்குக.

வண. பிதா தனிநாயகம் அடிகள் (1914 - 1980)

இவர் யாழ்ப்பாணம் கரம்பொன் எனுமிடத்தில் பிறந்தவர். இளமைக் காலத்தில் தூத்துக்குடியில் பணிபுரிந்தவர். பின்நாளில் இலங்கை பல்கலைக் கழகத்திலும் மலேசியா பல்கலைக் கழகத்திலும் விரிவுரையாளராக விளங்கியவர். உலகின் பல நாடுகளுக்கும் முதன்முதலாகச் சென்று மேல்நாட்டவர்க்கு தமிழ்மொழியின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தியவர். Tamil Culture, Journal of Tamil Studies ஆகிய ஆய்விதழ்கள் ஊடாகவும் முதன்முதலாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளை ஒழுங்குசெய்து நடாத்தி வந்தமையூடாகவும் மேலைநாட்டினரைத் தமிழ்த்திசை நோக்கித் திருப்பியவர். ஒப்பியல் ஆய்வுகளினுராடாகவும் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்தவர். உலகின் பல நாடுகளிலும் தமிழ்ப்பண்பாடு பரவியிருந் தமையைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியவர். இவரது முக்கியமான ஆய்வுநூல்கள் Nature in Ancient Tamil Pretty Education Throught in Ancient Tamil, Literature. இன்று உலகப் பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றில் தமிழ் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்படுவதற்கும், தமிழில் ஆய்வு நடைபெறுவதற்கும் வழிவகுத்தவர்.

தமிழர் பண்பாட்டின் குறிக்கோள்கள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அவற்றை நம்மிலக்கியங்கள் பலவற்றில் தெளிவாகக் காணலாம். பரந்த உலக மனப்பான்மை ஒரு கொள்கை ஆதலால்தான் புறநானுற்றில் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்றும் வள்ளுவத்தில் ‘யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்’ என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. விருந்தோம்பல் ஒரு சிறந்த கொள்கை. பிறரன்பு, ஈகை, தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் எனும் கோட்பாடு, என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே, அகத்தினை, புறத்தினை மரபு, மானமென்றால் உயிரையும் கொடுத்துக் காப்பாற்றும் வேட்கை, மனத்துய்மை, விடாது முயலல் எனும் கொள்கை, யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற நிகரற்ற மனநிலை, உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்னும் உயர்ந்த இலட்சியம் என்பன தமிழர் பண்பாட்டின் அரிய சில கோட்பாடுகளைன்றே கூறலாம்.

இவ்விலட்சியங்களைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பண்முறை தோற்றம் கொடுத்து வற்புறுத்துவதைக் காண்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாகப் புறநானுற்றில் வரும் ‘உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்’ என்ற செய்யுளும் ‘இம்மைக்காவது மறுமைக்காமென’ என்ற செய்யுளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நம்மிலக்கியங்களை நன்கு ஆராய்ந்தால் அவை பண்பாட்டுத் துறைகளை நன்கு பயன்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். தொல்காப்பியர் கருப்பொருளில் பண்பாட்டுத் துறைகள் சிலவற்றைக் கூறுகின்றார். அவற்றுள் வழிபாடும், இசையும், இசைக் கருவிகளும் சில. அகத்தினையியலில் 20ஆம் சூத்திரத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிவ

இவ்வாறே பண்பாட்டின் கொள்கைகளும் இலட்சியங்களும் எல்லாக் காலத்து இலக்கியங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

தமிழர் பண்பாடு கால அடைவில் மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளதா எனும் வினாவிற்கு மாற்றம் அத்துணை அடைந்ததில்லை. ஆனால் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என்றே கூறுதல் வேண்டும். வட ஆரியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்திலும், சமணர் ஜோப்பியர் ஆகிய பிறநாட்டார் செல்வாக்கடைந்த காலத்திலும் தமிழர் பண்பாடு அடிப்படைக் கொள்கைகளில் அவ்வளவு மாற்றம் அடையவில்லை. பிற சமயங்களைப் போதித்த பார்ப்பனரும், சமனரும், புத்தரும், ஜோப்பியக் கிறிஸ்தவரும், மகமதியரும் தமிழர் பண்பாட்டைத் தழுவ முயன்றனர். இந்து சமயத்தின் வழிபாட்டு முறையும், இலக்கியங்களும் தென்னாட்டுத் தத்துவங்களால் வளம் பெற்றன. வடமொழியிலுள்ள சமய இலக்கியங்கள் பல சங்கரர், இராமானுஜர், மாதவர் போன்ற தென்னாட்டவரின் மூலமாகத் தென்னாட்டுத் தத்துவங்கள் வடமொழியில் இடம் பெற்றன. சுநீதிகுமார் சட்டர்ஜி, இந்திய பண்பாட்டின் எழுபத்தைந்து விழுக்காடு - திராவிட பண்பாடு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சமணரியற்றிய சிலப்பதி காரத்தையும், புத்தரியற்றிய மணிமேகலையையும், வீரமாழுனிவரியற்றிய தேம்பாவணியையும், உமறுப் புலவர் இயற்றிய சீராப் புராணத்தையும் ஆராயுங்காலை இவர்கள் தம் சமயங்களின் கோட்பாடுகளைக் கூறினாலும் தமிழர் பண்பாட்டை எங்ஙனம் விளக்கியுள்ளனரென்பதும் புலனாகின்றது.

இவை நிற்க, தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பு இயல்புகள் சிலவற்றை ஒரு சிறிது ஆராய்வோம்.

உலக மனப்பான்மை

பண்டைக்காலம் தொடங்கி தமிழ் மக்கள் மேற்றிசை நாடுகளோடும், கீழ்த் திசை நாடுகளோடும் இந்தியாவின் வட பாகத்தோடும் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் பட்டையும், மிளகையும், முத்தையும், இன்னும் பல பொருள்களையும் உலகம் விரும்பியுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு, அதனை பண்டமாற்றத்திற்கு ஏற்ற இடமாக அமைத்துள்ளது. கீழ்த்திசை நாடுகட்குச் செல்ல வேண்டிய மேற்றிசைப் பண்டம், தமிழ்நாட்டில் இறக்கப்பெற்று வேறு மரக்கலங்களில் கீழ்த்திசை நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது. மேற்றிசை நூல்களே சங்க இலக்கியத்தைப் போல் இவ்வணிகத்துக்குச் சான்று தருகின்றன. எனவே இத்தாலிய நாட்டில் வாழ்ந்த ஸ்டொயிக் வாதிகள் (Stoic) உரோமப் பேரரசு காலத்தில் எவ்வாறு ஓர் உலக மனப்பான்மையை வளர்த்தார்களோ அவ்வாறே சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தொடங்கி ஓர் உலக மனப்பான்மை தமிழ் நாட்டில் பரவியுள்ளது. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்றும் யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்றும் கூறுவதற்கு இம்மனப்பான்மை ஊக்கமளித்தது.

மேலும் சமணம், புத்தம் போன்ற சமயங்களும் தமிழ்நாட்டில் வரவேற்கப்பட்டதால் இம் மனப்பான்மை விரிவாகியது. பார்ப்பனர், மொழிபெயர்த்தேயத்தார், யவனர், புலம்பெயர் மக்கள் தமிழ் மக்களோடு இனிதாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். இம்மனப்பான்மை ஒருசில காலங்களில் சமயக் காழ்ப்பால் மாசு அடைந்ததாயினும், அது எக்காலத்திலும் தமிழ் மக்களிடம் வளர்ந்தே வந்துள்ளது. பிற மக்களின் நலத்தைக் கருதும் பண்பு, தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன் என்னும் தன்மை இச்சிறப்பை மேலும் வளர்த்து. இம்மனப்பான்மை வட ஆரியர், கிரேக்கர் போன்றோருடைய பண்டைக் கொள்கைகளுடன் முரண்பட்டேயிருந்தது. பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டல் போன்றோர் கிரேக்கர் மட்டுமே உயர்ந்தவர்கள் என்றும், பிற மக்களை நாகரிகம் அற்றவர்கள் என்றும் கூறிவந்தனர். வட ஆரியர் இமய மலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் இடையேயுள்ள நிலம்தான் புண்ணிய பூமி என்று கருதினர்.

கண்ணோட்டம்

உலக மனப்பான்மையில் இருந்து தோன்றிய வேறொரு இயல்பினை கண்ணோட்டமென்று (Tolerance, Ecumenism) அழைக்கலாம். தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பாலிருந்து வந்த சமயங்களெல்லாம், தத்துவங்களெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் தடையின்றிப் போதிக்கப்பட்டன. பெரும் விழாக்களில் தத்துவவாதிகள் தத்தம் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டு தம் கருத்துக்களைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தினர். திருவள்ளுவர் தம் கருத்துக்களைப் பல மூல நூல்களிலிருந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். சங்க நூல்கள் பல்வேறு கருத்துக்களுடைய புலவர்களின் இலக்கியப் படைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. சமணராகிய இளங்கோ அடிகள் தமிழர் தழுவிய பல பழக்கவழக்கங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறியுள்ளார்.

சமணரும், புத்தரும் இசைக்கலை, நடனக்கலை போன்ற கலைகளை வெறுத்தாராயினும் இளங்கோ அடிகள், திருத்தக்க தேவர் போன்றோர் தமிழ்க் கலைகளை நன்று விரித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். திருவள்ளுவர் சமணராக இருந்திருப்பார் என்ற கூற்றுக்கு அவருடைய காமத்துப்பாலும் இல்லற்தைப் போற்றும் முறையும் முரண்பாடாக இருக்கின்றன. நச்சினார்க்கினியார் சீவக சிந்தாமணிக்கு உரையெழுதியது போல சமணர் எனக் கருதப்படும் இளம்பூரணர், அகத்தினையியலுக்கு உரையெழுதியுள்ளார்.

இடைக்காலத்தில் வைணவர், சைவர் ஆகிய பார்ப்பன உரையாசிரியர்கள் சமண நூல்களை எத்துணை ஆர்வத்துடன் அவை இலக்கிய நூல்களைக் கருதி, அவற்றின் மூலங்கட்கு நுட்பமான உரைகளை எழுதியிருக்கின்றனர். பிற்காலத்தில் சமயசமரச கீர்த்தனைகள் என்றும், சமரசக் கொள்கைகள் என்றும் எங்கு உண்மையும் அழுகும் உள்ளதோ அங்கிருந்து கருத்துக்களை நூலாசிரியர் எடுத்துத் தந்திருக்கின்றனர். பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தைப் பற்றியும், தேம்பாவணியைப் பற்றியும், சீராப்புராணத்தைப் பற்றியும் தந்த கருத்துக்களைப் போல வேறு எவரும் எழுதியதாக நான் அறியேன். திரு. வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியார், கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல், புத்தரின் அருள்வேட்டல் போன்ற இலக்கியங்களைப்

பாடி இன்புற்று வாழ்ந்தார். கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை இயேசுவைப் பற்றி, புத்தரைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

பிற நாடுகளிலிருந்து வந்த சமயக் குரவர்தமிழர் பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, இக் கண்ணோட்டத்துடன் தமிழர் மரபின்படியே இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் யாத்தார்கள். வீரமாழுனிவர், கால்டுவெல்ஜியர், போப்பையர் போன்றவர்கள் இம்மன்றிலையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்கள்.

பக்தி

தமிழ் பக்தியின் மொழி என்று நான் அடிக்கடி கூறி வருகிறேன். ஏனெனில் தமிழிலுள்ள பக்தி இலக்கியங்களைப் போல அழகிலும், ஆழத்திலும், பரப்பிலும் இத்துணை இலக்கியம் வேறெந்த மொழியிலும் இருப்பதாக நான் அறியேன். பரிபாடல் முதலாக, இராமலிங்க சுவாமிகளும் விபுலானந்த அடிகளும் ஈராக பக்திப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள்.

பரிபாடலின்,

யாமிரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல, அன்பால்
அன்பும் அருளும் அறனும் மூன்றும்,

விபுலானந்தருடைய,

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளலடியினைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது

அப்பர் சுவாமிகளின்,
மாசில் வீணையும்

எனும் பாக்களைப் பாடி இன்புறாத தமிழ் மக்கள் இல்லை.

இந்த பக்தி இலக்கியம் உண்டாகுவதற்கு நம் அகத்திணை இலக்கியம் ஒருவாறு துணையாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இன்று தமிழ் மொழியை ஆராயும்போது பக்தியை உணர்த்தும் சொற்கள் பல அமைவதைக் காண்கிறோம். ஆதலால் சமயப் பொருளற்ற பிற நூல்களிலும் இந்தமொழி ஒவிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் பாரதிதாசன் பாடிய தமிழ்மொழி பற்றிய பாடல்கள் பக்திச் சொற்களை மிகுதியாகக் கொண்டவை. நாயன்மார், ஆழ்வார், சேக்கிழார், கம்பர் போன்றவர்களுடைய பக்திப் பண்பு உலகிலேயே நிகரற்றது.

இப்பக்திப் பண்பினை ஏனைய தமிழ்க் கலைகளிலும் காணலாம். தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோவில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், இசைக்கலை, பரத நாட்டியம் போன்றவை பக்தியால்

இயற்றப் பெற்றவை அல்லது பக்தியால் வளர்ச்சியற்றவை. இப்பக்தி பிற நாடுகட்கும் பரவியது. இந்தோனேசியாவிலிருக்கும் பிறம்பாணான் பானாத்தரான் கோயில்கள், கம்புச்சியாவிலிருக்கும் சில அரண்மனைகள், சிற்பங்கள், தாய்லாந்தில் கொண்டாடப்படும் திருவெம்பாவைத் திருநாள் இத்தமிழ்ப் பக்தியின் பயனென்றே கூற வேண்டும். உலகம் போற்றும் ஆடவல்லாரின் வடிவம் இப்பக்தியின் பயனென்பதை யார் மறுப்பார்? தமிழர் பண்பாடு பிறநாடுகட்குப் பரவுவதற்குப் பல்லவச் சோழர் படை வீரர் மட்டுமல்ல இப் பக்தியும் காரணமாக அமைந்தது.

ஓழுக்கம்

தமிழர் பண்பாட்டில் பக்தி எங்ஙனம் சிறந்து விளங்கியதோ நீதியும் அவ்வாறு சிறந்து விளங்கியுள்ளது. பாரதியாரின் ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் பெற்ற தமிழ்நாடு’ என்னும் கூற்றைச் சிந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் அதன் உண்மையை உணர முடிகின்றது. உலக நீதி இலக்கியங்களைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து அரும்பெரும் நூல்களை இயற்றிய அல்பேட் சுவைட்சர் என்னும் மகாத்மா திருக்குறளைப் பற்றி எழுதும்போது திருக்குறளைப் போல் உயர்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு நூலை இவ்வுலகில் காண்பது அரிது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திருக்குறளை அவர் ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பில் படித்தார். தமிழ்மொழியில் அதனைப் படித்திருந்தால் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாக அதன் புலமையை உணர்ந்திருப்பார். திருக்குறளுக்குப்பின் தோன்றிய ஏனைய நூல்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. தமிழூ முதற்கற்ற மேனாட்டார் அனைவரும் நம் நீதி நூல்களையே முதலில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை ஞானத்தைப் போற்றினார்கள். ஒழுக்கமென்பது தமிழர் பண்பாட்டின் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்து, இன்றும் தமிழர் வாழ்க்கைக்குப் பெரும் அழகையும் மன நிறைவையும் நல்குகின்றது. தமிழ் மக்கள் இத்துணை நூற்றாண்டுகளாகத் தனி நாடுகளில் வாழ்ந்து செழித்தோங்குவதற்கும் அரசியல் வாழ்க்கைக்கும், இவ்வொழுக்கமே துணையாக அமைந்தது. எனவேதான் போப்பையர் இத்துணை நீதிநூல்களை இயற்றிய மக்களுக்குக் கடவுளின் சிறப்பாக அருள் இருத்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மக்கள் நலக் கொள்கை

இம் மக்கள் நலக் கொள்கையை ஆங்கிலத்தில் (Humanism) என்று அழைப்பார் (Terence) ரெறன்ஸ் என்னும் இலத்தீன் புலவர், ‘நான் மனிதன். மனிதனுக்கு இயல்பான எதனையும் நான் வெறுப்பதில்லை’ எனக்கூறிய கூற்றை மேல்நாட்டார் இம்மக்கள் நலப் பண்பின் குறிக்கோளாகப் போற்றுவர். இப்பண்பு நம் பண்பாட்டில் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது. மனிதனை என்றும் பேண வேண்டுமென்றும், ஒரு செயலால் வரும் பிற நலன்களைக் கருதாமல் நன்மையை, நன்மைக்காகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் உணர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர்,

இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்
அறவிலை வணிகனாயலன் (புறம் 134) என்றும்,

மேலுலகம் இன்றெனினும் ஈடுலே நன்று என்றும் வற்புறுத்தியுள்ளார் நம் புலவர்.

பண்டைக்கால இலக்கியங்களில் இவ்வுலக வாழ்க்கையும் மக்களோடு இன்புற்று ஒழுகுவதும், இல்லறத்தின் இனிய நலன்களைக் காண்பதும், வாழ்க்கையின் நோக்கங்களாகக் கருதப்பட்டன.

புறநானாறில்

அமிழ்தம் இவைவதாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே
புகழினின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர்...
அன்னை மாட்சிய ணெயராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலும் உண்மையானே (புறம்)

என்ற செய்யுளில் தமிழர் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கையைக் காணலாம்.

வண. பிதா தனிநாயகம் அடிகள்.

வினாக்கள்

1. தமிழர் பண்பாட்டின் குறிக்கோள்கள் மூன்றைக் கூறுக.
2. தமிழ் மக்கள் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த நாடுகள் எவை?
3. தமிழர் பண்பாட்டின் அரிய கோட்பாடுகளை ஆராய்க.

செயற்பாடு

1. தமிழரின் உலக மனப்பான்மை என்பது பற்றி 100 சொற்களில் கட்டுரை வரைக.
2. மக்கள் நலக் கொள்கை தமிழரிடையே பரவியிருந்தமையை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.
3. இக்கட்டுரை ஆசிரியரான தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்த்தொண்டு என்பது பற்றி தகவல்கள், தரவுகள், படங்கள் ஆகியவற்றை சேகரித்து ஒரு சிறு தொகுப்பினை ஆக்கும்படி மாணவர்களை குழுக்களாகப் பிரித்து ஊக்குவிக்குக.